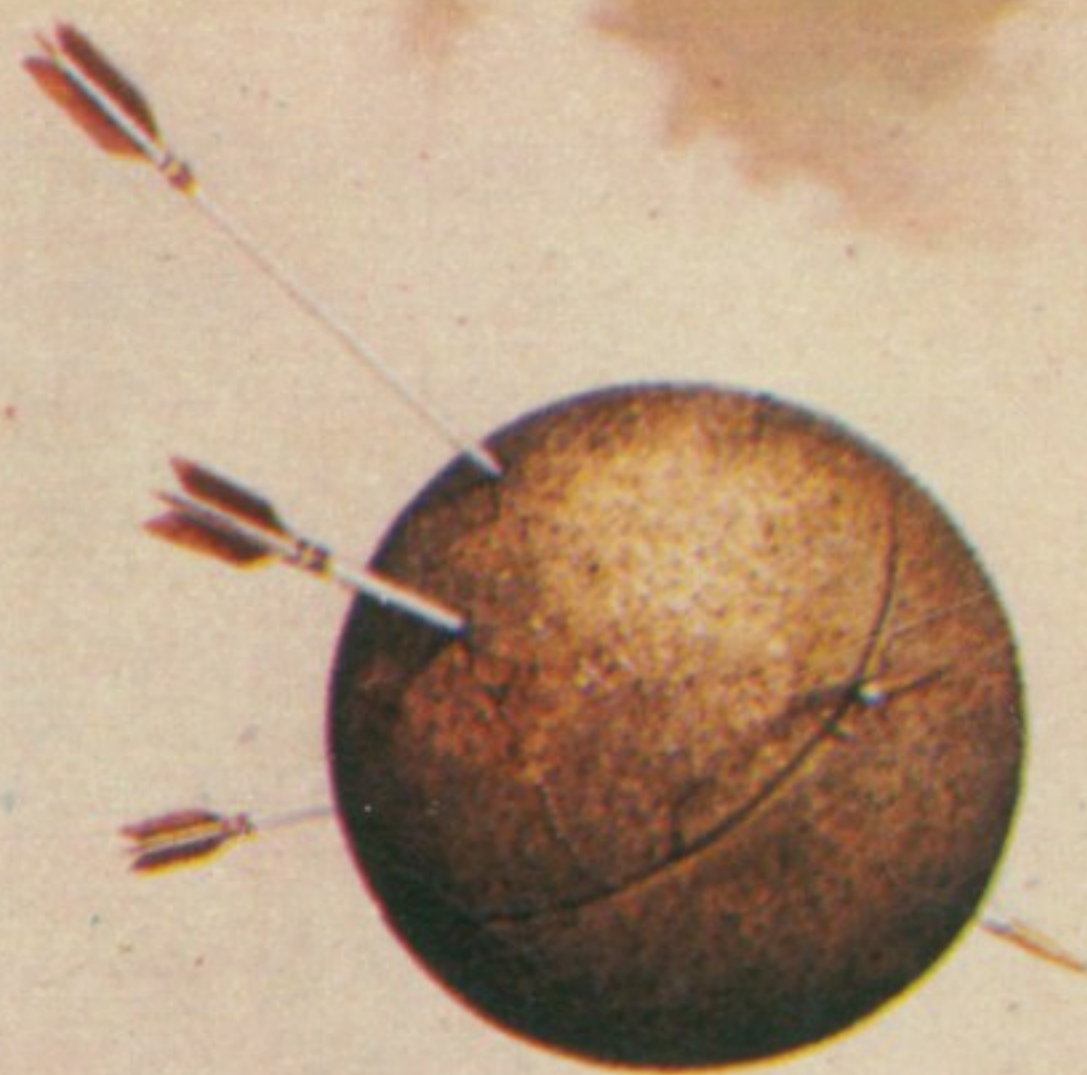

ПОЛИТИКНИ

ЗАБАВНИК

22. VI 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 10 ДИН. • БРОЈ 2088

**КАКО
ЈЕ
ПОЛЕТЕО
МАГ
СИМОН**

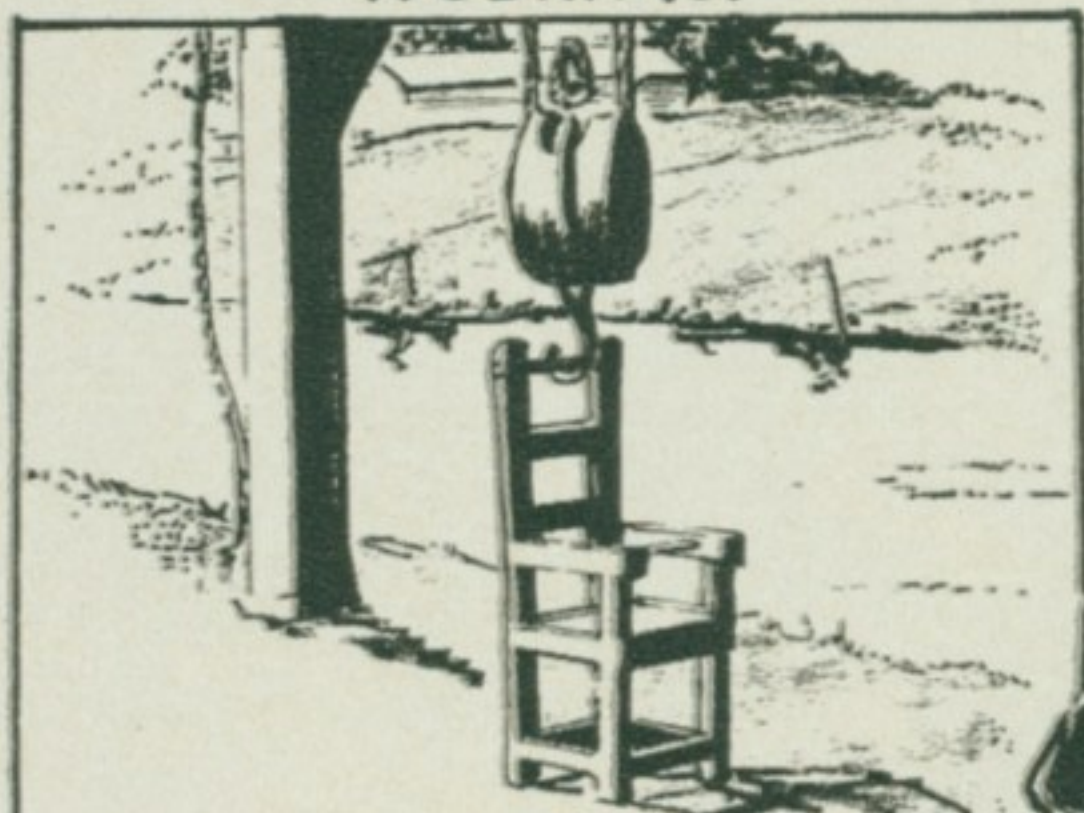
Фирма

Веровати или не!

ОГРТАЧ

У КОМЕ ЈЕ РИМСКО - НЕМАЧКИ ЦАР ФРИДРИХ II (1194 - 1250) САХРАЊЕН У КАТЕДРАЛИ У ПА- ЛЕРМУ (СИЦИЛИЈА), БИО ЈЕ У ОДЛИЧНОМ СТАЊУ КАДА ЈЕ 500 ГОДИНА КАСНИЈЕ ИЗВАЂЕН ИЗ ГРОБНИЦЕ.

СТОЛИЦА

КОЈА ЈЕ НЕКАДА У ФОРД- ВИЧУ (В. БРИТ.) СЛУЖИЛА ЗА КАЖИВАЊЕ ГОРОПАДНИХ ЖЕНА, ТАКО ШТО СУ НА ЊОЈ СПУШТАНЕ У ВОДУ ДА СЕ „ОХ- ЛАДЕ“, И ДАНАС СТОЈИ НА ОБАЛИ РЕКЕ СТОУР.

ЖЕНЕ

ИЗ АФРИЧКОГ ПЛЕМЕНА ТОНГА ПУШЕ НА ВЕЛИКЕ ЛУЛЕ НАПРАВЉЕНЕ ОД ТИКВЕ.

АМЕРИЧКУ ЗАСТАВУ

ШИРОКУ 50 А ДУГАЧКУ 71 CM, НАПРАВИО ЈЕ ОД 12000 КОМА- ДИКА ЛУСАКА ОД ЈАЈА ДОНАЛД МЕЈКРОФТ ИЗ АРТУРА (ДРЖ. ИЛИ- НОИС, САД).

КАТЕДРАЛА У БЕРГЕ- НУ (НОРВЕШКА)

У ЗИДУ И ДАНАС ИМА ТОПОВСКО БУЛЕ КОЈЕ ЈЕ ПОГОДИЛО ОВО ЗДАЊЕ ЈОШ ПРЕ 325 ГОДИНА ЗА ВРЕМЕ ПОМОРСКЕ БИТКЕ ИЗМЕЂУ ХОЛАНДИЈЕ И ЕНГЛЕСКЕ.

Роу Ван Елстин

ИЗ КАМАСА У ВАШИНГ- ТОНУ ИМА СЕКИРУ КО- ЈУ ЈЕ НЕКАДА КОРИС- ТИО НАЈПОЗНАТИЈИ ДРВОСЕЦА - АБРАХАМ ЛИНКОЛН. 16. ПРЕДСЕ- ДНИК САД. ЛИНКОЛН ЈЕ СЕКИРУ ПОКЛОНИО ЕЛСТИНОВОМ ДЕДИ 1860. ГОДИНЕ ЈЕР МУ ЈЕ ПОМАГАО У КРИЊУ ШУМЕ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

● ● ● један канадски про- грамер направио је компју- терску банку вицева. За сада у њој има више од хиљаду вицева које може добити свако ко се телефонски ук- ључи у банку уз помоћ лич- ног рачунара.

● ● ● копајући тунел испод Ламанша, градитељи су на- ишли на материјал који је веома обрадовао археологе, палеонтологе, геологе: на више од 2500 предмета из бронзаног доба, стабло брезе старо 12.400 година, отиске

лишћа и маховине (9400 го- дина) и слојеве руде који све- доче о томе каква је била клима Европе у последњих 13.000 година.

● ● ● на Техничком факул- тету у Хаифи ради се на скла- пању робота који би брао по- моранце. Што се самог кида- ња плодова тиче, нема ни- каквих невоља, али како да робот препозна зрео плод? Први експерименти са црно- белим камерама нису успели па се сада обављају опити са камерама у боји.

● ● ● у Сједињеним Аме- ричким Државама објављен је списак свега онога што је изашло из моде. На њему се нашао и донедавно веома популарни Рамбо, али и мно- ге друге ствари као што су бунде и шубаре од правог

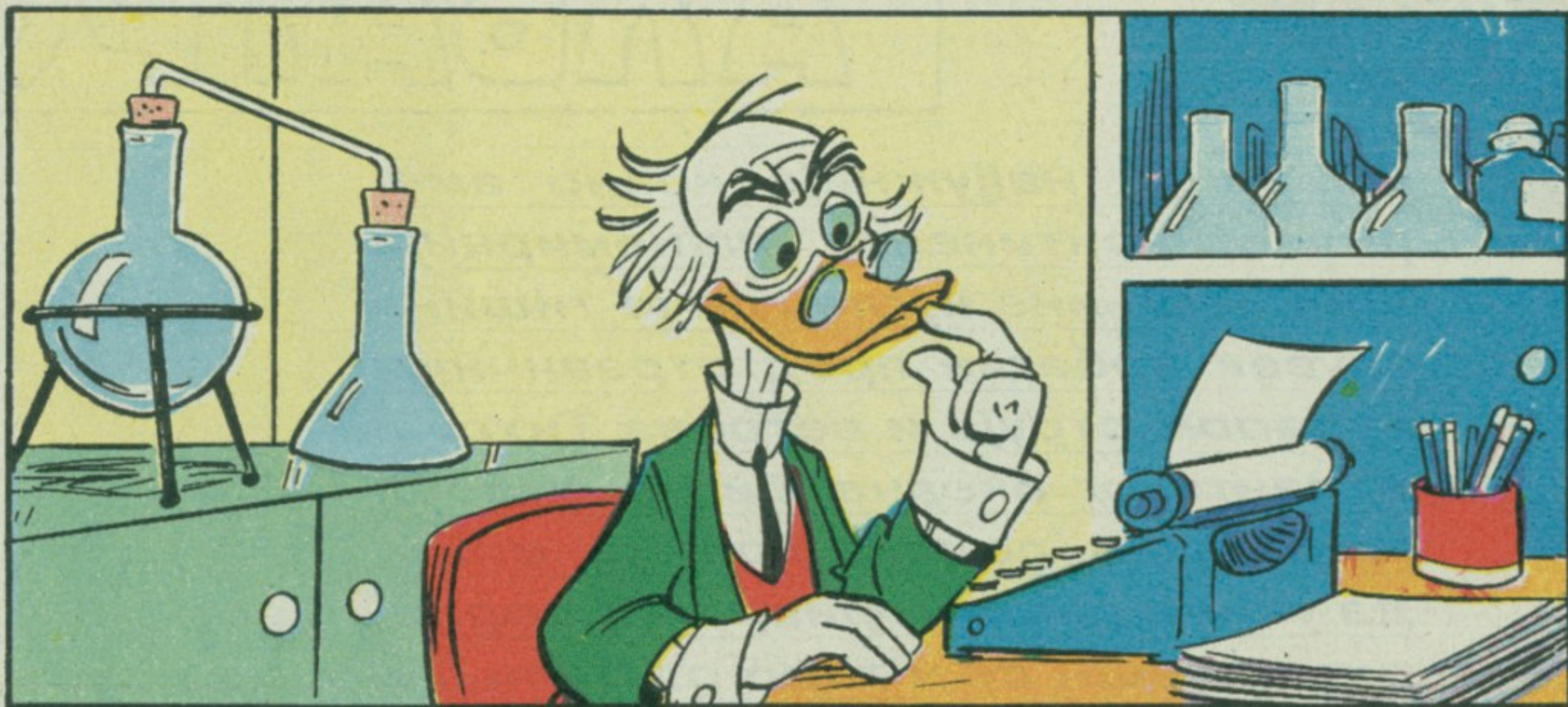
крзна, вештачки накит, тесна мушка одећа, мексичко пиво и нетрпељивост према Руси- ма. Истовремено, веома су модерни цртани филмови, италијанска одећа, вотка, вештачко крзно, прави бисе- ри и - оштра критика свега што је јапанско.

● ● ● према прорачунима Демографског института Француске, од „Адама и Еве“ до данас је на Земљи живело око осамдесет мили- јарди становника.

● ● ● пошто је у новинама прочитао да се мачкама лу- талицама у Њу Церсију лоше пише, саудијски принц Мохамед Ал Васи одлучио је да усвоји и спасе једанаест ма- ца. По њих је послао приват- ни авион који их је превезао до његовог имања на обали Атлантика.

АЛБАТРОСИ У

Опловити најјужније копно аме-
ричког континента, најнемирнији
крај Земљине кугле где је тишина
заувек побегла пред стравичним
сударом струја и ветрова Тихог и
Атлантског океана, био је у доба
једрењака подвиг који је могао
да учини само морнар над морна-
рима. Наши су и тамо стизали...

Ж

ивих сведока по-
одавно нема. Једи-
ни поуздан траг су
бродски дневници.
И они малобројни,
затурени међу остатке забо-
рављеног времена. Ово су
делови записа Бранка Широ-
ле, последњег нашег запо-
ведника преокеанских јед-
рењака, из 1908. када је, као

гадно ваљање, киша, туча.
„Контеа Хилда” гњури дубо-
ко прамцем у море и пропи-
ње се као дивљи коњ. Морна-
ри стоје на палуби блиједи,
отежалих очију и мокри. Жва-
ћемо двопек јер је снажан
слап мора поплавио кухињу.
Дан се брзо претворио у
ноћ... Тешко пишем и још те-
же ми је у души док напетих
ушију послушам из салона

Последња
посада
„Конте-
се Хилде”: у
средини
седи
капетан
Бранко
Широла

капетан „Контеа Хилде”, по-
ново обишао свет и опловио
рт Хорн:

Субота, 19/20. 9. 1908. Вјетар
је насртао олујном јачином.
Големо море бацало нас је на
лијеви бок. Бојали смо се да
ће се у гротлу помакнути 700
тона камења и превалити
брод. Од поноћи је пухало
све јаче, а и валови су се све
бјешње гомили. Тамно је
као у рогу. Нитко није спавао.
Сви смо на палуби. Гадно пу-
ше. Брод се тресе и ваља. Ки-
ша с рефулом сваки час ош-
тро запраши. Брод је нагнут
око 40 ступњева на lijeво...

Сриједа, 22. 9. 1908. Упорно
нас прати циклонски вјетар,

како вани витла вјетар, а
стража појачава конопе на
доњим једрима да их вјетар
не однесе... Постеља се на-
гнула и ја испадох на под. Из
утробе брода чула се подмук-
ла тутњава. То се рушило ка-
мење које се налазило у
бродском скалдишту...

Петак, 24. 9. 1908. Сви поку-
шаји да се с вјетром брод ок-
рене на десну страну нису ус-
пијевали. Брод више није слу-
шао кормило. Био је већ наг-
нут 45 ступњева. Веома кри-
тичан нагиб. Не двоумећи се,
пресјекао сам затеге страж-
њих једара која су уз прасак и
ломљаву полетјела с вјетром
у зрак и нестала. Тада сам по-

трчао на десну страну брода,
која се посве нагнула и лиза-
ла површину мора, и пресје-
као затеге највишег крижног
једра које је у хип полетјело
трагом крмених једара...

Четвртак, 30. 9. 1908. Врије-
ме је изгубило смисао. Вјетар
с кишом не престаје, валови
расту. Срећом, поравнали
смо камење – баласт у скла-
диштима – и мало мирније
пловимо... Има ли краја овом
деветом кругу пакла...

Бранко Широла је још јед-
ном – овог пута после трина-
ест дана успео да извуче жи-
ву главу изазивајући Рт с ма-
ло наде, како су га звали мно-
ги поморци.

Један од најнемирнијих
крајева земаљске кугле, где
је тишина врло ретка и не тра-
је дуже од двадесет четири
часа, својевремено није упоз-
нао ни португалски морепло-
вац Фернандо Магелан. Он је
1520. у Велики океан – којег је
назвао Тихи (Пацифик) јер у
њему није доживео буре као
у Атлантском – ушао прола-
зом између копненог дела
Јужне Америке и острва Ог-
њена земља. Много северни-
је од њему непознатог рта
Хорна, најјужније тачке Јужне
Америке.

Холандија на југу Америке

Историчари поморства ни-
су сигурни ко је и када открио
овај рт. Једни тврде да је то
1624. учинио холандски адми-
рал Чапенхајм, по другима та
слава припада такође Холан-
ђанима, Виљему Скутену и
Јакобу Ламаријеу, који су ту-
да прошли осам година рани-
је, 1616, и који су том стра-
вичном рту наденули име Ла-
маријевог родног места Хор-
на, иначе симпатичног и жи-
вописног места у Холандији.

Дуго нико није користио тај
пролаз јер је, чинило се, Ма-
геланов мореуз – дугачак 583
километара а широк 3-24 –
много безбеднији. Повреме-
но су се у двобој с ртом Хорн
упуштали истраживачи, много
чешће гусари бежећи после

ЈЕДРИМА

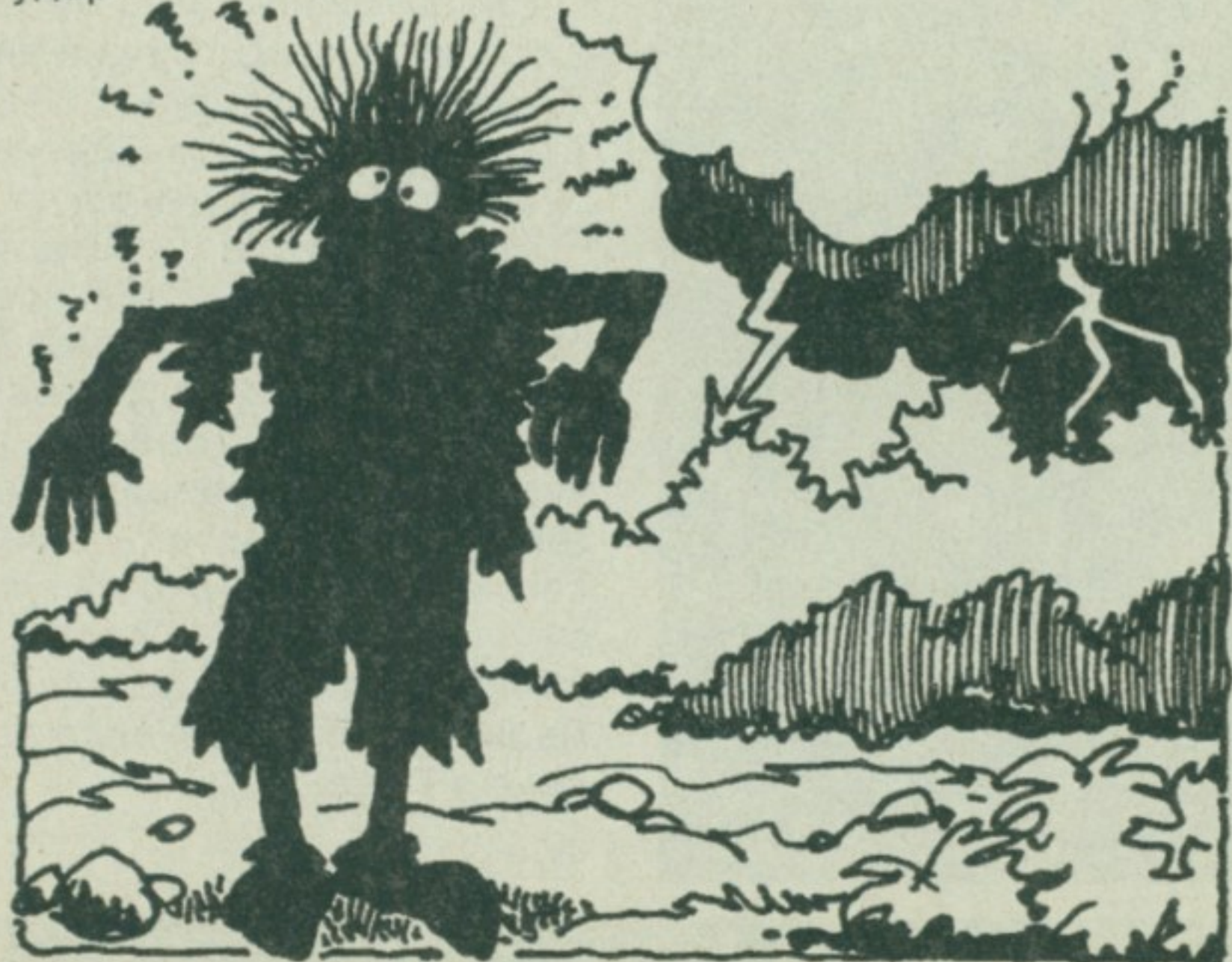
Лошињски једрењак „Контеса Хилда“ којим су многи наши поморци успели да преброде рт Хорн

ЖИВИ ГРОМОБРАН

Гром те спалио! Тако гласи једна стара, нимало нежна, клетва. У ствари, то је нешто толико страшно да се не може пожелети ни најцрњем непријатељу: у олујном пражњењу, наиме, крије се огромна смртоносна енергија. Па ипак, постоје људи који су правим чудом преживели ударац муње (средња јачина струје грома износи око 20.000 А, а највећа 220.000), као један шумар из Америке који заслужује титулу „ходајућег чуда“, и то седмоструку, јер га је муња погодила тачно седам пута!

Године 1942. електрично пражњење откинуло му је нокат на ножном палцу, 1969. муња му је спалила обрве, годину дана касније добио је опекотине по левом рамену, 1972. и 1973. од ударца муње изгорела му је сва коса, а 1976. задобио је озбиљне опекотине по грудима и стомаку.

У међувремену је можда преживео осми, па и девети удар.

Илустровао: Зоран Петковић Петко

неког добро обављеног посла пред потерама. Јер, ледене санте, стравични црни понори побеснелог мора око Кејпа (Саре) Хорна, уливали су страх и најодважнијим заповедницима једрењака.

Пролаз око Хорна тек средином прошлог века, кад је завладала златна грозница у Калифорнији и кад је јевтино аустралијско и калифорнијско жито било на цени, постаје незаобилазан правац за многе једрењаке јер је раздаљина у наутичким миљама била далеко мања него да се оплови Рт добре наде, на југу Африке, и пређе хиљаду миља Индијским и Тихим океаном до одредишта. Превоз терета с Атлантских обала Сједињених Америчких Држава за бродовласнике и заповеднике представљао је још једно врело брзог богаћења.

И, разуме се, почињу не свакидашње утакмице, па већ 1851. познати клипер „Флајинг Клауд“ преваљује релацију од Њујорка, на источној обали Америке, до Сан Франциска, на западној, обилазавши рт Хорн за само 89 дана и тај рекорд, без обзира на многе покушаје, нико није оборио. Наравно, главна улога припада заповедницима једрењака. Најспособнији и најодважнији су били они који су више пута опловили најнемирнији крај наше планете.

Међу шампионе олујног рта уврстили су се: фински поморски капетан и бродовласник Густав Ериксон који је рт Хорн обишао 38 пута, што је учинио и Немац Карл Милер. За енглеског заповедника тврди се да је имао око четрдесет прелаза, док је његова жена с децом дванаест пута обишла Рт с мало наде. Отуд ништа необично што су у многим западним поморским земљама – Француској, Италији, Енглеској, Западној Немачкој, Холандији и скандинавским земљама – основани клубови помораца који су под једрима опловили злогласни Кејп Хорн. Заповедници су добијали титулу „албатроса“, једине животиње која опстаје на том језивом подручју.

А шта је с нашим поморцима, познатим и признатим у свим светским лукама?

Сидриште у архивама

Један сасвим случајан сусрет са шведским капетаном у ријечној луци који им се похвалио да је опловио рт Хорн, натерао је др Радојицу Барбалића, познаваоца поморства у нас, и Иву Јурковића, публицисту, да крену у потрагу за нашим људима који су се дрзнули да обиђу Рт, дипломски испит за све морнаре

света. Тако је и настала драгоцена књига „Опловити Кејп Хорн“. Наравно, под једрима.

Прикупљајући материјал за књигу, они су шездесетих година аутентична сведочанства покупили од тада још живих „кејпхорноваца“. Пре свега, наишли су на већ помињаног Бранка Широку, нашег последњег заповедника једрењака који је опловио рт Хорн. Ту је био и ноштромо (вођа палубе) Славо Грдаковић, капетан Иво Чаргоња, затим Франко Стојчић. Из њихових прича, а и из списка многих бродских компанија, сазнали су да су наши поморци, од Трста до Боке которске, и те како допринели слави оних који су савладали Рт с мало наде.

Рт Хорн први је опловио капетан Петар Јаков Леви из Велог Лошиња, заповедник бригантина „Фердинанд од Хунгарије“ који је то учинио још крајем 1834. Много познатије је путовање которског брика „Спленид“ под заповедништвом капетана Иве Висина, који слови као први наш човек који је опловио свет. Ређају се, затим, и други једрењаци под заповедништвом наших капетана који су, на жалост, пловили под заставама других земаља. Ту је и трагична судбина брика „Ивић“ који је пронађен као напуштен брод. Наиме, после пролаза Кејпа Хорна, посада болесна од скорбута се побунила, убила капетана Николу Пилепића из Ријеке и утекла с лађе.

У време кад су чилеанска шалитра и аустралијско жито попалили свет и наши поморци су одиграли и те како значајну улогу у браздању мора и океана. А све преко рта Хорна. (Панамски канал је прокопан тек 1914.) Најславнији поморац из тог времена био је, без сумње, Алдебранд Петрина, с Лошиња, који је опловио Хорн десет пута. Исто толико пута је таласе и ветар код најјужније тачке Јужне Америке премеравао и Иван Родинис, такође с Лошиња.

Многи су већ давно „хитили анкору“ у вечно сидриште, како је за живота говорио капетан дуге пловидбе Бакаранин Филе Сусерић. Сада су другачији морски орачи. Навига се помоћу сателита, телефоном у сваком тренутку може да се разговара с фамилијом а компјутеру пусти да израчуна висину и дубину таласа, смер ветра. Прича се о најповољнијим девизним берзама.

Рт Хорн је заборављен у времену прошлом. На срећу, не и сви који су успели да га надвладају једрима и срцем.

П. Милатовић

Мона Лиза
по
наруџбини

ФАЛСИФИКАТ

ФАЛСИФИКАТ

ЗА

СПАС

ДУШЕ

Попут многих
људи, и варали-
це су понекад
велики љубите-
љи уметничких
дела – само су
им побуде дру-
гачије

Не зна се колико су Валфиерно и његов ортак зарадили продајући фалсификате. У сваком случају, довољно да отпутују у Париз, где су живели на високој нози.

Баксузни оригинал

На исти начин Валфиерно се латио продаје слика „украдених“ из Лувра. Дао би муштерији лажна документа која је правио користећи канцеларијски материјал Лувра и обавезно прикључивао „поверљив извештај“ да је неко ремек-дело било украдено и да је уместо њега изложена копија.

После три године „рада“ и неколико скромнијих успеха Валфиерно, Шодрон и још тројица саучесника са којима су се уортачили убедили су неког Американца да ће успети да украду и продају „Мона Лизу.“ Испоручили су му једну од Шодронових копија.

Овај тријумф улио им је толико самопоуздања да су одлучили да продају читав низ „Мона Лиза“ – па чак и да украду оригинал!

Валфиерно је ангажовао Винченца Перуђу, Италијана који је учествовао у изради заштитне стаклене кутије за чувену Да Винчијеву слику и тачно знао како је била окачена на зид.

У понедељак 21. августа 1911. године, дан пре него што ће галерија бити затворена због чишћења, Перуђа и још двојица његових ортака маскирали су се као чистачице. Провели су ноћ у једној остави, ујутро нехајно одшетали у салу у којој је био портрет, скинули га и изашли из зграде.

Следећих неколико месеци шест купаца из Сједињених Држава платило је по 300.000 долара за фалсификате уверени да имају оригинал.

Али, Валфиерно и друштво нису зарадили ни пребијену пару на самом оригиналу. Перуђа га је украо од другова у новембру 1913. године и понудио једном фирентинском трговцу уметничким делима. Трговац је посумњао да ту нису чиста посла, Перуђа је ухапшен и бачен у тамницу, а Леонардово ремек-дело враћено у Лувр.

Г. В.

продаје. Кришом би потурио Шодронову копију неке слике испод рама оригинала, а затим будућег купца одводио у галерију где би му показао слику и, док нико не види, наговорио га да стави знак распознавања на њену полеђину. На тај начин – објашњавано је купцу – он ће бити сигуран да је слика, која ће му бити испоручена, заиста она коју је

видео. У ствари, обележавао је фалсификат.

Поред тога, Валфиерно је поседовао читав низ лажних исечака из новина о крађама разних слика и слао их својим клијентима. Чињеница да је оригинал и даље висео у галерији објашњавана је причом да су власници галерије уместо украденог оригинала истакли копију.

Године 1911. чак шест Американца платило је по 300.000 долара за „Мона Лизу“ и сваки од њих је постао горди власник – најобичнијег фалсификата. Свих шест слика биле су дело мајстора фалсификовања Ива Шодрона. Шта је навело купце да поверују како су купили праву ствар? Чињеница је да је „Мона Лиза“ баш те године украдена из Лувра у Паризу.

Живот на високој нози

Био је то врхунац читавог низа уметничких фалсификата који су се појавили почетком овог века. Дело су самозваног маркиза Едуарда де Валфиерна и његовог саучесника Шодрона. Валфиерно је почео каријеру продајући фалсификована ремек-дела старих мајстора аргентинским удовицама. Нудио их је као прикладне поклоне које ће удовице моћи да дарују црквама „за спас своје душе.“

Шодрон, бивши рестауратор слика, специјализовао се за копије слика чувеног шпанског сликара Бартоломеа Естебана Муриља. Кад су заситили Аргентину његовим лажним делима, двојица превараната преселила су се у Мексико Сити где је Валфиерно још више усавршио „технику“

Како
заборавити
Земљу

ТЕЖАК ЖИВОТ БЕЗ ТЕЖЕ!

Астронаути да-
нас проводе
месеце на орби-
ти, у необичним
условима који
их терају да
потпуно забора-
ве земаљске на-
вике

Кретање станице по орбити, бестежинско стање, све то утиче на физичке процесе на које смо навикли од детињства и тера их да се одвијају сасвим другачије него на Земљи...

Тако о животу у космосу прича пилот-астронаут Алек-

сандар Серебров који се недавно вратио на Земљу пошто је са својим другом Викторенком неколико месеци провео у „космичкој кући“, орбиталној станици „Мир“.

Спавачи су на плафону

— Чак и оно најобичније, најнормалније, као што је дисање човека, обезбеђује се на посебан начин. Иначе би

бестежинско стање истог часа показало своју ћуд.

Наиме, ваздух који издишемо разликује се по густини од оног који нас окружује. На Земљи се он, као резултат такозване конвекције (разлике у специфичној тежини) помера и уступа место свежим струјама. Али, у условима бестежинског стања нема конвекције. Зато на станици пуна 24 сата, чак и кад космонаути спавају, раде вентилатори. Не само што убацују

ваздух у уређај за филтрирање где се пречишћава од прашине, сувишне влаге и угљен-диоксида већ и свеже порције додају до лица спавача.

У принципу у космосу можете спавати где хоћете и како вам је угодно: на плафону, стојећи или просто viseћи у ваздуху с главом наслоњеном на груди... Па ипак, астронаути су по правилу у viseћим мрежама, чврсто везани каишевима, а у станици последње генерације „Мир“ по-

јавиле су се чак и посебне кабине, мале као кутијице. Спавати висећи у ваздуху опасно је, не баш као у научно-фантастичним романима где се уз пут космонаути и изгубе, али сигурно вам није нимало пријатно пробудити се непосредно поред вентилатора до кога спавача обавезно довуче ваздушна струја.

Умивање без капи воде

Космонаути се буде на команду са Земље. У 8.00 по бродском времену одјекне сигнал. Почиње нови радни дан, умивањем и гимнастиком.

Астронаути раде много физкултуре, и по неколико сати. Разлог: дуго одсуство Земљине теже негативно утиче на људски организам. Слаби кардиоваскуларни систем, мишићи, чак се мења и састав костију из којих се губе соли калцијума. Једини спас је у физичким вежбама. Космонаути утроше и око 2500 калорија дневно на вежбе растезања опруга у нарочитим тренажерима, на покретној траци и собном бициклу. Бескрајна кружна трака коју покреће електромотор „бежи“ испод ногу човека и да би остао у месту он мора да покреће ноге као да хода или трчи. А да би мишићи били оптерећени као на Земљи, гумени каишеви причвршћени за појас притискају космонаута за површину.

– Вежбање на Земљи је задовољство, а на станици вас пробије седам знојева – сећа се космонаут Рјумин који је неколико месеци провео на орбити. Што је најгоре, овде се тај зној скупља у капљицама на кожи, има их на хиљаде по целом телу, а немају куда да склизну нити могу да падну. Једино могу да се покупе пешкиром. Из истог разлога јутарње умивање на орбити не личи на оно земаљско. Космонаути само пређу преко лица и руку марамицом умоченом у посебну течност. Зубе перу електричном четкицом, а недавно је у САД направљена и справа која је у исто време и четкица и туба с пастом. Притиснеш дугме на ручици и на четкици се појављује потребна количина калдонта. Космонаути се брију електричним машинама са посебним „наглавком“ за прикупљање долачица.

Без кашике, виљушке, ножа

За то време на електричном грејачу спрема се доручак. Космонаути једу обичну земаљску храну, али посебно паковану и мерену. На при-

мер, за њих се на Земљи испекну хлебчићи величине бомбоне који се стављају право у уста да не би било мрва, опасних мрва које би у бестежинском стању у коме све лебди могле да залутају у органе за дисање. Сир и сокови упаковани су у тубе и истискују се право у уста. Месне и друге конзерве искључиво су у паковању од 100 грама, да би могле да се поједу за један оброк. Чај и кафа загревају се у херметички затвореним посудама.

Са течношћу постоји још једна невоља: како воду, која се на орбити добија у малим порцијама од 25 грама, из славине сипати у било какву другу посуду?

Зато се мора прибећи лукавству. Млаз се полако управља на зид посуде кад почиње да делује сила површинског

губи по цео дан, у ствари је мала аеродинамична цев од пластике с патент-затвараčem ксји не пропушта воду. Кроз цев се пушта топао ваздух који доноси влагу и кваси тело. Употребљена вода одлази у херметички колектор, а ваздух се после пречишћавања поново пушта у „туш-кабину“.

Док се туширају, космонаути обавезно носе наочаре које је чврсто приањају уз лице, као ронилачке. Иначе би им у очи упала сапуница која се, захваљујући деловању силе напона, у густом слоју разлива по целом телу. А да би заштитили нос и уста, користе еластичну цев за ваздух.

Мала соба три са три...

Међутим, космонаути у станици не само да спавају, једу и умивају се, него и раде, и то

Необична школа

**СВАКИ
ЗЕМЉАНИН
ОД 10
ДО 77...**

Ова засад јединствена школа у Западној Европи налази се на француској Азурној обали и нема никакве везе са морем већ са васионом. Зове се „Космички логор“, а њен оснивач је Патрик Бодри, други по реду француски космонаут који је летео у васиону

Услови за пријем су једноставни.

– Сваки Земљанин од 10 до 77 година може да се упише у наш Логор и постане, како ми кажемо, „свемирац“ – каже Бодри. Слушаоцима обезбеђујемо скафандер, то јест прави радни комбинезон за космичку станицу, са шлемом и бродски дневник сличан онима какве имају на „Шатловима“. А даље:

Даље се свемирци упознају с инструментима у пилотској кабини „Шатла“, помоћу електронских тренажера „изводе“ брод у космос, маневришу на орбити и враћају се на Земљу, тренирају вестибуларни апарат, чак и осећају умањену Месечеву гравитацију...

У „Космичком логору“, наравно, има више деце него одраслих. И стварно, који би дечак одбио да обуче астронаутски скафандер и седне за прави (добро, скоро прави) управљачки пулт.

– Већина дечака плаче – прича сарадница у космичкој школи Патрисија Сабуро – али тек онда кад треба да се врате кући. Понашање које не приличи правим космонаутима, али јасно показује да им се код нас свидело.

напона, вода кваси зидове, лепи се за њих и суд се пуни.

Колико невоља са тако малим количинама воде! Како ли се тек онда астронаути купају? Опет им прискачу у помоћ закони физике. Туш који је доласком Модула 2 на орбиталну станицу „Мир“ постао сталан, па се на његово постављање и скидање више не

највећи део времена. За свој посао користе цео радни простор станице, укупно педесетак кубних метара. По земаљским мерилима то би била соба од 20 m². Не превише комотно чак ни за двоје, а камоли за 5–6 људи. Али, у космосу одсуство теже у овом случају спасава: инструменти се могу стављати и на под и на

зидове (као у оној реклами „Мала соба три са три, а шта у њу ставити“) и на плафон. А да космонаути ипак не би побркали шта је горе, а шта доле, шта лево, а шта десно, све површине у станици различито су обојене: у беж, зелено, наранџасто и сиво.

Космонаути користе не само оно што је готово допремљено већ и сами уграђују и поправљају. Тако су, на пример, Џанибеков и Савиних за 11 дана поправили станицу „Саљут-7“ чији су се акумулатори искључили од Сунчевих батерија кад је кретала на самостални лет, а Љахов и Рјумин довели у ред уређаје за покретање на „Саљуту-6“.

Најважнији је ипак научно-истраживачки рад. Тако је пета посада на „Миру“ извела читав низ послова у отвореном космосу. Између осталог, испробали су како ради космички мотоцикл, превозно средство које човеку у скафандеру омогућава да се креће отвореним простором око станице.

Испитивања „летеће фотеље“ показала су да је овај систем врло удобан, а на реду су и друге пробе научних инструмената, експериментално-производних механизма, справа. Јер, у космос су почеле да стижу читаве лабораторије, а почеће, изгледа, да се граде и целе орбиталне фабрике.

Фломастер да, хемијска – не

Кад заврше редован посао, космонаути о томе извештавају Земљу, записују најважније догађаје у бродски дневник. Чиме пишу? Хемијском оловком не могу јер код ње течност стиже до врха под дејством Земљине теже. У космосу се користе фломастери код којих делује сила површинског напона или хемијске оловке с „пумпањем“ у којима се мастило сабија уз помоћ клипа и опруге.

А да у условима бестежинског стања оловка не би летела по целој кабини, лепљивим „чичком“ причвршћује се за одећу или на одређеном месту у кабини тако да је увек при руци. Уопште, астронаути су врло уредни људи. То им није толико карактерна особина колико потреба живљења у космосу. Мала непажња и потребна ствар – оловка, шрафцигер или фото-камера – „отпливала“ је у непознатом правцу и треба је тражити по свим ћошковима свемирске станице.

Тако Земљани живе на орбити. И сањају искључиво земаљске снове. **В. М.**

РИБЕ НЕ ЗНАЈУ ЗА ЛАМАНШ

Према налазима британских научника, изгледа да многе врсте риба још нису откриле да постоји канал Ламанш. До оваквог закључка дошли су проучавајући редовне годишње сеобе риба из Атлантског океана у Северно море. Наиме, не мали број врста путује дужим и обилазним путем – уз западну обалу Ирске, око северног рта Шкотске и, најзад, дуж источне обале Велике Британије – слушајући инстинкт предака од пре много хиљада година који су били принуђени да се селе обилазним путем пошто канал Ламанш у то време није ни постојао. Британско острво је тада било спојено са европским континентом. ■

ПОПУЛАРНА АРХЕОЛОГИЈА

Многим студентима археологије предавања о првом каменом оруђу, примитивним грађевинама, насељима и праисторијским начинима лова и риболова данас су прилично досадна и веома далека. Схватајући то, један познати француски професор овако је почињао своја предавања:

– Скренута ми је пажња да магерија коју ћу изнети неће бити од практичне вредности за већину мојих слушалаца. Ја, међутим, сматрам да она може да буде од велике и практичне користи за све вас јер ћете из ње извући најбоље савете како да останете у животу после нуклеарног напада.

После оваквих увода његова предавања постала су најпопуларнија на факултету. ■

НЕ ВЕРУЈЕ ЖЕНСКИМ ГОДИНАМА

Супруг британске краљице Елизабете принц Филип обилазио је Северну Енглеску, па се, чувши да у једном месташцу живе две веома старе жене, задржао тамо и поразговарао с њима. На питање колико година имају, једна старица је одговорила 104, а друга – 101.

– Знате – учтиво им се обратио принц – ја знам да даме увек воле да скину барем десет година.

НОВИНАРИ И У НЕБЕСКОМ ЦАРСТВУ

Познати амерички професор новинарства Чарлс Клејтон имао је обичај да своје прво предавање новим студентима овако почне:

– Шта ви мислите, која ће професија једина бити потребна људима када се нађу у небеском царству? Лекари, на пример, не јер тамо више нико неће бити болестан. Неће им бити потребни ни свештеници јер ће већ сви бити спасени. Међутим, они који се нађу у јужним крајевима царства небеског желеће да знају како живе и шта раде „становници” северних

БРЗА КАО ВЕТАР

Група научника Института за зоологију при Казашкој академији наука у Совјетском Савезу недавно је боравила у долини Чок-Пак и испитивала неке врсте животиња и птица. Том приликом научници су ставили прстен на ногу једне ласте коју су затим пустили. После четири дана обавештени су да је та иста ластва ухваћена у месту удаљеном око 3.000 километара – дневно је просечно летела 750 километара што свакако спада у занимљиве рекорде из птичијег света. ■

КОМФОР, А НЕ НЕОПХОДНА СТВАР

Прогнозе у техници и науци могу понекад да буду врло непријатне и незахвал-

не. У ово је, на сопственом примеру, могао да се увери и енглески природњак Алфред Расел Волес који је, иначе, на идеју о биолошкој еволуцији дошао готово истовремено кад и Чарлс Дарвин.

Волес је 1904. године написао књигу у којој је изнео своја предвиђања о будућем животу. Између осталог и следеће: „Данас се свуда говори да је гасно осветљење изванредна ствар али овде бих одмах желео да кажем да је то, ипак, само ствар од другостепеног значаја. То је већ комфор, а не нека неопходна ствар”. ■

Илустровао: Зоран Петковић Петко

Поново на нашем тржишту књига
коју сте дуго чекали

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ПАСА

Ђино Пуњети

Енциклопедија паса на прегледан, сликовит и сажет начин обрађује 324 расе паса. Поред фотографије у боји дати су и најбитнији подаци о пореклу, нарави, облику, начину коришћења и исхрани сваке расе паса. Све расе подељене су у 6 група:

- службени пси
- теријери
- ловачки пси
- пси за пратњу
- патуљасте пси
- хртови

За све љубитеље паса и животиња незамењив приручник, практичан за коришћење – малог формата 12 x 19 cm, у тврдом по-
везу, на српско-хрватском језику, ћирилица.

ПОРУЏБЕНИЦА ЗАБАВНИК – 1

Поручујем књигу ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ПАСА по цени од 490,00 динара.
Наведени износ уплатићу:

- а) у две рате, по 245,00 динара и то прву рату одмах по пријему уплатнице издавача, а другу поужећем приликом преузимања књиге
- б) одједном, с попустом од 20% што износи 402,00 динара, одмах након пријема уплатнице издавача

Поштарину плаћа поручилац. У случају спора надлежан је Суд у Београду.

(Презиме и име)

(Занимање)

(Датум рођења)

(Број поште, место и адреса)

(Датум)

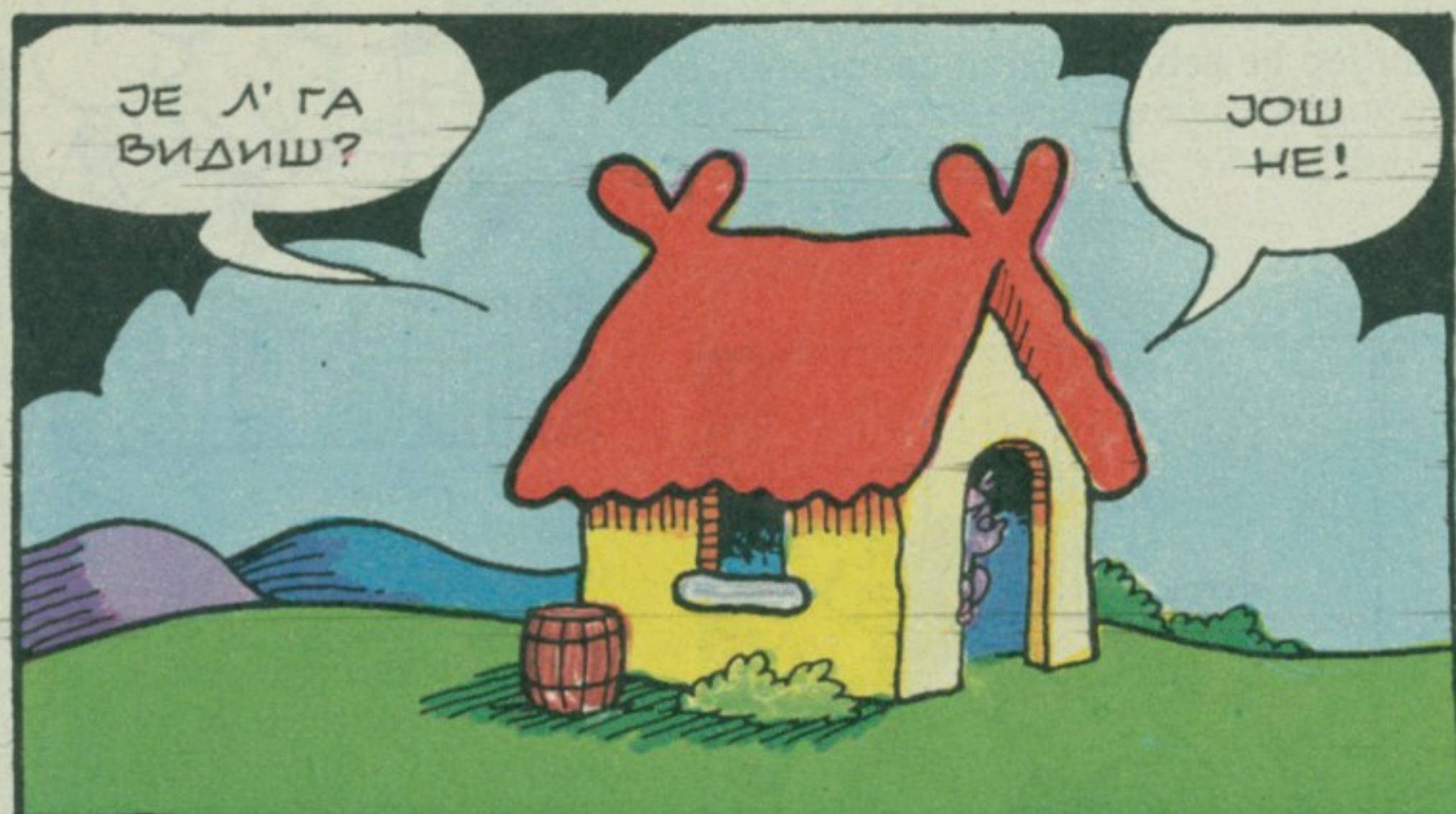
(Потпис поручиоца)

(Телефон)

АРПОМАТИК, 11090 Београд – Раковица, П. Фах 50

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

ПРИЧА О ДИЈАМАНТУ

СУЗА НА ПРИНЦЕВИНОМ ПРСТИЋУ

ЗА СВАКИ МЕСЕЦ КАМЕН

Јануар – гранат
Фебруар – аметист
Март – аквамарин
Април – дијамант
Мај – смарагд
Јун – бисер
Јул – рубин
Август – перидот
Септембар – сафир
Октобар – опал
Новембар – топаз
Децембар – тиркиз

1. „Дрезден“ је дијамант зелене боје, тежак 41 карат, ископан, вероватно у Индији. Данас се налази у Дрезденском трезору по којем је и добио име.

2. Један од 10 најчувенијих дијаманата је и овај (тежак 44,50 карата) који је 1830. купио лондонски банкар Хоуп и дао му своје име. Од 1958. „хоуп“ се налази у Смитсоњан институту у Вашингтону.

3. „Кулинан I“, има 530,20 карата, и само је један од 105 делова највећег икада пронађеног дијаманта. Име је добио по сер Томасу Кулинану председнику управе рудника у коме је нађен. „Кулинан I“ познат је и под именом „звезда африке“.

4. „Санси“ је дијамант од 55 карата а име је добио по некадашњем француском амбасадору у Турској, господину д'Санси. Пре него што је стигао до Лувра, где се данас налази, дуго је био у поседу војвода од Астора.

5. „Тифани“ је тежак 128,51 карат а пронађен је у руднику Нимберли у Африци. Име је добио по чувеном њујоршком јувелиру Тифанију.

6. „Коџ-и-пог“ има 108,93 карата и дуго је, као око, био уграђен у једно индијско божанство. Дошавши у посед персијског шаха добио је садашње име „Коџ-и-поог“, што у преводу значи планина светлости. Године 1850. краљица Викторија га је добила на поклон и од тада се налази у поседу енглеских краљева.

7. „Кулинан IV“ је такође у поседу енглеске круне.

8. „Насак“ је тежак 43,38 карата и дуго се налазио у Шивином храму у индијском граду Насак по коме је и добио име.

9. „Шах“ има 88,70 карата и на њему су угравирана имена тројице власника укључујући и персијског шаха по коме је добио име. Овај дијамант је 1829. доспео на двор руског цара Николаја I и данас се налази у Кремљу.

10. „Фирентин“ је тежак 137,27 карата. Дуго је био власништво чувене фирентинске породице Медичи да би у 18. веку прешао у руке Хабсбуршке династије. После Првог светског рата губи му се сваки траг.

Или: како је Максимилијан од Аустрије показао Марији од Бургоње да његову љубав ништа неће победити

Има ли круг почетак па, према томе, и завршетак? Питање није смешно, више дође – љубавно. Јер, шта боље симболизује љубав од круга, односно малог обруча који зовемо прстен и који с поносом стављамо на трећи прст леве руке? Зашто баш трећи? Зато што вена „аморис“, вена љубави, води од срца баш ка врху тог прста. Да би љубав била чврста као стена, непобедива, згодно је да се у онај мали обруч угради дијамант, макар и најсићушнији. И он због симбола. Још су стари Грци у ватри дијаманта видели неугасиви пламен љубави. Међутим, тек 17. августа 1477. херцог Максимилијан од Аустрије увео је обичај да се тај пламен нађе на руци изабранице. Његов дар принцези Марији од Бургоње био је прстен са дијамантом. Дотле, дијаманте су, као знак снаге, храбрости и непобедивости, носиле углавном мушке крунисане главе.

Експрес лонац на 3.816 степени

Ти скупоцени каменчићи које нежнији пол толико прижељкује су, по веровању старих Грка, сићушни комадићи звезда који су пали на Земљу. Неки народи су, опет, веровали да су сузе уплаканих богова. Шта је, уопште, дијамант?

Мада му је грађа једноставна, састоји се од обичног угљеника (C), он је најтврђи минерал, за разлику од свог брата близанца – графита – који је мек а, руку на срце, и нимало леп. Настао је пре више од три милијарде година а за свој облик може да захвали кристализацији угљени-

ПЛАНЕТЕ И ДРАГО КАМЕЊЕ

Сунце – хризоберил, дијамант
Месец – месечев камен, бисер, смарагд
Марс – црвени гранат, рубин
Меркур – жути сафир, топаз
Јупитер – аметист, лапис-лазули, плави сафир
Сатурн – аквамарин, плави спинел
Венера – патпарача, црвено-жути циркон

ГОРСКИ КАМЕН ЗА ЛАВА

Знак	Датум	Драги камен
Водолија	21. 1 – 19. 2.	тиркиз
Рибе	20. 2 – 20. 3.	аметист, кварц – аметист
Ован	21. 3 – 20. 4.	црвени карнеол, црвени јаспар
Бик	21. 4 – 20. 5.	наранџасти карнеол, розе кварц
Близанци	21. 5 – 21. 6.	цитрин, тигрово око
Рак	22. 6 – 22. 7.	зелени авентурин, хрисопраз
Лав	23. 7 – 23. 8.	горски камен, жути кварц
Девица	24. 8 – 22. 9.	жути ахат, жути цитрин
Вага	23. 9 – 22. 10.	наранџасти цитрин, димљени кварц
Шкорпион	23. 10 – 21. 11.	крв црвени карнеол, сардоуан
Стрелац	22. 11 – 20. 12.	плави кварц, калцедон
Јарац	21. 12 – 20. 1.	оникс, кварц, мачје око

ка под огромним притиском и високим температурама. Тачка топљења дијаманта је 3.816 Целзијусових степени, што је двоструко више од температуре на којој се топи челик. Из утробе Земље у којој се „кувао“ дијамант је на површину стигао кроз прогореле делове њене коре – вулкане. Гротла вулкана, такозвани кимберлит левци, данас су главна налазишта дијаманата. Њих, разуме се, нема много, а правило је – што је нешто ређе, то је и скупље. Можда ће звучати невероватно, али је истинито: откако се бележе подаци о производњи дијаманата, није добијено више од 350 тона овог минерала: од тога је само мали део био већи од главе чиоде. Међутим, ни те мале количине не би могле да се добију без помоћи модерне технологије. Потребно је прерадити, односно иситнити у прах чак 250 тона стена да би се добио један једини дијамант који ће после обраде имати тежину од једног јединог карата, значи петине грама.

Увек исте семенке

Први дијаманти откривени су пре 2.800 година у Индији, али се индустријска производња везује за отварање рудника у Јужној Африци крајем прошлог века. Најбогатијим налазиштима сировог дијаманта данас могу да се похвале Аустралија, Заир, Боцвана и Совјетски Савез: рудници у овим земљама дају 80 одсто укупне светске производње. Јужна Африка је тек на петом месту, за њом су Намибија, Ангола, Бразил, Гвајана, Венецуела, Гвинеја, Сијера Леоне, Либериа, Обала Слоноваче, Гана, Кина, Индонезија, Индија.

Необрађени дијамант је често врло сличан обичном шљунку тако да га је на први поглед немогуће препознати. Да би постао то што јесте, мора да задовољи такозвана 4 С, четири критеријума, названа тако по почетним словима тежине (carat), чистоће (clarity), боје (colour) и обраде (cut).

Прво С односи се на тежину, а она се мери каратима. Сам појам карат води порекло од грчке речи кератион, назива за рогач (Ceraton ia siliqua). Још су стари Грци приметили да осушене семенке рогача имају углавном исту тежину а много касније је утврђено да износи 0,20 грама. Како стари народи нису располагали прецизним мерним инструментима, дијаманти су мерени семенкама рогача. Толико о оном првом С.

Друго се односи на чистоћу: готово да нема дијаманта у коме се не налазе трагови некрystalизованог угљеника. Уколико тих „отисака прстију природе“ има мање, утолико је чистоћа, а самим тим и цена дијаманта, већа.

Треће С односи се на боју. Дијаманата има у свим дугиним бојама, од бледо жућкастих до бледобраонкастих. Најпознатији ретки дијаманти су розе, зелени, плави, пурпурни, браон, жути и црни. Теоретски, могуће је да постоји и рубин црвени дијамант, али он до сада није нађен.

Последње, четврто С, односи се на квалитет обраде. Обрађени дијамант на горњој плочи, оној која није скривена металом, има најчешће 58 плочица. Колико ће их у ком случају бити, зависи од процене мајстора како ће постићи да се што више светлости која уђе у дијамант из њега и врати.

Д. Симић

Сунце је високо одскочило када је кроз отворену капију добро утврђеног Сера пројахао курир ћесара Војихне. Чим је изишао из града, полагао је по коњу. Облаци црвене прашине дигли су се за њим. Било је очигледно да му се жури. Тачније, журило се његовом господару. Оно о чему је Војихна, док је цар Душан био жив, могао само да машта, сада је било на прагу остварења. Серска област биће његова, буде ли му, како је обећао притекао у помоћ византијски престолонаследник Матија Кантакузен са својим одредима. Војска на коју је Душанова удовица Јелена могла да рачуна неће моћи да им се одупре. Уосталом, добар део те војске чинили су баш његови војници. Сем тога, мада амбициозна и чврсте воље, у ратовање се није разумела. Царица је била тврд орах, али не и несаломив.

Са ћесаровом поруком у недрина Војихнин курир није штедео коња. Чим је прешао границу, осетио се сигурније: streпео је од царичиних официра а сада је већ слободан.

На путу ка успеху Матији Кантакузену стајале су две препреке: српска царица Јелена и његов отац Јован VI

је могао да дише. Три коњске станице делиле су га од Дренопоља где је Матија чекао и он је до градских зидина стигао пред сам мрак.

Одмах су га извели пред престолонаследника. Покло-

ПОБУНА
ЗА
КОЈУ
СЕ
НИЈЕ
САЗНАЛО

ЗЛО

ПО

ТЕБЕ,
ЦАРЕ

!

нивши се дубоко, извадио је смотуљак и дрхтавом руком предао га Матији. Колена су му клецала од умора, пред очима су му играли светлаци, али није се усуђивао да проговори и замоли за дозволу да се повуче.

Пут ка престолу

Матија на њега уопште није обраћао пажњу. Нестрпљиво је сломио печат и почео да чита. Војихна је јављао да је куцнуо час! На широком брадатом лицу византијског престолонаследника разлио се осмех. Византија ће најзад моћи да врати оно што је, не тако давно, Душан приграбио.

Протерати српску царицу из Сера био би двоструки успех: не само што би у границе Византије повратио изгубљене области, него би јасно ставио на знање свом оцу да је способнији од њега. Јован VI неће моћи још дуго да оклева да ли да га прогласи сувладаром. Забављен таквим и сличним мислима Матија дуго није обраћао пажњу на курира.

– Нахраните га и освежите! – наредио је кад се пренуо из размишљања.

Целе ноћи Матија је остао будан. Војихна је јављао да на Сер треба кренути што пре

јер изгледа да царица већ нешто слутити. Пред зору Матија је затражио да му доведу курира: „Треба ми месец дана да сакупим потребну војску“, писао је „а позваћу у помоћ и трупе мог зета султана Урхана који се тренутно налази у Дарданелима.“

Мада уморан, Војихнин курир се, чим је отпуштен, бацио на коња. Овог пута нико му није рекао да жури, знао је то и сам. Док је јахао ка граници, питао се где ће наћи господара: Војихна је рекао да ће, по Јелениној заповести, морати да пође у обилазак пограничних тврђава.

Зар с руљом у рат?

Прошло је тачно 30 дана откако је Матија Кантакузен послао поруку ћесару Војихни, када се под зидине Дренопоља слегло 5.000 Урханових војника.

– Зар са овима да добијем рат? – упитао се полугласно Матија гледајући лавину разуларених Турака како се ваља према граду. Ова реченица није промакла Василију, заповеднику дренопољске тврђаве.

– Госпораду, па ово није војска! – узвикнуо је. – Ово је руља најокорелијих разбојника.

– Тачно – сложио се Матија – али другог избора немамо. Знаш и сам да је војска којом располажем недовољна. У сваком случају, повратка не-

ма и зато пошаљи Војихни гласника.

Ни Матија ни Василије нису знали да се Војихна још налазио у обиласку војних постаја. Његов курир га је нашао, али византијски гласник није био те среће.

У међувремену, ка Серу су се кретале две војске: једна византијска, друга српска. Слутећи да се нешто припрема, опрезна царица позвала је у помоћ сина. Заповеднику његове војске ни на крај памети није било да га само неколико сати хода дели од љутог боја. Шта прст судбине смера, није слутити ни Матија: Војихна о покрету његове војске није имао појма.

Негде између Филибеџика и Сера две војске су се среле на обострано изненађење. До битке можда не би ни дошло да разуларени Турци нису започели чарку. Узалуд је Матија од њиховог заповедника тражио да их обуздају.

Повративши се од првог изненађења, српски заповедник је муњевито распоредио своје јединице и киша стрела засула је Матијине војнике. Међу првима је пао турски заповедник. Оставши без команданта, Турци су почели да се повлаче у неред. То исто морао је да уради и Матија: оно мало његових војника није могло равноправно да узврати Србима.

Ноћ је дубоко одмакла кад је битка завршена. Урошева војска кренула је ка Серу а Матија је са остатком разбијених одреда одлучио да занови на реци Панаки.

крици рањеника. Зграбивши оружје, излетео је из шатора и у тренутку проценио да нема никаквих изгледа да се одупре Србима. Најпаветније што је могао да уради било је да сачува главу. Скочивши на коња, дао се у бег за Турцима. Неколико стотина метара од места на коме се водила битка почињала је шума и врбаци. Стигне ли до њих, биће спасен, мислио је. Пролетевши кроз најближи шумарак, избио је на невелику чистину а онда поново зашао међу дрвеће где је почињала велика бара обрасла високом трском. Матији се учинила као поручена да се сакрије у њој.

И већ је помислио да је спасен кад се у даљини зачуо лавез паса. Сваког тренутка био је све ближи. Византијски престолонаследник са страхом је ослушкивао топот коња: трска је почела да се ломи и око њега се, у трен ока, слегло двадесетак војника.

Да ипак није све изгубљено, помислио је када су га неколико сати касније извели пред Војихну, који се налазио у Драми. Међутим, на његово запрепашћење, српски ћесар га није поздравио онако како то приличи царском сину.

– Седи! – рекао му је као да се обраћа најобичнијем властелину. Пошто му је натолио и пружио чашу вина, додао је:

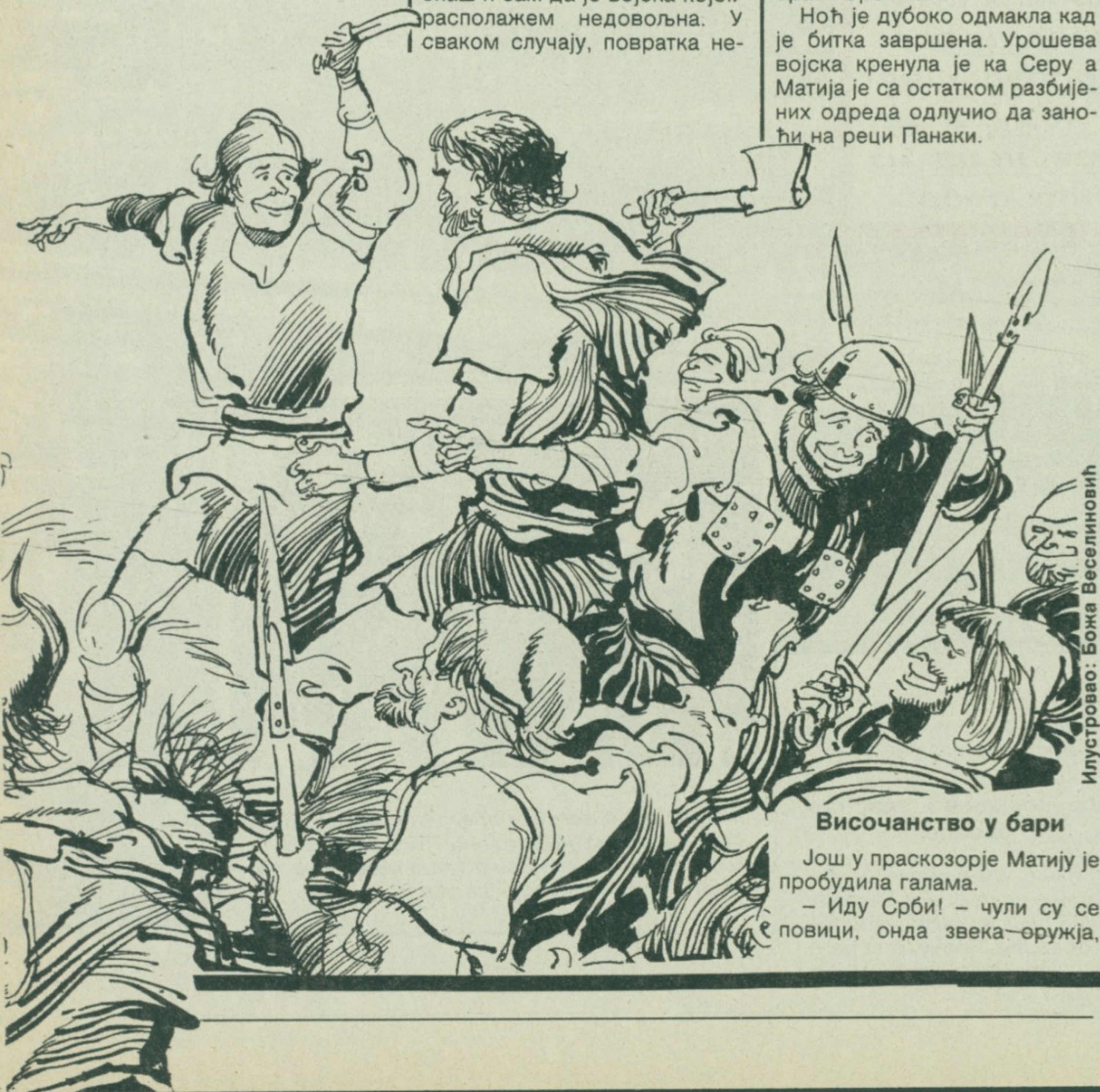
– Е, мој Матија, зло је. Све се окренуло против тебе! Него, да видимо шта можемо да урадимо и колико би златника твој отац жртвовао за сина?

Матија готово да није веровао својим ушима. Његов дојучерашњи савезник имао је намеру да га заточи све док Јован VI не одрешу кесу. А колико ће времена требати оцу да сакупи довољно златника, није могао да предвиди. Могао је једино да се нада да то неће потрајати годинама.

...

Пре него што је Јован VI Кантакузен успео да сакупи довољно новца за откуп био је збачен са престола. Цариградску круну понео је Јован Палеолог који је освојио Матијине земље и откупио га од Војихне.

Царица Јелена никада није сазнала да је једног врелог дана 1356. године Матија Кантакузен ухваћен и задржан на двору ћесара Војихне. Исто тако, није слутила на који начин је ћесар попунио испражњене касе.

Височанство у бари

Још у праскозорје Матију је пробудила галама.

– Иду Срби! – чули су се повици, онда звек оружја,

РИБОЛОВ ЗА КОМО

СОБНО ПЕЦАЊЕ

У неку руку, ствар је једноставна. Сачека се да се језеро Мил Лакс у Минесоти заледи, на лед се дошлепује око четири хиљаде рибарских кућица, кроз подове се пробуше рупе у леду, а затим се пеца из дневних соба

У јеку сезоне на језеру се нађе око 4.000 кућица. Крајњи рок за њихово уклањање је последњи дан фебруара.

Манић је у Минесоти презрена рибља врста, свуда осим на језеру Лич. Тамо се сваке године одржава велико такмичење које по много чему заслужује да уђе у „Гиниса”

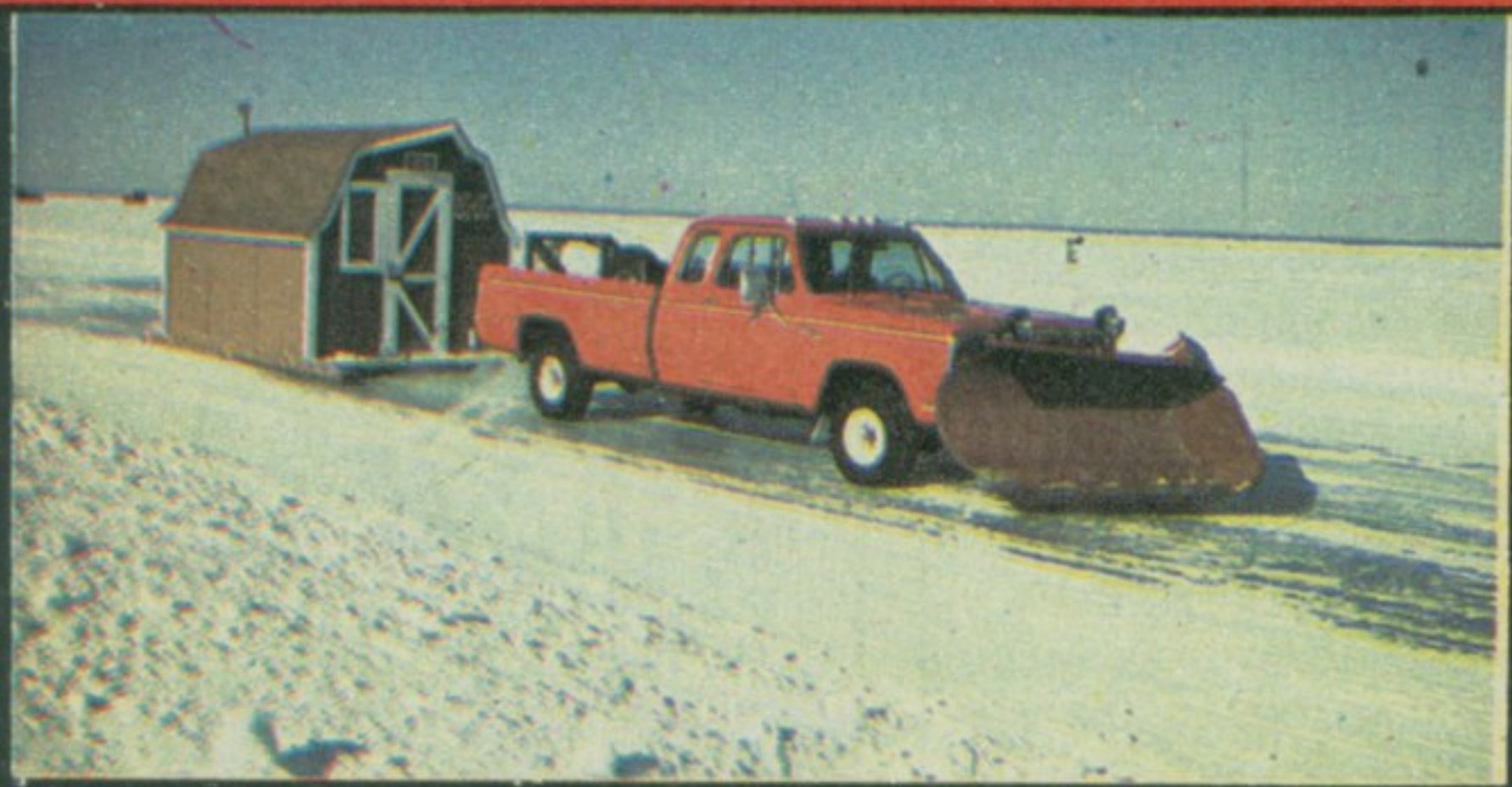
Кућице се, углавном, изнајмљују и мада им је спољашњост неугледна, унутра су удобне и опремљене свим потребним апаратима за домаћинство. „Отприлике једино што неке од ових кућа немају је подрум”, каже власник једне од компанија за изнајмљивање рибарских кућа, а човеку треба веровати. Његове

кућице на језеру једине су опремљене и пољским WC-има са нон-стоп грејањем.

Рибе, коцкање и алармно звонце

Питање WC-а може да буде мање или више задовољавајуће решено, али све кућице обавезно имају отворе у поду кроз које човек може

THE И ЗИМОГРОЖЉИВЕ

Шлеп служба увек има пуне руке посла. Риболовци често селе своје куће у потрази за бољим „ловиштем“

Апсолутни аутсајдер. Неписано гесло пецароша са Мил Лакса иначе гласи: пецање, али искључиво из топле собице

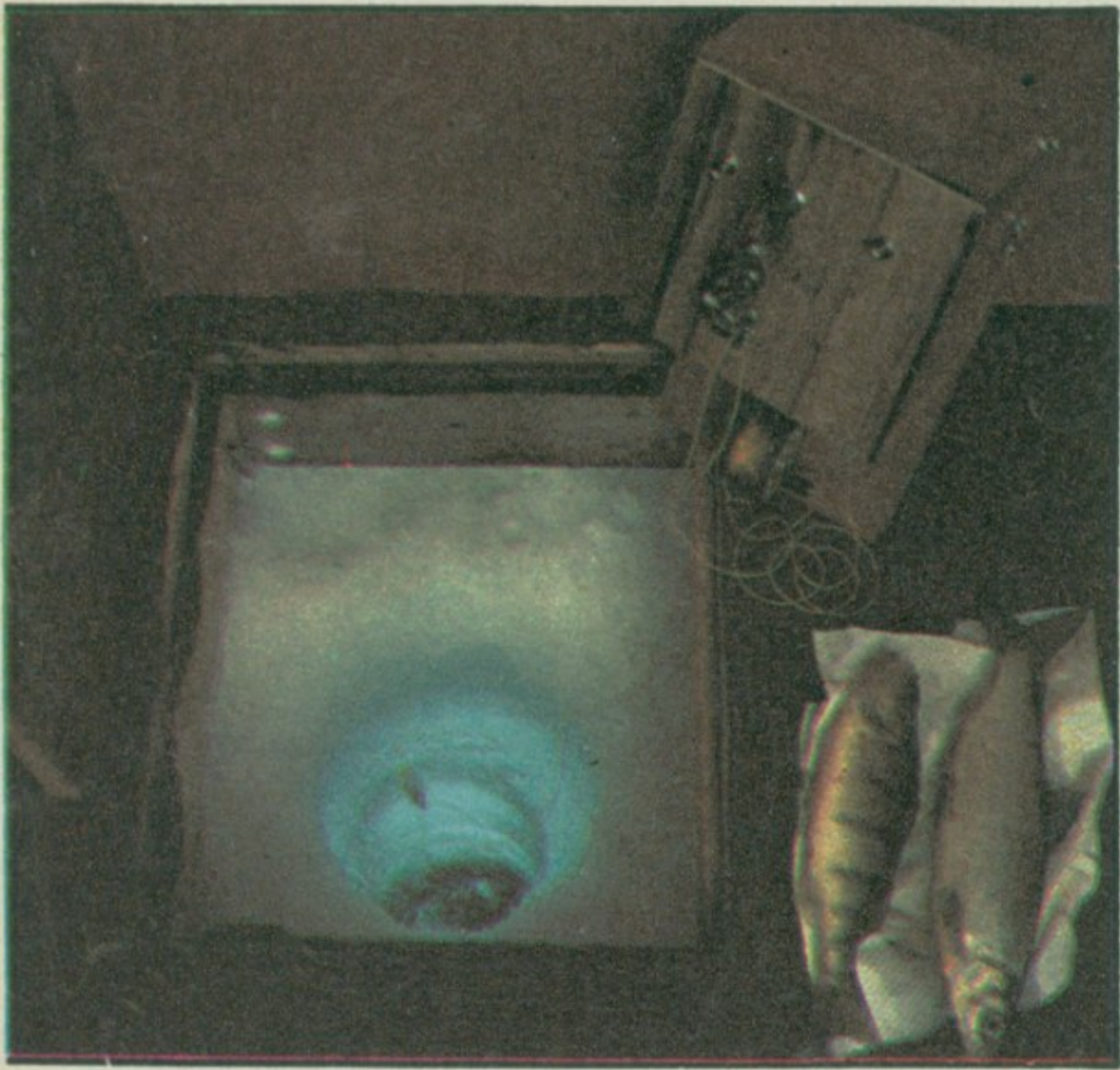

месецима да пеца, а да не крочи ногом на лед и хладноћу.

Стандардни број рупа по једној кућици је четири, с тим што већи и луксузнији модели имају по шест отвора, а у овакве „de luxe“ пакете улазе још и пецарошки штапови са живим мамцима и електричним алармним системима који укључују звонце сваки пут кад риба загризе. (Алармна звонца су се показала као корисна у случајевима када је у току нека изузетно напета партија карата или узбудљив филм на видеу).

Лаксу је греч, борбена риба укусног меса која достиже тежину од 9 килограма, с тим што на удицама најчешће завршавају скромнији примерци тешки од пола до једног килограма. Пошто је језеро дугачко 33, широко 22 километра, а дубоко свега 6,5 метара, то га чини неком врстом праве природне фабрике за производњу греча. Његови подводни гребени и пешчани спрудови су као створени за мрешћење милион и сто хиљада греча колико их, према неким проценама, живи у овим водама.

По правилу, свака кућица има четири отвора за пецање. У нешто луксузнијој варијанти их је шест, а уз њих иде и електрични аларм који се активира кад риба загризе (а пецарош је задремао).

Средиште друштвеног живота на Мил Лаксу је бар у коме се точи одлично пиво и где ни једном иоле озбиљном пецарошу на крај памети не би пало да избрбља како испод „његовог“ леда риба гризе као луда. Наивном новајлији коме се таква грешка омакне могло би лако да се догоди да се сутрадан пробуди окружен кућицама које, колико синоћ, нису биле ту.

Најцењенија риба на Мил

Тако рећи бациш удицу и извучеш рибу, с тим што је закон строго прописао само два штапа по пецарошу. Поштовање прописа енергично надгледају четири ловочувара из Министарства за природна богатства Минесоте. Чувари раде (буквално) даноноћно, а с обзиром да су у изразитој мањини, дозвољено им је да у свако доба дана и ноћи упадају у рибарске кућице, а да претходно и не покуцају. Не

треба ни напомињати да на Мил Лаксу нису нарочито омиљене личности.

Женска момчад за навијање

Кад све не би било релативно, шлеповање неколико хиљада кућица на залеђено језеро и бушење бар дво-струко више рупа у леду било би дозлабога чудан спорт. Меру релативности у овом случају представља тродневни Међународни фестивал рибе манића који се сваког фебруара одржава на оближњем језеру Лич. Фестивал има такмичарски карактер, а припреме за велики догађај почињу неколико месеци унапред.

У приручнику „Ко је ко“ међу рибама које се дају упецати у водама Минесоте манић је на последњем месту подугачке листе. То је ружна, љигава риба која се, уз то, још обмотава око руке док је човек скида с удице. Риба коју у овим крајевима лове само грешком, искључиви је разлог тродневне пецарошке грознице на језеру Лич.

Грозница има карактер блаже епидемије јер се на Фестивал сваке године сјати шест хиљада што пецароша, што навијачки расположених посматрача. Такмичење је међународно и озбиљно, озбиљно се и пеца, али главно надметање нема никакве везе с килограмима уловљене рибе и њиховом величином.

Далеко значајнији од улова је такозвани камп који свака такмичарска екипа подиже на залеђеном језеру. Такмичар-

ско гесло у овој спортској дисциплини гласи: што необичније то боље. Једна екипа је у то име саградила читав град на леду са торњем за воду, уличним осветљењем и сатовима за паркирање. Њихови супарници подигли су вишеспратницу од ледених блокова, а онда је наместили и опремили обавезним апаратама за домаћинство.

Група пецароша је у родном месту саставила, увежба-ла, а онда на лед довела сопствену женску „момчад“ за навијање која их је сва три дана бодрила певањем, играњем и скандирањем.

Пошто у шест хиљада душа увек има оних којима пецање и рибе нису разонода сама по себи, њих ради је, поред осталих занимација, прошле године на леду направљена голф-стаза са девет рупа. Поздано се зна и да једна група предузимљивих дама од заната сваке године дошлепује своју „радњу“ на језеро. Није потврђено, али се шушка да су професионалке спојиле лепо с корисним и да, кад год им бизнис дозвољава, пецају.

За пецароше са Мил Лакса Фестивал манића на Личу („обичан вашар“) не постоји. Не постоји, уосталом, ни остали свет све док лед на језеру не почне да се тањи. По закону, крајњи рок за евакуацију је последњи дан фебруара до када све кућице морају да се уклоне са Мил Лакса. Тада за ове пецароше почињу муке – лето и пецање на отвореном.

М. И.

ОВО НИСТЕ ЗНАЛИ

ВИДОВИТИ БАГРЕМ

И растиње може да „предосети“ подземне катастрофе. Посматрајући, дуже време, багрем, професор Таривади из Јапана предвидео је осамдесет земљотреса у области Токија и Кјота.

ЛЕТЕЋА ПРАБАБА

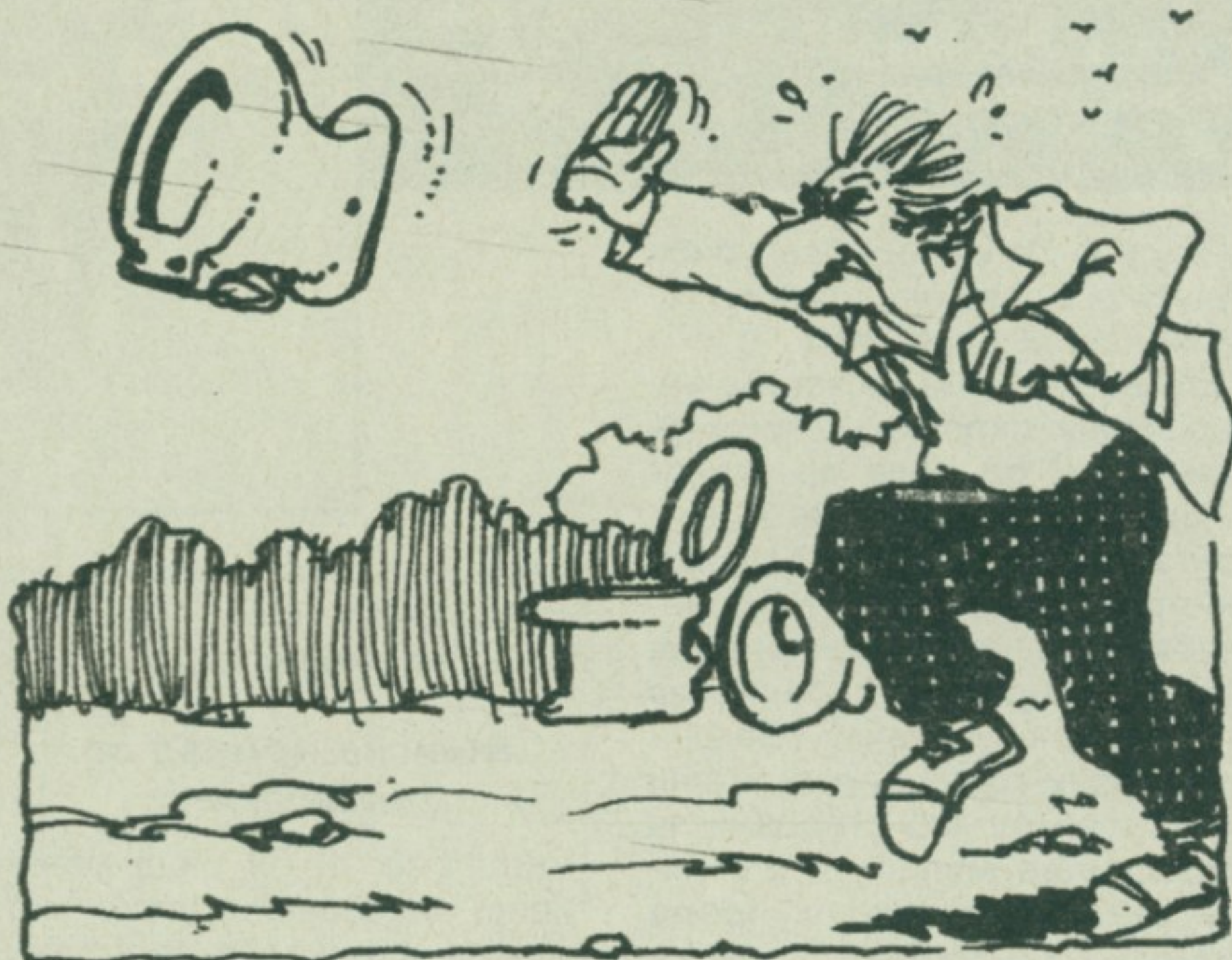
Западнонемачка пензионерка Андре Нотбек лети делтапланом пет година. Данас, кад јој је пуних осамдесет и девет година, на небу проводи просечно 2-3 сата недељно. Вид јој је одличан, срце не може бити боље, а нервни систем савршено уравнотежен.

Андре Нотбек има четворо деце, четворо унучади и два праунука.

WC ШОЉА ЗА УСПОМЕНУ

Атлетичари бацају куглу, диск, копље, кладиво. На сусретима у Шкотској горштаци бацају и дебеле трупце, код нас и данас понегде камена с рамена, а у Калифорнији – клозетске шоље! Истина, не баш по целој Калифорнији

већ у граду Пласервилу. Такмичење нема дугу традицију, али је већ добило назив Светски шампионат у бацању тоалета (примећујете деликатност терминологије?). Он и јесте светски у смислу што се нигде више у свету, бар колико знамо, не одржава ништа слично. А што их не би бацали кад шоља има довољно, све

лепших и модернијих и кад је, уз то, спонзор моћна водоводна компанија.

Суштина је, кажу, не у томе шта се баца, већ како се то чини. И организаторима заиста мера да се ода признање – правила надметања су врло строга. Такмичар не сме да стане на линију, неуспео покушај доноси дисквалификацију... Учесници су подељени у три категорије: мушкарци до 90 килограма, преко 90 и –

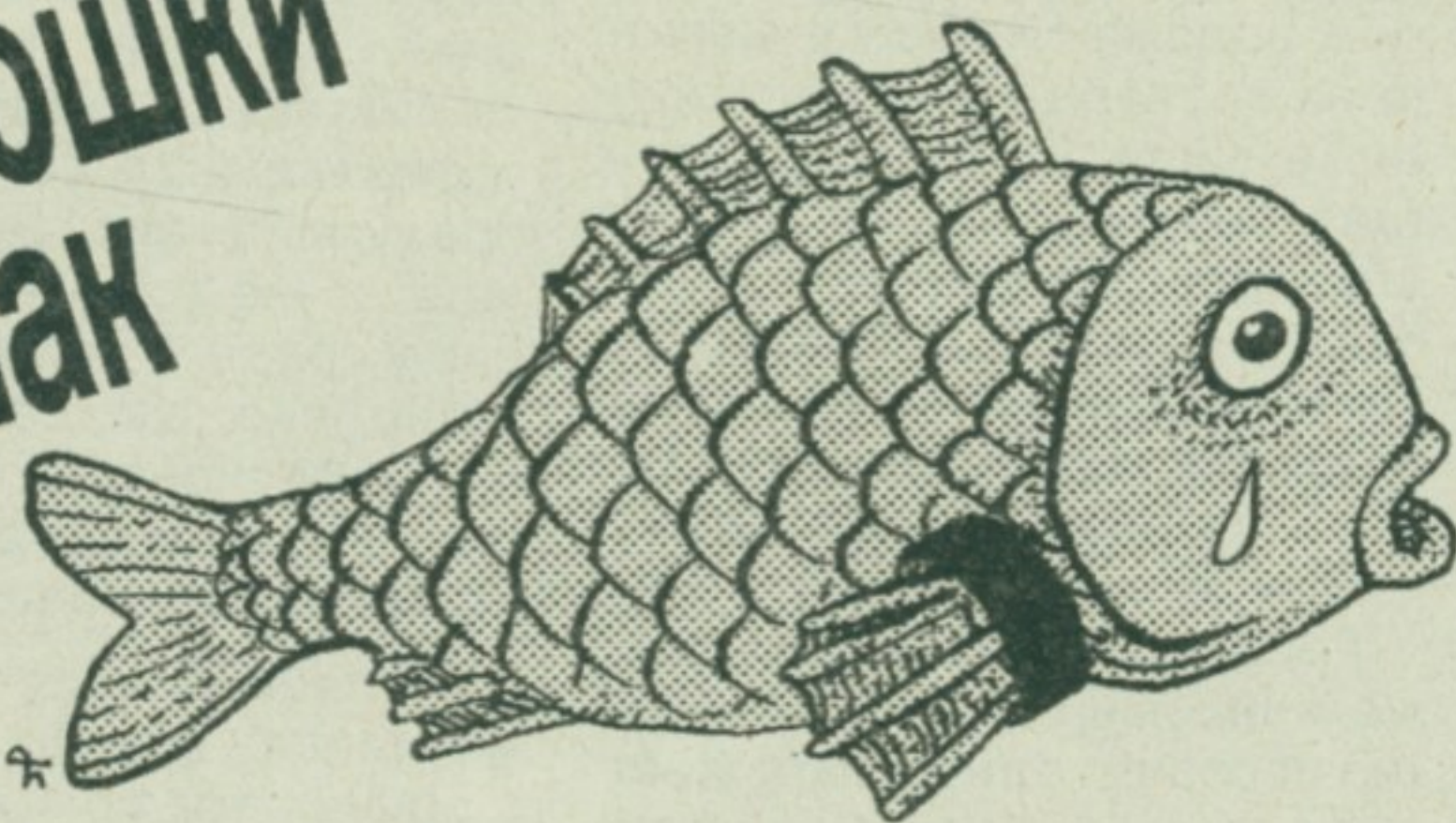
ПЛАСТИЧНЕ ГРАБЉИВИЦЕ

Да би заштитили своје поседе од птица, аустралијски фармери не праве страшила него купују пластичне јастребе које окаче наред поља и који при најмањем ветру машу крилима и плаше остале птице које беже чим их угледају.

108 ГРЕХОВА

У Јапану, по традицији, за новогодишњу ноћ звона будистичких храмова зазвоне тачно 108 пута. Тај број није случајан. Јапанци, наиме, сматрају да човек пати од шест порока: злобе, глупости, лакомислености, прождрљивости, неодлучности и грамзивости, а свако од њих испољава се у 18 различитих видова. Отуда број удара звона од којих сваки треба да ослободи људе једне мане.

ЕКОЛОШКИ ЊОШАК

- У САД годишње у атмосферу доспева око 100 милиона тона угљен-моноксида од чега три четвртине, или 75 милиона тона, сагоревањем погонских горива саобраћајних средстава.

- Свега један литар сирове нафте довољан је да загади милион литара воде.

- Радови на уклањању последица и скупљању 1,5 милион литара нафте која је код Оберхаузена истекла из севернонемачког нафтовода достигли су вредност од 200.000 марака.

- Водама реке Колорадо у САД, у језеро Пауел годишње доспева 800 тона живе, главног састојка многих фунгицида.

- Услед примене хемијских средстава у пољопривреди у Рајну годишње стигне 800 kg живе, 30.000 kg арсена и 900 kg хербицида.

- Средином седамдесетих индустријска постројења подигнута на обалама Рајне, годишње су ову реку „обогаћивала“ са 11.000 тона цинка, 2.000 тона хрома, 1.400 тона бакра, 1.850 тона гвожђа, 500 тона никла, 2,2 милиона тона сулфата, 400 хиљада тона нитрата, 200 тона кадмијума,...

- Отпадне воде са високим садржајем азота и фосфора доводе до такозваног цветања вода. Ова појава најизразитија је у језеру Ири (САД) где је у последњих 30 година концентрација фосфора толико порасла да је провидност воде смањена са 7 на свега 1,5 метара.

- Према проценама Међувладине саветодавне поморске организације, 1970. године у мора и океане доспело је око 5 милиона тона нафте.

- До хаварије танкера „Тампико Мару“ дошло је 1957. године у водама Тихог океана у близини Калифорније. Излило се 8.000 тона дизел-горива које је, готово у трену, зауставило живот на чији је повратак требало чекати чак седам година.

ЖИВОТ
ПИШЕ
ДРАМЕ

НАЈВЕЋА ПОПЛАВА У ТЕКСАСУ

Цеми и Чери грчевито
су се држале за гране и
молиле Бога да их не-
ко спасе пре него што у
дрво удари гром или
их прогута вода која је
непрекидно расла

Киша је тукла у ветробран аутомобила којим су се две младе жене возиле пустим друмом према Кенедејлу у Тексасу, 17. маја прошле године. „Једва видим пут“, рекла је двадесетчетворогодишња Цеми Лемонс својој сапутници двадесетједногодишњој Чери Џексон. Враћале су се из посете пријатељима који су становали изван града. Небо су цепаље муње, орило се од громава.

Снажна олуја захватила је те вечери велики део Тексаса вода је била готово до колена. Већину главних саобраћајница и мостова одсекла је поплава, највећа у неколико последњих деценија. Цеми је својим сребрним спортским колима кренула путем Кенедејл-Евермен.

Познавала је Чери само три месеца и била пресрећна што није сама у овој гадној ноћи. Њаскале су покушавајући да не обраћају пажњу на невреме које је беснело.

Аутомобил тоне

Вода из речице Вилиџ Крика преплављивала је пут на мосту. Пре него што је Цеми стигла било шта да учини, огроман талас прогутао

је кола. Чврсто је стегла волан и покушала да крене уназад. Мотор није радио.

Док се Цеми борила да га покрене, други велики талас повукао је аутомобил у воду. „Тонемо!“, викнула је Цеми. „Излази напоље!“ Али, ни једна ни друга нису успеле да отворе врата због огромног притиска. Кола су тонула у блатњаву реку. „Прозор!“ викнула је Цеми и брзо спустила стакло. Хладна прљавица вода покуљала је унутра.

Цеми се провукла кроз прозор и испливала, а одмах за њом и Чери. Мада их је вукла јака струја, успеле су да се ухвате за ивицу аутомобилског крова и попну на хаубу. Држале су се за руке док су кола тонула.

Око њих владала је пустош. Водена струја носила је оборено дрвеће и ђубре. Нигде се није видела ниједна кућа нити светлост. Кад су се Цемине очи навикле на мрак, приметила је високо дрво које се, низводно, још увек држало. „Идемо тамо, оно дрво нам је једини спас“, рекла је Чери.

Рачва за једну особу

Запливале су према дрвету знајући да су изгубљене уколико их струја занесе и промаше га. Докопале су га се уз много напора. Че-

ри се увукла између две највеће гране у облику слова V, где је било места само за једну особу. Цеми је стала на њена стопала. Обе су се обема рукама држале за гране.

Пролазили су сати а преплашене жене стајале су у свом склоништу само метар изнад побеснеле воде. По лицу и рукама осећале су пецкање. То су били црвени мрави који су такође на дрвету потражили спас.

Муње су раздирале помрчину а Цеми и Чери су молиле Бога да их неко спасе пре него што у дрво тресне гром или их прогута вода која је непрекидно расла. Али, ко би их нашао? Околни путеви више нису ни постојали.

Повремено би у даљини видели фарове аутомобила који су брзо нестајали јер су се ти ретки возачи враћали видећи да је пут одне-ла вода. Дозивале су помоћ, али су им се гласови губили у олуји. Дрхталс су од зиме а ноге, руке и сви мишићи болели су их од грчевитог стезања дрвета.

Други удар невремена

Око 5,40 часова ујутро Дон Хемрик возио се на посао у оближњу фабрику металних кровова. Обично је ишао путем Кенедејл-Евермен преко моста. Када је видео да је пут

под водом, отворио је прозор да би нашао zgodno место да кола окрене назад. Учинило му се да у даљини чује гласове који призивају помоћ, али у тами није видео никога.

Да ли да заплива и потражи има ли кога? Погледао је воду и, закључивши да је струја сувише брза, одвезао се у полицијску станицу. Џеми и Чери су још једном виделе фарове који се удаљавају.

Дон је у станици затекао шефа ватрогасаца Џима Смита, шефа полиције Дејвида Џислина и градоначелника Теда Роа који је планирао евакуацију становништва. Сви су се потрпали у полицијска кола и одвезли до моста. Вода им је допирала до колена.

Џеми и Чери су, захваљујући светлости аутомобила, виделе три мушкарца. Помоћ је, најзад, стигла! „Спасите нас, спасите нас“! повикале су.

Људи су у правцу одакле су допирали гласови уперили своје снажне батеријске лампе и угледали две мале фигуре на гранама високог дрвета.

Ни хеликоптером ни ватрогасним колима

„Држите се, долазимо у помоћ“! викнуо им је Смит. Џислин је баш тада преко радија чуо да ће ускоро нови налет невремена са још више падавина. Одмах је својим радиом позвао ватрогасце из Кенедејла и оближњих градова.

Чим се сазнало о женама у невољи, стигли

су ватрогасци, полицајци и други добровољци. Нико није знао како да допру до несрећница. Хеликоптером би било најлакше, али су се изнад дрвета налазиле електричне жице, па је тај начин спасавања одбачен. Џислин и Смит су одлучили да покушају ватрогасним колима.

У седам ујутро мутна смеђа вода указала се на првој јутарњој светлости. Чери се смешила када је видела да им се приближавају велика ватрогасна кола са огромним мердевинама. Десетак људи са обе стране пута помагало је да ватрогасна кола иду право кроз поплављену деоницу. Али, кола нису могла да одрже равнотежу услед јаке струје.

Џеми и Чери су с неверицом гледале како се ватрогасна кола враћају. Чери је почела да плаче. Један од спасилаца им је довикнуо: „Не брините, све ће бити у реду!“

Најбоље пријатељице

У 7,30 часова јављено је да ће други удар невремена погодити Кенедејл за најмање један сат. Како је спасиоцима вода већ допирала до паса, нове падавине спречиће их да спасу жене на дрвету.

Ватрогасци су везали два конопца за дрвеће дуж пута а сваки конопца држало је још по пет-шест људи. Роки Кари и Кент Киркпатрик навукли су прслук за спасавање и везали се за крајеве конопца. Ушли су у воду и када им је досегла рамена, бацили се у брзаке и запливали. Обојица су стигла до дрвета и веза-

ли конопце око дебла. Затим су се попели да помогну женама.

Кари је на Џеми навукао прслук за спасавање и кожни појас с великим и јаким металним прстеном који је причврстио за конопца што су га чврсто држали добровољци. Потом је везао Џеми за други конопца објаснивши јој да ће их спасиоци на обали вући кроз воду. Помогао јој је да се унатрашке спусти до Киркпатрикових руку.

Киркпатрик је чврсто држао Џеми уз своје груди док су их спасиоци вукли према обали. Она се трудила да главу одржи изнад воде. А онда су је снажне руке прихватиле и изнеле на сигурно.

Који минут касније Киркпатрик се вратио по Чери. Она је била тако уплашена да је Кари морао силом да јој одваја прсте од гране за коју се грчевито држала. „За секунд ћеш бити на обали“, рекао јој је Кари и спустио је Киркпатрику у наручје.

Док су се сасвим олако кретали кроз воду на конопцу, Киркпатрик је стално разговарао са Чери да би јој скренуо пажњу од воде које се ужасавала. Тако су се и њих двоје нашли на обали.

Џеми и Чери су одвезли у болницу где су им указали помоћ: обе су изгубиле доста течности, телесна температура им је била ниска а руке, ноге и лица у отоцима од уједа мрава.

Данас су Џеми и Чери најбоље пријатељице. Зближила их је заједничка борба за живот.

Б. Д.

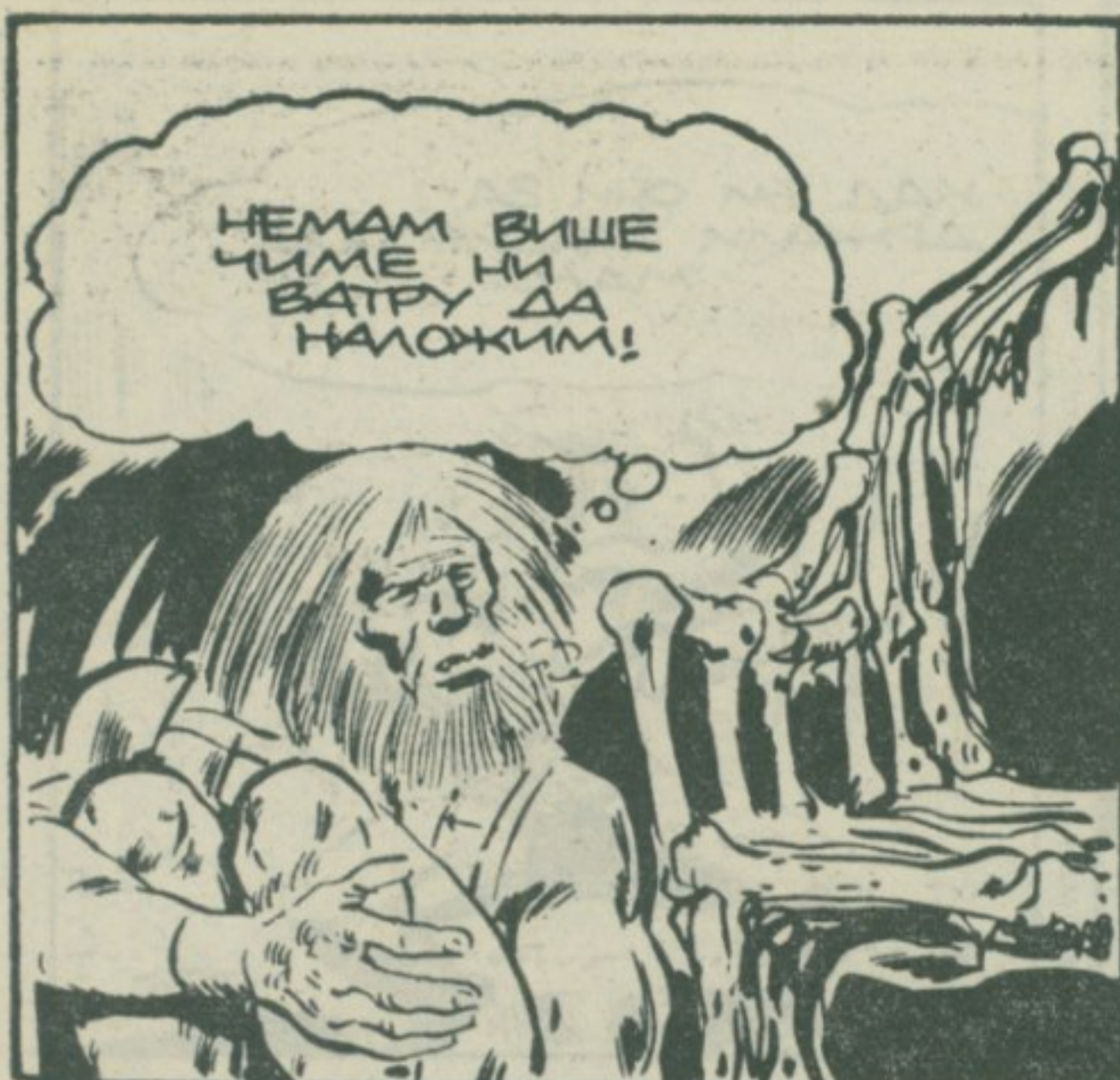
ХИ-МЕН И
ГОСПОДАРИ
СВЕМИРА

КРАЉИЦА ЛЕДА

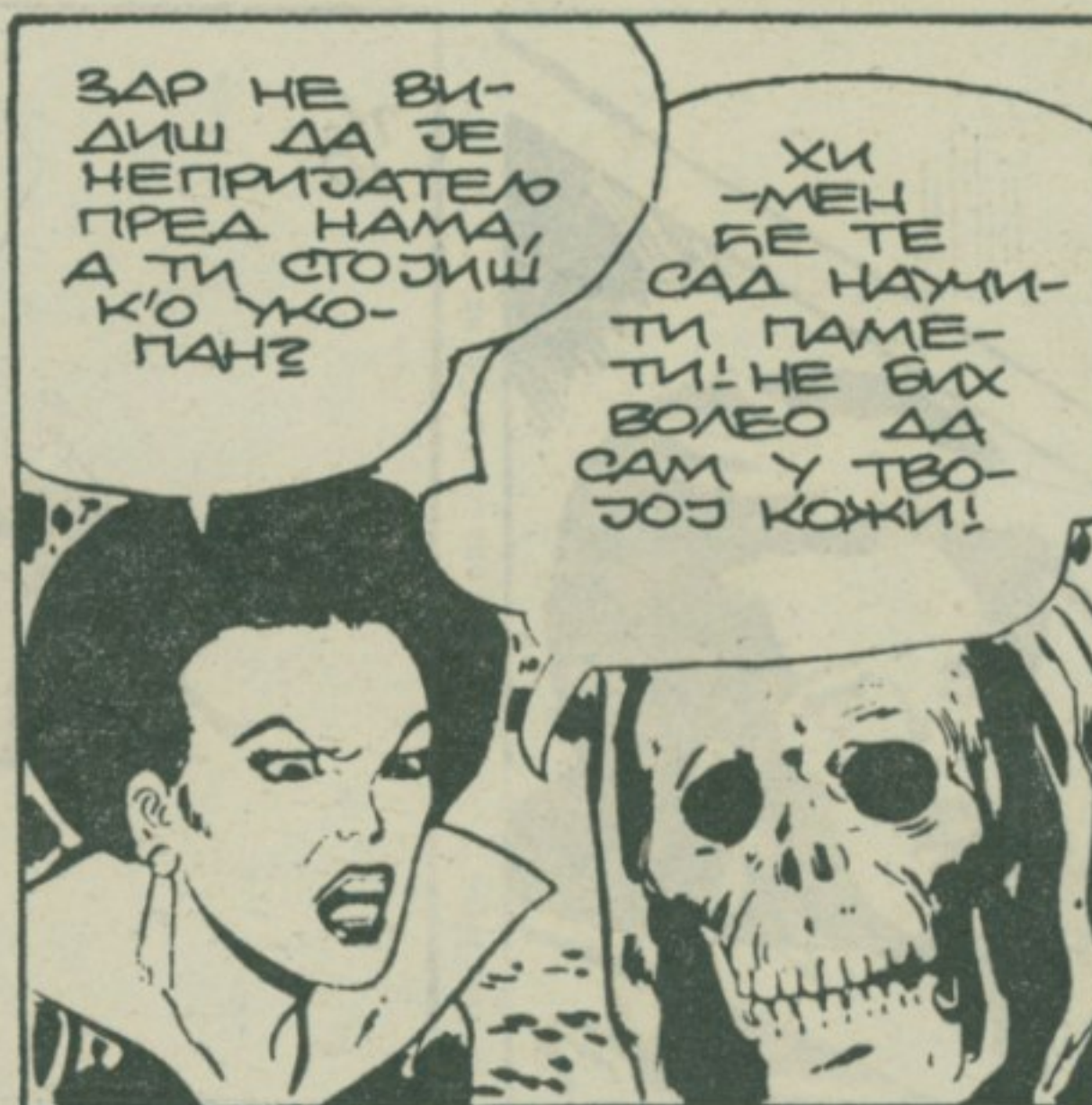
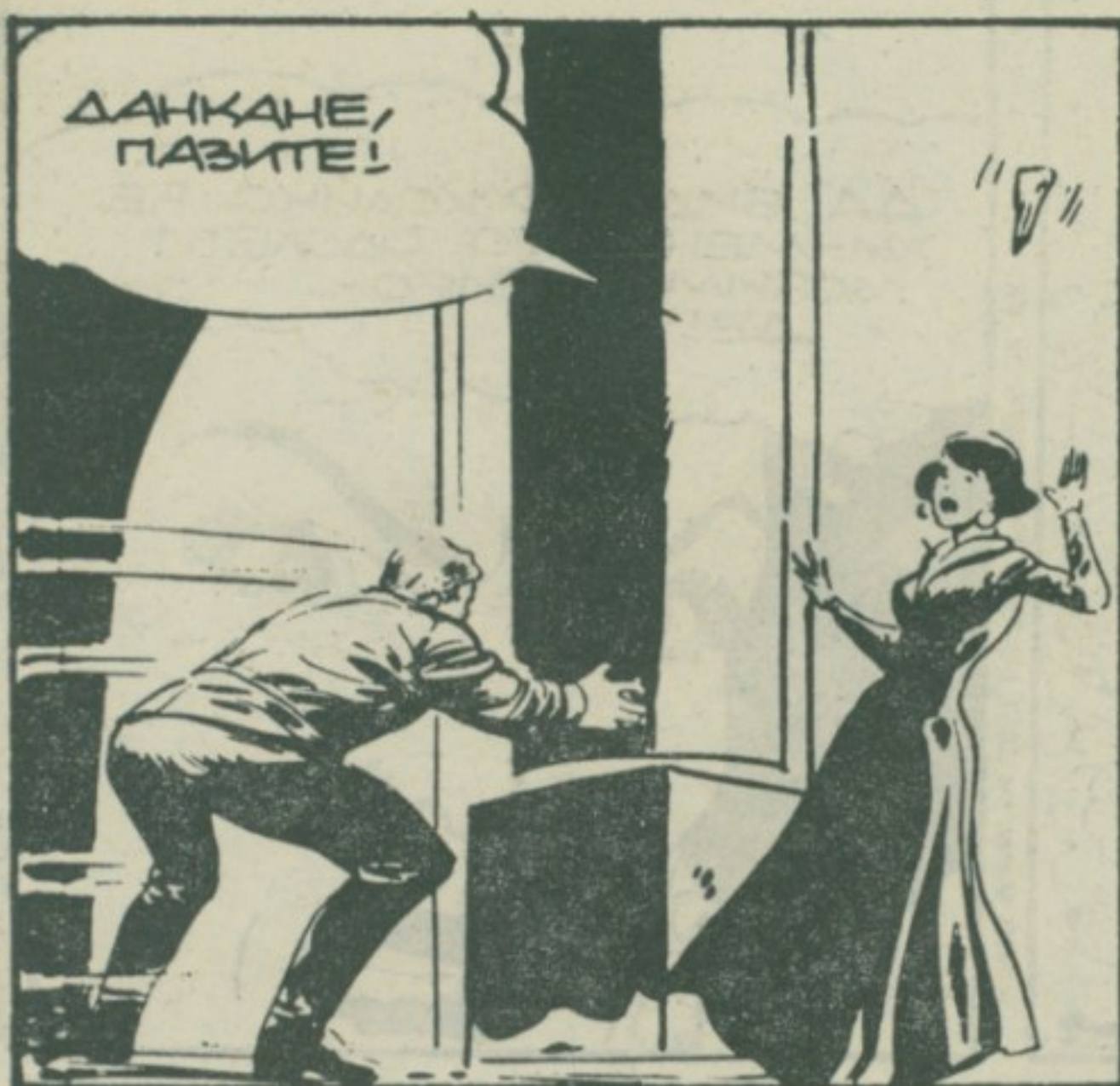
ПЛЕО

КРАЈ

ТА ОСОБЕНОСТ ДАЈЕ ЊЕГОВИМ
СТАЊОВНИЦИМА КАРАКТЕРИСТИЧ-
НО ДРЖАЊЕ!!!

УПРАВО ТУ, НА СВОЈУ НЕСРЕЋУ,
ЖИВЕО ЈЕ ЧЕТ БЕДЕРВЕЈТ!!!

...КРЖИГАВКО ОД РОБЕНА.

ШТА ДА РАДИ ЧОВЕЧУЉАК ОД
40 КИЛА КАД ВЕТАР, ГОТОВО
НЕПРЕСТАНО, ДУВА 90 КИЛО-
МЕТАРА НА САТ?

ТАКО СЕ, ТЕ ВЕЧЕРИ ЈАДНИ
ЧЕТ НАШАО БЛОКИРАН НА НЕ-
КОЛИКО МЕТАРА ОД КУЋЕ. НИ-
ЈЕ МОГАО ДА НАПРЕДУЈЕ
НИ КОРАКА!!!

МОГАО ЈЕ САМО ДА СЕ ВЕЖЕ
И РАЗМИШЉА О СВОЈОЈ ГОРКОЈ
САДБИНИ!!!

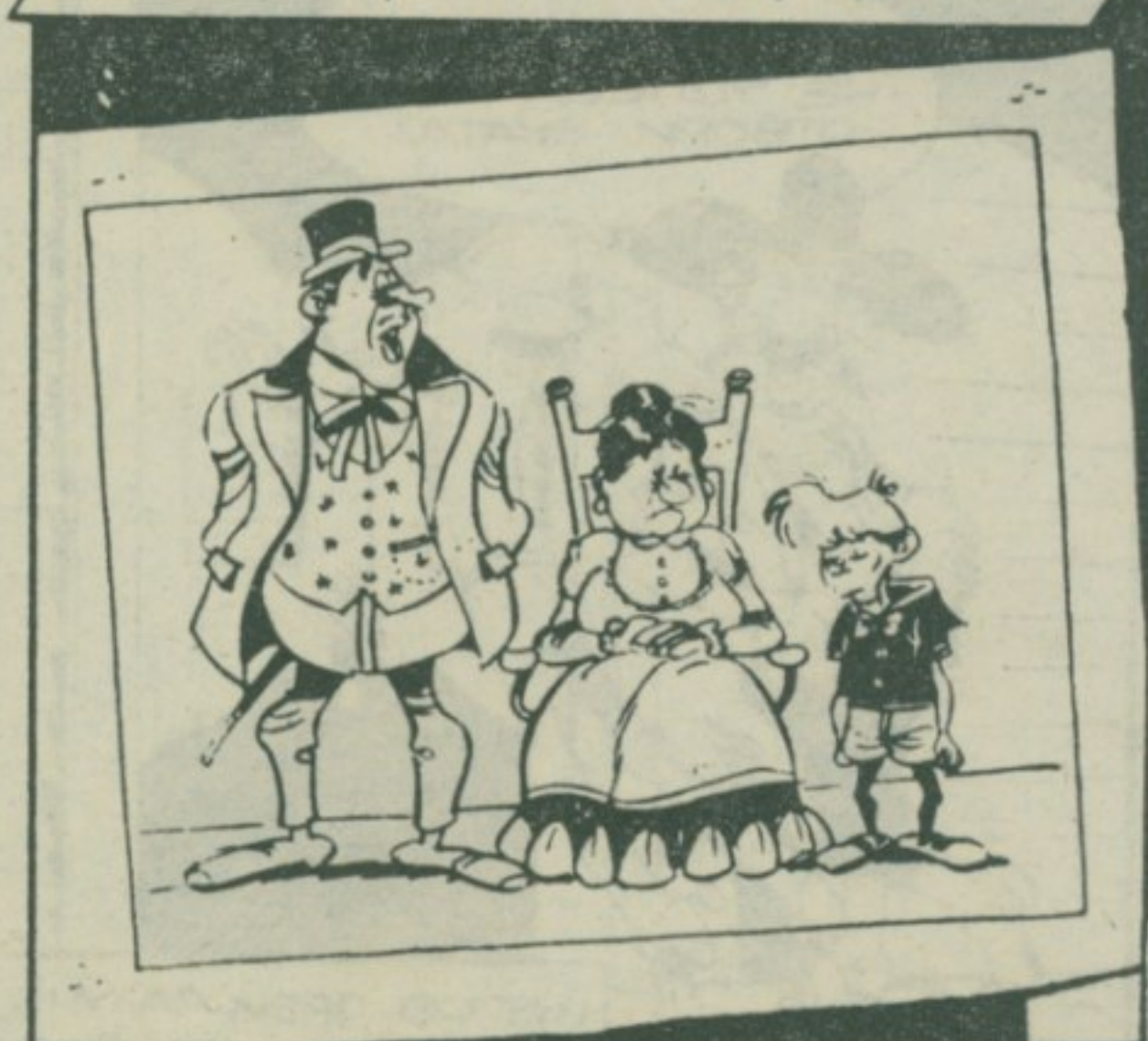

...ПРИСЕЂАЈУМ СЕ ПРОШЛОСТИ...

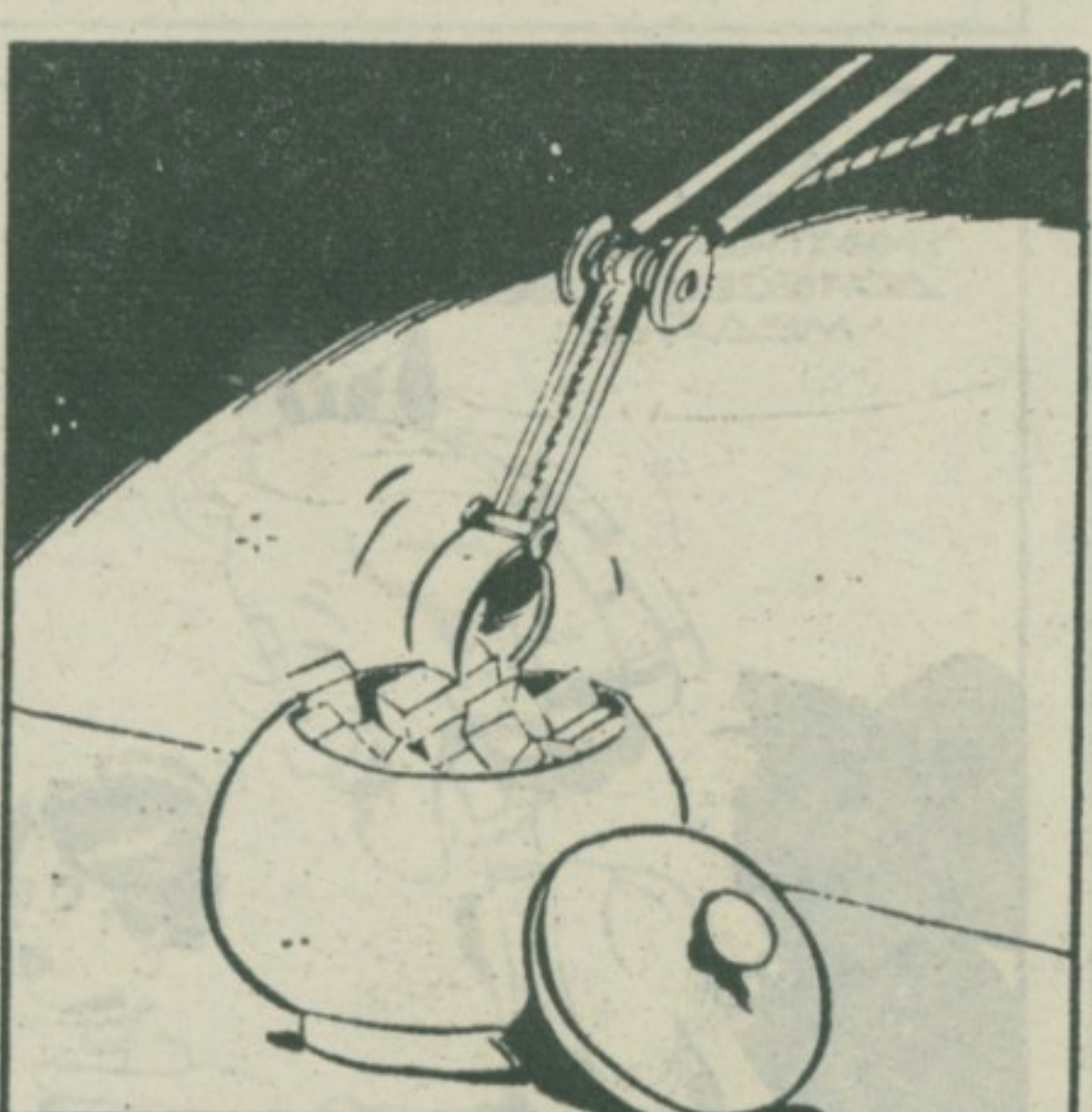
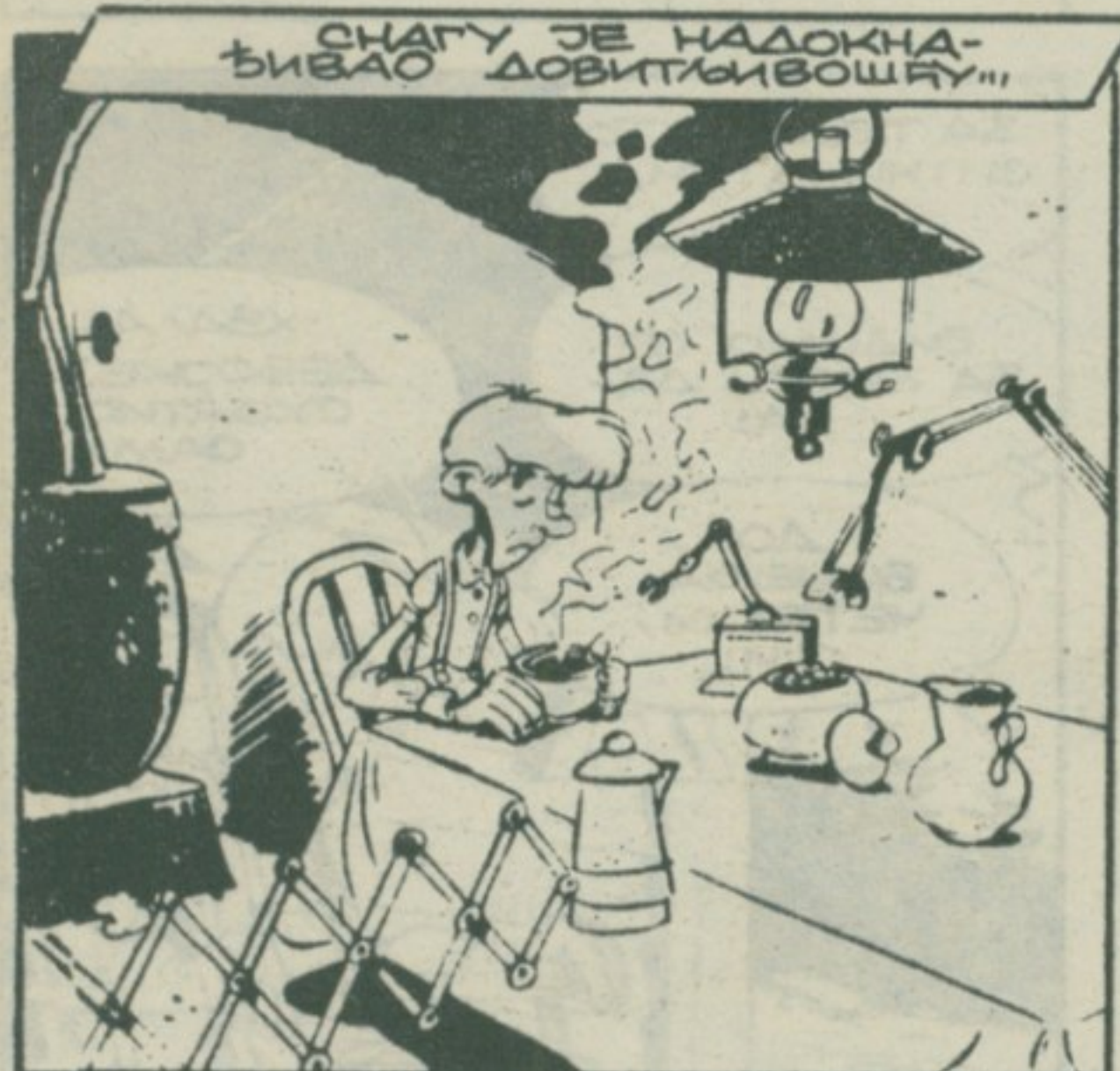
???

НЕПУНИХ 1800
ГРАМА!!! АЛИ, ОЈА-
ЧАРЕ ОН!

НА ЖАЛОСТ, НИЈЕ ОЈАЧАО!!!

Али пази, чете!
Има четири
услова...

"... да победиш
на родеу..."

"... да подигнеш кип
на главном тргу..."

"... да скинеш шмику са штапа..."

"И да у трци
стигнеш први!
Укратко, да нам
донесеш све
медаље!"

ЗА ТЕБЕ ЈЕ ТО
ОПТИМЦИ! ХИ,
ХИ!

ВИДИМО СЕ
ЗА МЕСЕЦ ДА-
НА!

ДО
ВИЂЕЊА,
ЧЕТЕ! ХИ,
ХИ!

ХВАЛА,
ДЕВОЈКЕ!
СХВАТИО
САМ!"

ИГРОМ СЛУЧАЈА, ДОК ЈЕ НАШ ЈУНАК ОБАВЉАО ОБАКОДНЕВ-
НЕ ПОСЛОВЕ, НА ХОРИЗОНТУ СЕ ЈАВЛА ЕДНА ДОБРО
ЗНАНА ПРИЛИКА..."

ПАРДОН! ДВЕ ДОБРО
ЗНАНЕ ПРИЛИКЕ!

НИЈЕ ЛИ ТО ТВОЈ
ПРИЈАТЕЉ, ЖГОДА-
ВИ ЧЕТЕ?

ИЗГЛЕДА МИ
УТМЕЧЕН!

НЕШТО НИЈЕ У
РЕДУ, ЧЕТЕ?

ОВОГ
ПУТА, ТОМЕ,
БОЈИМ СЕ
ДА МИ
НЕ МО-
ЖЕШ ПО-
МОЋИ..."

ДОК ЈЕ ЧЕТ ПРИЧАО О НЕМОГУ-
ЋИМ ЗАДАЦИМА КОЈИ СУ МУ
ПОСТАВЉЕНИ, ТОМ СЕ ДИВНО
НЕГОВОМ СМISЛУ ЗА МЕХА-
НИКУ..."

"... ПА ОНДА
ШМИКУ..."

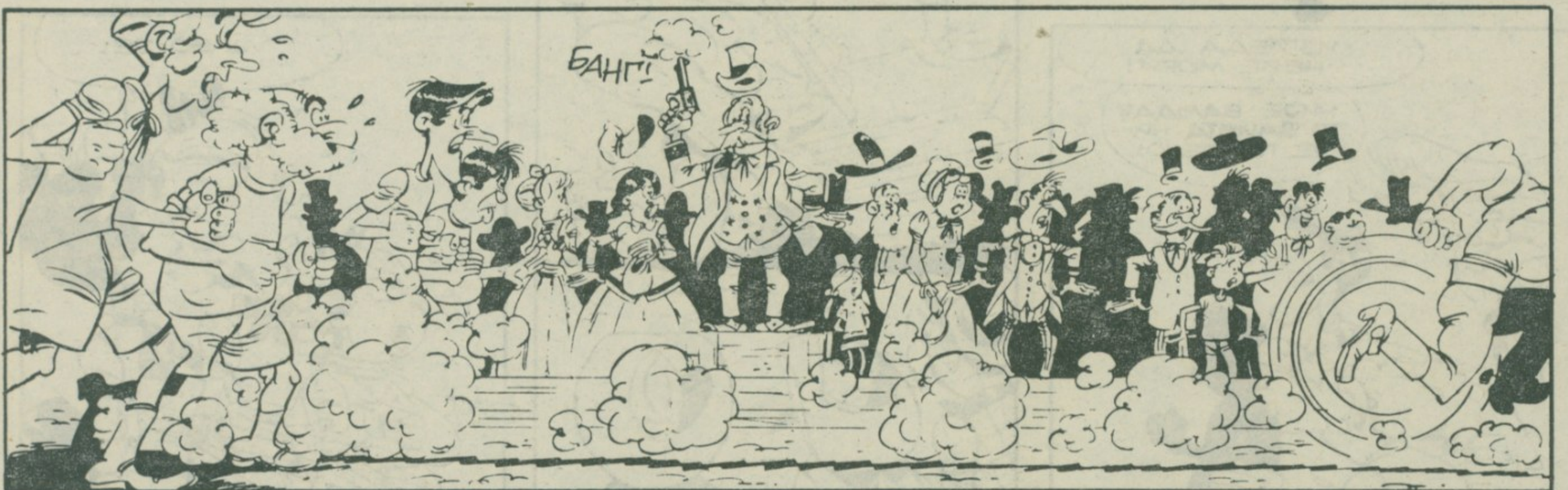
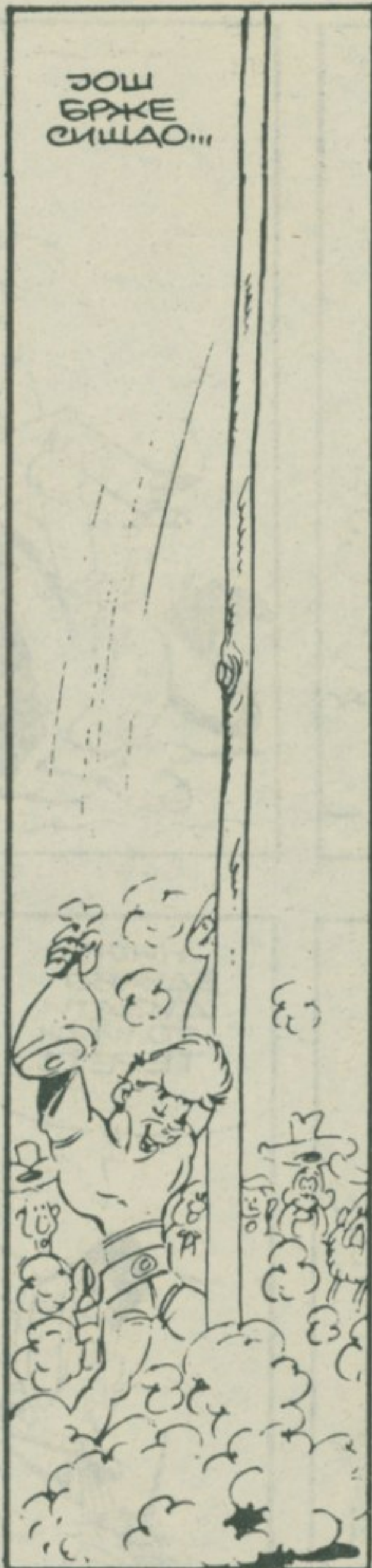
ОДЈЕДНОМ, ПАДО МУ ЈЕ НА
ПАМЕТ РЕШЕЊЕ..."

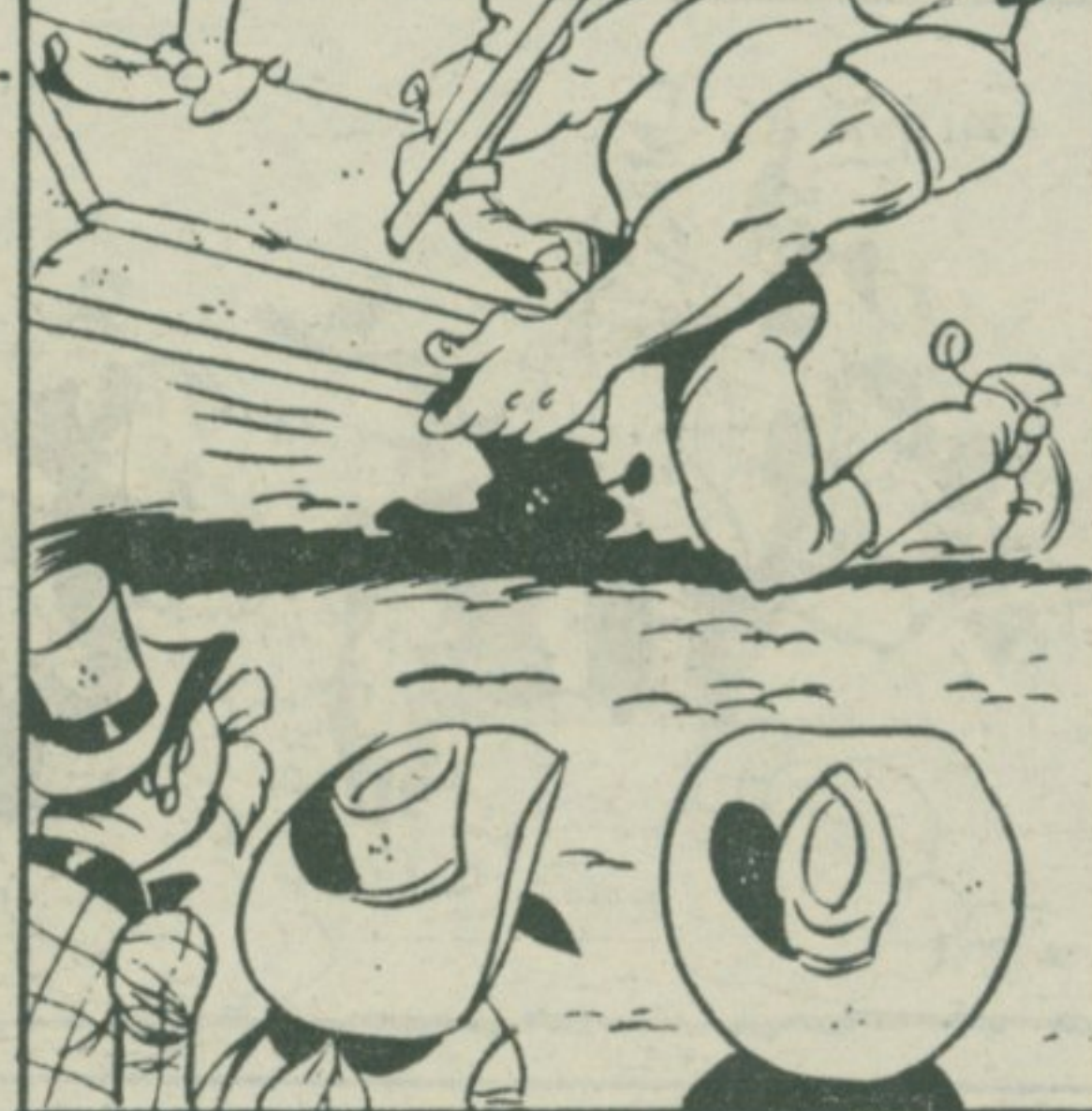
ЧЕТЕ, ТИ БЕШ
БИТИ ШАМПИ-
ОН СВЕЧА-
НОСТИ!

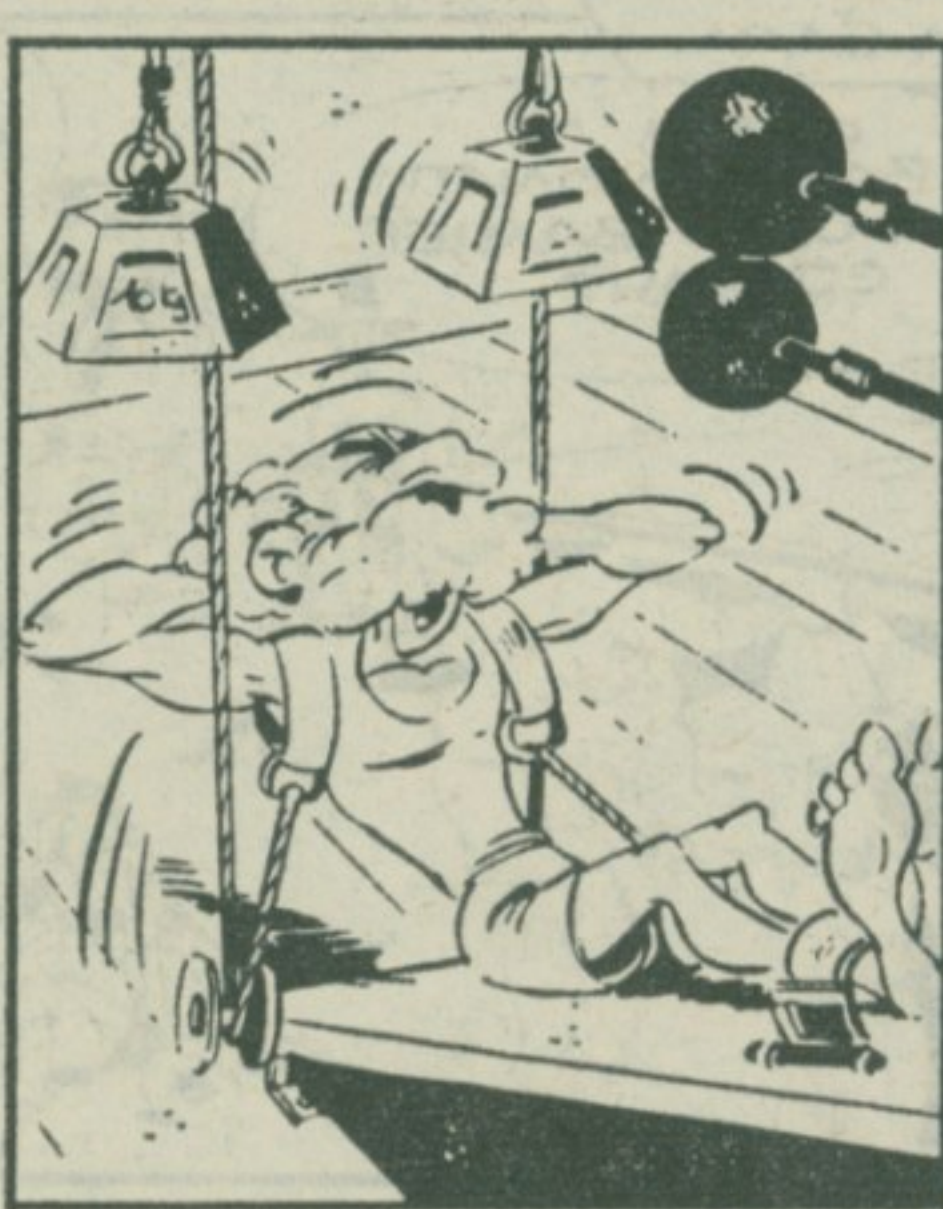
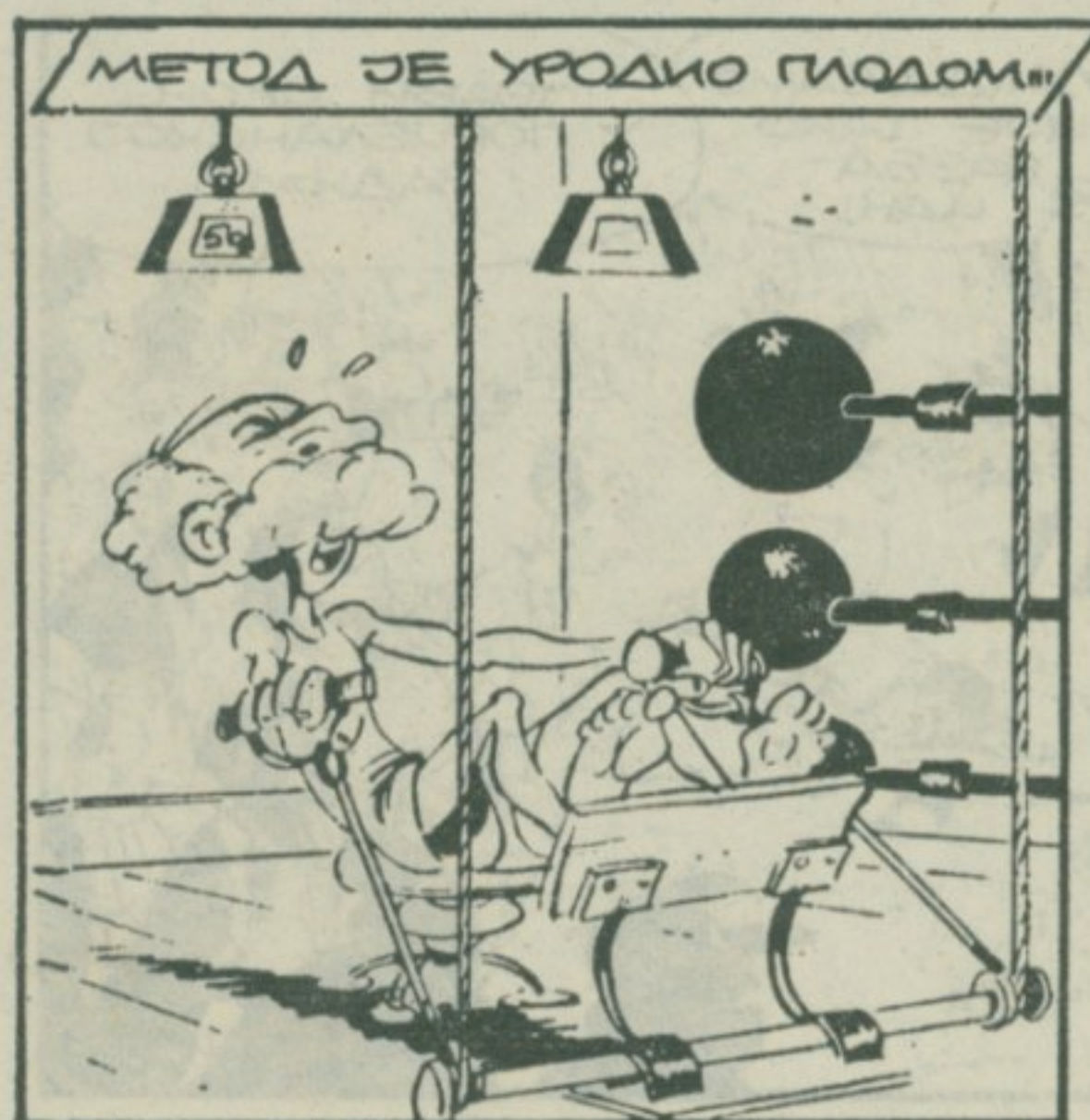

СТРИП-АЛБУМ И „САФИР“

Боа-Морија прати један пар ходочасника на путу за светилиште Сен Жак, Жермен и његови компањони плачкају трезор једне опатије испред носа њеног чувара, Фаварда. Бесан што га је лепа Алда прешла, Фавард одлучује да се освети и поврати плен. У току једног крвавог лова на људе Жерменова банда наћи ће се у великој невољи.

48 страна у боји 90,00 дин.

фе, Церемаја одлучује да је време да се нешто предузме...
48 страна у боји 90,00 дин.

9. Херман: ЦЕРЕМАЈА 14 – Симон се вратио

Симон Сикорски се враћа кући пошто је ослобођен оптужбе да је напаствовао и усмртио једну малолетницу.

У међувремену, његов брат Себастијан забавља се свирајући Баха и приређујући велике забаве, користећи истовремено своју пољопривредну империју као параван за производњу и растурање дроге.

Све се несметано одвија до тренутка када мала група полицајаца-осветника одлучи да стане на пут породици Сикорски... Церемаја и Курди им се придружују.

48 страна у боји 90,00 дин.

7. Херман: ТОРЊЕВИ 4 – Рајнхард

Приликом проласка кроз Шпанију, на путу за Француску, ходочасници из Сен Жака, под заштитом Ејмара, срећу Рајнхарда. Тај горди и напрасити крсташ враћа се кући да наследи посед свог оца који је на самрти. Али Рајнхардов брат Манфред и његов уклети пратилац Хуго никако не прихватају такво решење. У студени пирињских снегова Ејмар је присиљен да буде арбитар те братоубилачке борбе.

48 страна у боји 90,00 дин.

8. Херман: ЦЕРЕМАЈА 13 – Strike

Градска куглана користи се као центар за регрутовање младих будућих следбеника божанског Ј. П. Ванг-Шмица.

Хипнотисани и дрогирани, ови се „верници“ затим „добровољно“ одричу својих световних добара да би се душом и телом предали новом господару.

Пошто је, након једне опкладе у куглани и млада Синди пала у руке проповедника нове ве-

Албуме можете наручити писмом или дописницом на адресу: „САФИР“, пошт. факс 38, 71210 Илиџа.

Наручене албуме испоручићемо вам одмах, а поштом ћете платити поштару приликом презимања – поузећем. За сваку поштом (пакет) обрачунавамо трошкове паковања и поштарине у износу од 10,00 дин.

САФИР, Пошт. факс 38, 71210 ИЛИЏА НАРУЧБЕНИЦА

Презиме и име: _____

Улица и број: _____

Пошт. број и место: _____

Овим неопозиво наручујем (заокружите редни број):

1. ЗЕТАРИ 1	_____ ком.	6. ТОРЊЕВИ 3	_____ ком.
2. ТОРПЕДО 1936.	_____ ком.	7. ТОРЊЕВИ 4	_____ ком.
3. ТАЈНЕ СТРИПА	_____ ком.	8. ЦЕРЕМАЈА 13	_____ ком.
4. ТОРЊЕВИ 1	_____ ком.	9. ЦЕРЕМАЈА 14	_____ ком.
5. ТОРЊЕВИ 2	_____ ком.	Телефон: _____	

1. Burns & Lodewijk: ЗЕТАРИ 1 – Манастир снова

Кетвок Фамаут унајмљује групу плаћеника да опљачкају златну библиотеку Манастира снова, у чијим су књигама записани снови богова. Опати из манастира немају новца да плате одбрану манастира.

Фамаутовим плаћеницима супротставља се само један ратник – паклена жена Зетари. Међутим, у манастиру постоји издајник који помаже плаћеницима да дођу до тајног пролаза. Долази до крвопролића.

Зетари улази у снове богова и из њих доводи помоћ.

48 страна у боји 90,00 дин.

2. Bernet & Abuli: TORPEDO 1936.

Тридесете године у САД, године очаја и беде, оживљавају моделе ТОРПЕДА 1936.

Лука Торели, унајмљени револвераш, наш је антихерој и водич кроз тај црно-бели свет политичке корупције, апсолутне превласти криминала, бруталности полиције и расизма.

Рад Хордија Бернаета запањује великим естетским квалитетом и прецизним оживљавањем детаља из тог периода, који у комбинацији са брутално искреним и грубим сценаријем Санче-за Абулија гради фасцинантно лепо и трајно дело.

100 црно-белих страна 120,00 дин.

3. Ервин Рустемагић: ПРОФЕСИОНАЛНЕ ТАЈНЕ СТРИПА

„Професионалне тајне стрипа“ јединствен су уџбеник за цртаче стрипова и уједно прво

југословенско издање о стрипу уопште. До сада су изашла четири издања ове књиге, а прво је објављено 1974. године.

52 црно-беле стране 70,00 дин.

4. Херман: ТОРЊЕВИ 1 – Бабет

Сељанчица Бабет и зидар Жермен се воле. Али, када је неко роб, он не располаже својим телом... Пошто је убио племића који је, користећи своје право, обљубио његову драгану, Жермен је бачен у тамницу. Како је одбио кривицу, подвргнут је суду Божјем: лева рука му је потопљена у кључалу воду и ако се не залечи три дана, значи да је крив. Док витезу Ејмару успева да спасе Жермена, Бабетина породица, сматрајући се оскробоном, премлати је на смрт.

48 страна у боји 90,00 дин.

5. Херман: ТОРЊЕВИ 2 – Елоиз

Ејмар од Боа-Морија никако не може да заборави нежност коју му је пружио млада и лепа Елоиз једне зимске ноћи.

Група разбојника пустоши села, сејући смрт и очај. На челу банде је један пастир, окрутно створење, получовек полузвер, кога познаје једино Елоиз. Та млада жена има на уму неку тајанствену освету. Уз помоћ Ејмара и шачице просјака она ће се сукобити са том разјареном бандом.

48 страна у боји 90,00 дин.

6. Херман: ТОРЊЕВИ 3 – Жермен

Ево опет Жермена, бившег градитеља катедрала, а садашњег разбојника. Док Ејмар од

Мађионичар, парапсихолог или варалица?

Његов лик налази се на неким фрескама заједно са апостолима Петром и Павлом, његова је судбина описана у многим делима старих писаца и теолога, а његово име послужило је да се створи израз за **симонију** – нечасну појаву трговине црквеним титулама за новац, чиме су се бавиле и неке папе. Ко је био Симон, савременик поменутих апостола и самог Исуса Христа? Да ли је стварно постојао или је легенда која се о његовим „чудима“ исплела замаглила историјске податке? О томе и данас полемичу неки историчари, па је тако француска ауторка Клод Пастер недавно објавила књигу „Симон мађионичар“ у којој је покушала да на основу проверених чињеница расветли праву животну причу ове необичне личности првог века наше ере.

Симон се родио негде у Самарији, покрајини северно од Јерусалима. Први пут се за њега чуло године 36. када је испољио невероватну дрскост – или можда наивност јер све је код Симона двосмислено – приступивши апостолу Петру са оваквом

понудом: да га овај следбеник Исуса Христа полагањем руку на његову главу „обдари“ способношћу да чини чуда, за шта му је понудио прегршт сребрњака!

Запрепашћени апостол је, међутим, грмнуо на Симона:

– Губи се с твојим новцем, зар си њиме мислио да купиш Божије дарове?!

Симон се изгубио са „лица места“, а и из Светог писма у којем више нема помена о њему. Али, никако није одустајао од замисли да баш он постане чудотворац, други Исус, или не! Само он, Симон, постао је једини чудотворац и бог.

Чари делују и на љубав

Почело је да се прича о чудесима која је чинио Симон: бацао је чини или пак истеривао демоне, чарао и бајао, тумачио снове, умео је да се „одвоји“ од сопственог тела којим је пролазио кроз ватру, погледом је померао статуете или подизао пехар са стола. А могао је, ширило се све даље, да се претвори у коју год хоће животињу.

Да ли је Симон био обда-

рен неким парапсихолошким моћима, тешко је данас рећи. Изгледа да је свакако умео да хипнотише људе и да „ствара“ чуда као данас илузионисти.

Брзо је постао славан, па су му се људи обраћали за

помоћ у разним невољама. Тако је и сам римски прокуратор Јудеје Антоније Феликс молио Симона да зачара извесну Друсилу како би прокуратору узвратила љубав. Изгледа да је „мађионичар“ и за ту бољку знао лек!

НОВО! ДРАГА ДЕЦО! КРОЗ ИГРУ И ЗАБАВУ НАУЧИТЕ НАЈВЕЋЕ

МАЂИОНИЧАРСКЕ ТАЈНЕ

СВИХ ВРЕМЕНА:

ЛАКО, БРЗО И ГАРАНТОВАНО! ПОПУСТ 50%

уз комплет књига **ПОКЛОН: мађионичарске новчанице, телепатске картице за читање мисли и каталог.**

1. МАГИЧНЕ РУКЕ

садржи најбоље вештине света које се лако изводе, иако су за неупућене на граници могућег.

2. МОДЕРНЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ВЕШТИНЕ

са картама, новчићима, чашама, шибицама, новинама, коцкицама, канапима и другим реквизитима које сигурно имате код куће.

3. КОМИЧНА МАГИЈА

смешни кувар, најјачи човек на свету, Аладинова лампа, луда кравата и други трикови који ће насмејати ваше пријатеље.

4. БОГАТАШКИ ТРИКОВИ СА НОВЧИЋИМА

вадите новчиће из ваздуха, из носа и уста гледаоца, нестају, мењају боју и вредност и друге лепе и једноставне вештине.

5. ОДУШЕВИТЕ СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ

преко 60 изабраних тајни са којима ћете забављати своје пријатеље. За сваког понешто.

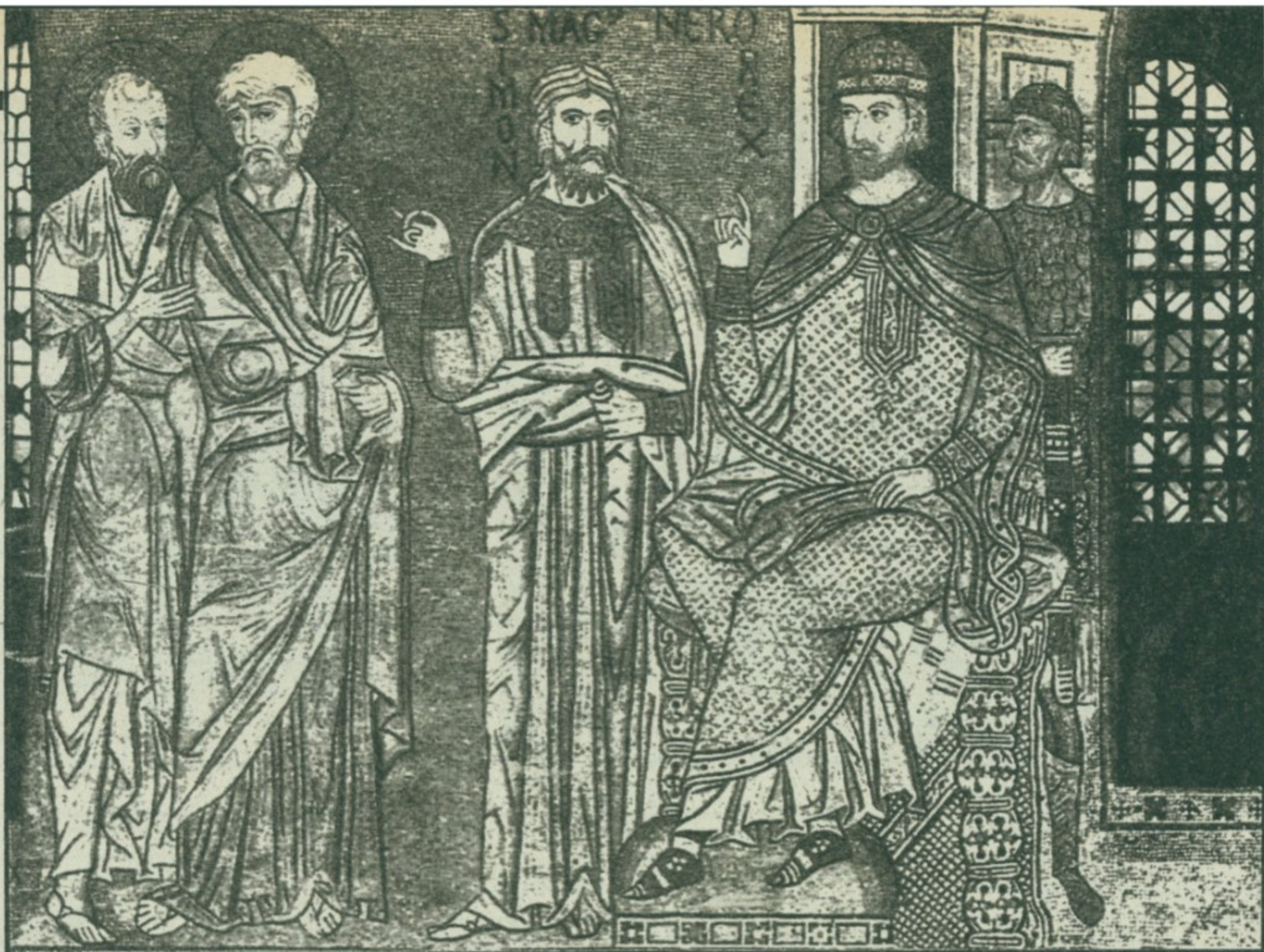
Појединачна цена је 56 дин. а цена комплета од пет књига са поклоном и попустом је 140 дин. Наручите писмом или телефоном. Шаљемо одмах. Платићете по преузимању пошиљке поштару.

Адреса: INTERNATIONAL,
п. ф. 38, 11050 Београд 22,
теле факс: 011 493-045. од 8 до 12 ч

Нерон седи на царском трону, а први до њега је Симон, како показује овај мозаик у дворској капели у Палерму

**Силан свет на-
грнуо је у Цир-
кус Максимус, а
у царској ложи
седео је сам
Нерон. Ишчеки-
вали су чудо не-
виђено и дотад
највећи подвиг
Исусовог супар-
ника**

Слика „Пад Мага Симона“ Јана Полака налази се у Националном музеју Баварске у Минхену

Што се више о њему ширила легенда, то су Симону расле и амбиције. Све љуће је завидео већ давно покојном Исусу Христу и пошто-пото хтео да преотме његову „славу“: хтео је да за свет баш он постане – бог. Тако је почео да држи проповеди, никако без успеха! Написао је и сопствено Јеванђеље, позамашно дело у четири поглавља, у којем је мисао-водиља та да је он, Симон, „божија врлина у људском облику“.

У неком феничанском свратишту Симон је купио једну робинју проститутку која се звала Јелена. То је Јелена Тројанска у свом другом

животу, тврдио је Симон. Зли дуси њу су „осудили“ да се сели из тела у тело, а он, Симон, ево сада постаје њен изабавитељ. Тако је проповедао овај „бог који хода по земљи“, а да би био уверљивији водио је Јелену обмотану ланцима, додуше не баш много тешким.

Неронов миљеник

Ипак, Самарија је једно, а Рим нешто сасвим друго. Симон више није хтео да буде само провинцијски Месија, хтео је да у самој престоници стекне славу. Сада је дошао ред на Антонија Феликса да

врати стари дуг и прокуратор је то одлично обавио: представио је Симона самом императору Нерону. Није прошло много времена, а Симон је постао царев миљеник. Еузебије, хроничар тога доба, вели да је Нерон толико волео Симона да се сав посветио размишљању како да се умили „чудотворцу“!

Све што је Симон до тада извео није било ништа у поређењу с оним што је намислио како би у Риму доказао своју бесмртност и божанску природу: полетеће! Право у небо, а потом ће се вратити „доле“.

За ову сврху, усред Цирку-

са Максимуса, по Симоновој замисли, подигнута је огромна дрвена конструкција. Како је он намеравао да полети, остало је, међутим, тајна за сва времена, једино се зна да је изумео некаку „машину“.

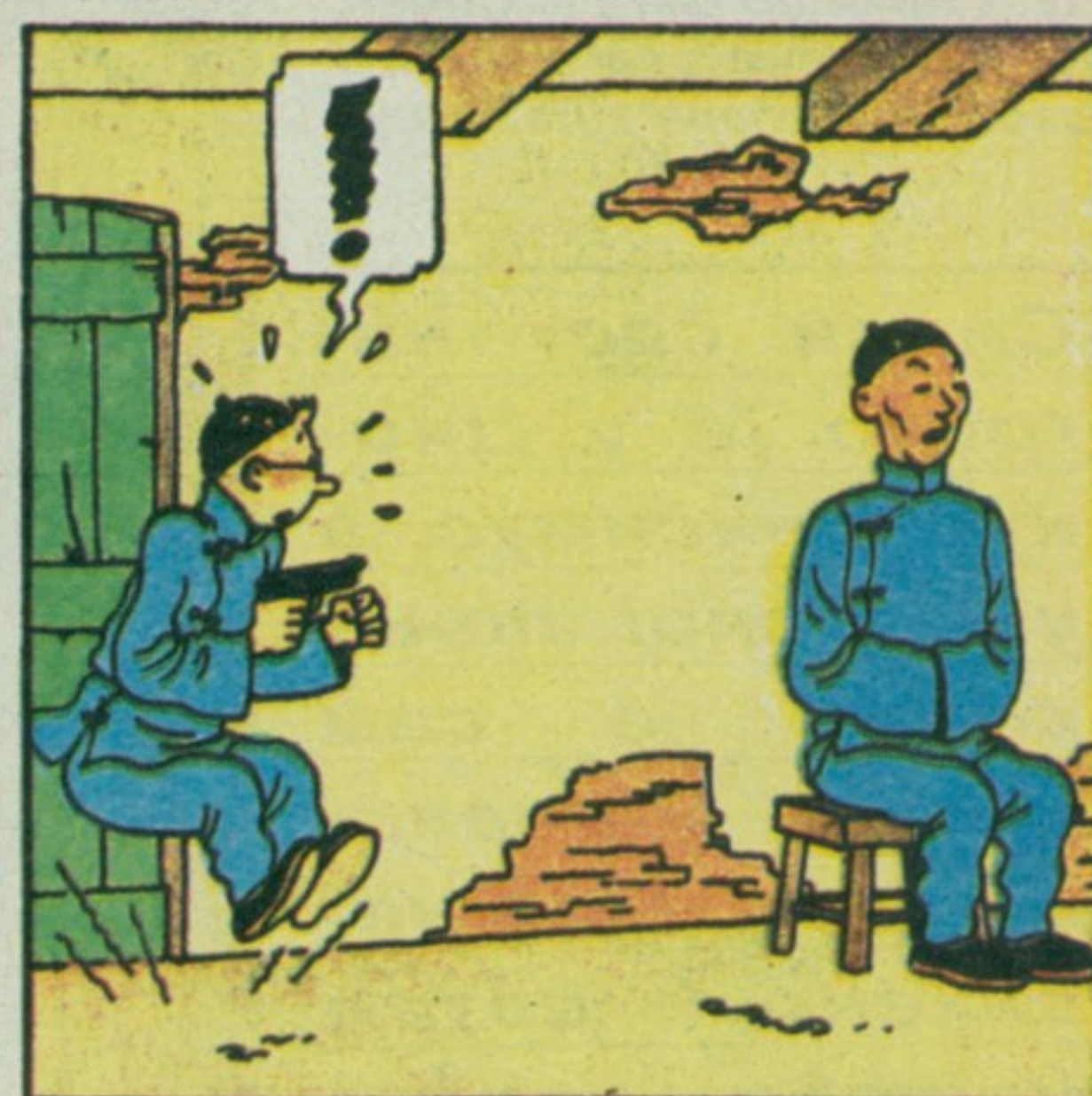
У заказани дан силна светина слегла се у Циркус, а Нерон је седео у царској ложи. Сви су напето посматрали како ће Симон полетети у небо.

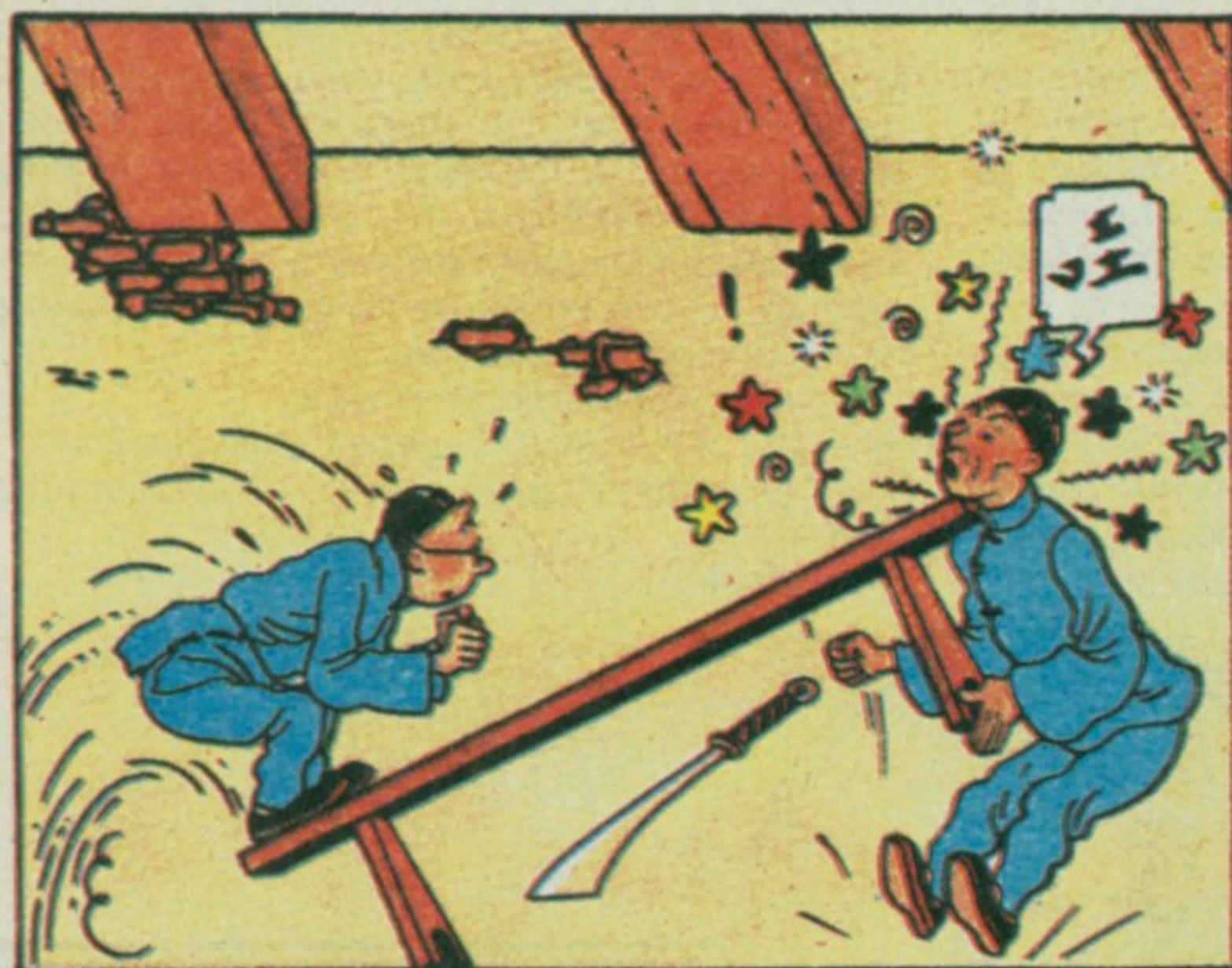
А Симон се успео на врх оне конструкције, вероватно снабдевен неком врстом претече данашњег делтаплана. Хроничари спомињу да је одједном букнуо пламен и чудотворац се виноу!

Наравно, уследило је... трас. Тело се сручило баш пред Неронове ноге, шикнула је крв и попрскала императора право у лице.

Нерон је био дубоко ојађен. Подигао је на том месту споменик свом миљенику, а вековима још оно је називано Симионијум. Изгледа да је и светини било тешко да поверује како је Симон стварно настрадао, пошто се веровање „у њега“ одржало још добар век и по после овог догађаја. Легенда о Симону потрајала је још дуже, па тако на неким сликама видимо приказ „летећег Симона“. А ко је он био, да ли мађионичар или просто варалица, или неко ко је од силне амбиције високо полетео па треснуо о ледину – нека свако процени сам...

Припремила М. Крстуловић

Фантастика

Жил Верн

Уређује
др Зоран Живковић

МАЈМУНСКИ

ГЕНЕРАЛ

Било их је најмање седам-осам стотина. Средњег раста, али снажни, крепки, окретни, гипки, способни за највратоломније скокове, преметали су се под последњим зрацима сунца које је већ залазило за планину. Ускоро је црвени диск ишчезао и тама се распрострла по читавом базену опточеном планинским ланцима Соноре, Ронде и пустињске области Дел-Кувро.

Наједном се читава група умирила. На врху брега што подсећа на магарећа леђа појавио се њихов командир.

– Звизз...звизз – громко је зазвиждао командир.

– Звизз...звизз – поновила је необична група задивљујуће сложено.

Чудно биће беше тај командир: висок, на плећима мајмунски ђурак наопако окренут, глава с гргуравом, неочешљаном косом, кратка чекињаста брада, голе ноге са табанима отврдлим као коњска копита.

Подигао је руку и испружио је према планинској падини. Сви су поновили његов покрет, војничком тачношћу, механички, као позоришне лутке на истој узици. Он је спустио руку. И они су их спустили. Он се сагнуо до земље. Они су поновили његов покрет. Он је узео дебелу палицу и стао њоме да маше. И они су замахивали палицама изводећи мачевалачки захват познат под називом „затворена ружа“.

Затим се командир окренуо, склизнуо кроз траву па испод дрвећа. Група је, пузећи, ишла за њим.

Убрзо су планинске стазе изроване кишом остале иза њих а да се ниједан камичак није откопљао испод њихових ногу.

После четврт часа командир је стао. И остали су стали, као да су се на месту скаменили.

Две стотине метара испод њих, у заливу, лежао је град.

Као звезда блистале су светиљке на доковима, у кућама, вилама, касарнама. А мало даље – фењери на ратним бродовима. Још даље, на крају рта Европа, светионик је бацао преко мореуза заслепљујући сноп светлости.

У том тренутку са зидина тврђаве одјекнуо је топовски пуцањ. За њим се чуло добовање добоша праћено реским звуцима гајди.

Наступио је час одмора и враћања кућама. Ниједан странац није више имао право да се креће по граду без гарнизонског официра. Посада је морала да се врати на бродове пре но што се градске капије затворе. Сваких четврт часа долазила је патрола одводећи у војни затвор закаснеле и пијане. А затим се све утишало.

Генерал Меккекмејл могао је мирно да спава.

И никоме не би ни на памет пало да би те ноћи Енглеска погла да изгуби Гибралтар.

Свима је познато да Гибралтарска стена, висока 425 метара, почива на основици широкој 1245, и дугачкој 4300 метара. Она помало подсећа на уснулог лава чија је глава окренута према Шпанији, док му се реп купа у мору. Његове чељусти начичкане су зубима – седам стотина топова што извирују кроз назубљене зидове утврђења као зуби неке старице. А та старица ће жестоко ујести ако је раздраже. Да, Енглеска се сигурно учврстила овде као и на Малти и многим другим стенама разбацаним по читавом свету.

Па ипак, постојао је човек који је маштао да отме стену коју су заузели Енглези. Био је то

командир горе описане чете, чудно неко биће, могло би се рећи – лудак. Звао се Гил Бралтар. То име је, вероватно, у његовој глави добило значење неке патриотске мисије. Мозак није издржао – Бралтара је требало што пре стрпати у лудницу. Али, већ десет година нико није знао куда се он део. Да ли је лутао по свету? У ствари, он није напустио домовину. Живео је као првобитни човек у шумама, под стењем, а највише у неприступачним пећинама Сан Мигела.

Генерал Меккекмејл слатко је спавао приљубивши уз јастук уво, знатно дуже но што приличи људима.

Својим страховито дугачким рукама, округлим очима дубоко усађеним испод чупавих обрва, лица зараслог у чупаву браду и с нео-

бично избаченим вилицама, био је поражавајуће ружан. Прави мајмун, али војник од главе до пете и поред те своје мајмунске спољашности.

Да! Спавао је у свом удобном стану у Главној улици, тој кривудавај улици која сече град од Морских врата до врата Аламеде. И можда је сањао да је Енглеска завладала Египтом, Турском, Холандијом, Авганистаном, Суданом – једном речју свим тачкама у свету које јој се свиђају и то у време кад јој је претила опасност да изгуби Гибралтар.

Врата су се нагло отворила.

– Шта је? – рикну генерал Меккекмејл.

– Генерале, град је заузет! – одговори ађутант.

– Шпанци?

ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ

10

ЖИЛ ВЕРН (Jules Verne)

Француски писац рођен 8. фебруара 1828. у Нанту. Прелази у Париз 1848. где се до 1862. углавном бави берзанским пословима и, повремено, писањем. Умро је 24. марта 1905.

Оно у чему Жилу Верну нико не може да оспори првенство и што га чини кључним писцем у историји научне фантастике јесте околност да његове везе са SF жанром нипошто нису биле узгредне, као код дотадашњих аутора. Највећи део онога што је написао припада научној фантастици. Верн је био, у пуном значењу тог појма, први прави SF писац.

Већина Вернових романа говори о пустиловинама у егзотичним пределима како на површини Земље тако и испод ње, као и у мору. На та путовања Верн обично упућује групу људи, веома различитих међу собом, али по правилу са три стална члана. Један је домишљати научник, други је његов одважни и снажни помагач, а трећи обичан човек који је најчешће приповедач и са којим се читалац најлакше поистовећује. Што је поприште збивања на које је Верн упућивао своје јунаке било фантастичније (у распону од Северног пола и разних непознатих острва, преко унутрашњости наше планете, па све до Месеца), то је писац

био пред већом обавезом да буде уверљив.

Како су читаоци из друге половине 19. столећа, којима се он првенствено обраћао, живели у свету индустријске револуције и епохалних научних и технолошких изума, Верн је елементе фантастичног потражио у науци. За оне који нису пратили научна достигнућа и који су се у Верновим делима први пут срили са многим проналасцима и идејама (летећа машина, подморница, телевизија, свемирски брод...) француски писац убрзо је постао оличење научног напретка: замисли које је он преузимао из науке и вешто уклапао у своја пустиловна дела све више су приписиване њему. Ова заблуда пренела се и на потоња поколења читалаца, која су Верна све више доживљавала као визионара, а све мање као писца. Увидимо ли то, пред нама ће се појавити надасве модеран писац научне фантастике, који је боље од многих савремених аутора умео да уобличи човекову неутољиву радозналост и спремност да се упусти у одважна истраживања.

Готово сва Вернова значајнија SF дела појавила су се у више издања и на нашем језику, а занимљиво је да је прво међу њима – „Пут у средиште Земље“ – изишло још далеке 1873. Била је то, уједно, и прва научнофантастична књига објављена код нас.

Заиста, то је био он. Хидалго којег су већ били заборавили, дивљак из пећине Сан Мигел.

— Предај се! — поновио је.

— Никад! — урликуо је генерал Меккекмејл.

Изненада, када су га војници већ опколили, Гил Бралтар је звизнуо, продорно и дуго. У истом трену провалила је у двориште, а затим и у кућу, гомила нападача.

— Зар је то могућно? Били су то моно-мајмуни, стотине мајмуна! Дошли су да од Енглеза одузму стену чији су прави власници они били, планину коју су они насељавали још пре Шпанаца, пре но што је Кромвел и намислио да је заузме за енглеску круну. Били су ужасни ти безрепи мајмуни!

Каква срамота за Уједињено Краљевство ако њихов покушај успе! Да Енглезе, који су покорили Индијце, Етиопљане, Тасманце, Аустралијанце, Хотентоте и многе друге народе победе обични моно-мајмуни.

Ако се таква катастрофа догоди, генералу Меккекмејлу неће остати ништа друго до да себи просвира главу. Таква се срамота не може преживети.

Међутим, пре но што су мајмуни, домамљени звиждукотом свог вође, преплавили собу, неколико војника бацило се на Гил Бралтара. Лудак, обдарен ужасном снагом, жилаво се опирао и није било лако савладати га. Његов мајмунски ћурак био му је скинут за време борбе и он је лежао у углу, готово наг, везан, запушених уста, тако да није могао ни да мрдне ни да писне.

Али, положај је и даље био опасан. Неколико пешадињаца успело је да се окупи крај Морских врата и сад су се пробијали према генераловом стану. Појединачни пушчани хици разлегали су се у Главној улици и Трговачком тргу. Број моно-мајмуна стално је растао тако да је гибралтарском гарнизону претила опасност да изгуби све важне положаје. А тада, ако се Шпанци уједине с мајмунима, утврђења ће морати бити напуштена, батерије остављене и Енглези, кад једном изгубе стену, никад више неће моћи да овладају њоме!

Меккекмејл је журнуо из собе решен да победи или погине, као што кажу ратници.

И тада се све сасвим неочекивано изменило.

Уз светлост буктиња које су осветљавале двориште могло се видети да су мајмуни почели да одступају. На челу чете марширао је вођа машући палицом. И сви мајмуни, подражавајући његове покрете, марширали су за њим.

Зар је Гил Бралтар успео да се ослободи конопаца и побегне из собе иако је био под јаком стражом? Да, у то није било сумње! Али, куда је то кренуло? Да ли ће отићи на рт Европа, до гувернерове виле, заузети је и натерати га да се преда као што је учинио с генералом?

Не! Лудак и његова чета напустили су утврђење.

После једног часа у граду више није било ни једног освајача.

Шта се догодило?

Све се разјаснило када се генерал Меккекмејл појавио на улазу у парк.

Да, то је он заузео место лудака и командовао је одступањем чете огрувши се мајмунском кожом. Толико је тај храбри војник лично на четвороношца да су се чак и мајмуни преварили. Било им је довољно само да им се покаже па да их поведе са собом.

Била је то проста, али генијална идеја која је ускоро била награђена Крстом светог Ђорђа.

Што се тиче Гила Бралтара, Уједињено Краљевство продало га је циркусу Барнум да га приказује у главним градовима Старог и Новог света. И Барнума су с пажњом слушали када је уверавао да публици приказује не дивљака из Сан Мигела већ самог генерала сер Меккекмејла.

Догађај је био добра поука влади Њеног величанства. Схватила је да Гибралтар не могу да заузму људи и то да га Енглези држе само по милости мајмуна. И Енглеска, увек практична у свим својим поступцима, одлучила је да убудуће упућује тамо само своје најружније генерале да би мајмуни опет могли да се преваре.

Вероватно ће та мера заувек осигурати власт Енглеза у Гибралтару.

Илустровао: Растко Ђирић

— Вероватно!

— Како су се усудили...!?

Генерал је скочио, забацио ноћну капу, навукао панталоне, мундир, ускочио у чизме, дограбио сабљу.

— А каква је то бука?

— То тутње стеновите громаде које се руше на град као лавина.

— Има ли их много?

— Изгледа.

— Вероватно су се удружили сви брђани-бандити: кријумчари из Ронде, рибари из Сен Рока, емигранти који су преплавили села.

— Бојим се да сте у праву, генерале!

— Је ли гувернер обавештен?

— Није. До његове виле на рту Европа не може се продрети. Градска врата су заузета, ули-

це пуне нападача.

— Шта је с касарнама крај Морских капија?

— Ни до њих се не може Артиљеријске касарне су опкољене.

— Колико имамо људи?

— Две десетине, генерале, пешадинци из трећег пука који су успели да се провуку.

— Кунем се светим Дунстаном... — крикну генерал — ти ждерачи поморанци...

У том тренутку у собу је улетело неко чудно биће и скочило генералу на леђа.

— Предај се! — викнуо је нападач високим гласом.

Неколицина војника који су дотрчали за ађутантом хтели су да се баце на њега а онда...

— Гил Бралтар! — узвикнули су препознавши га.

НИСАМ ЛУТКИЦА

Ново
лице

МАРТА
МАРЕРО

Појавила се прошле године под именом Мартика са истоименим албумом, и скоро преко ноћи постала нова тинејџерска звезда. Када јој је плоча објављена у Југославији, прихватила ју је и домаћа публика. Она је, судећи по тиражима, већ обезбедила место на листама деведесетих

Однедавно-се чврсто угнездила на топ-листама. Прво великим хитом „Toy Soldier”, затим је уследила обрада старе песме Керол Кинг „I Feel The Earth Move” која се задржала преко 20 недеља на британској топ листи. На промоцији њене плоче појавио се нико други до Џејсон Донован и играо са њом. Треба ли већег доказа успеха? И трећи сингл са песмом „More Than You Know” кренуо је бришућим летом на топ-листе. Мартика, или Марта Мареро, како је њено право име, сналази се сасвим добро у водама успеха. Менаџер јој је мајка, а брат води њен фан клуб. Захваљујући томе што је врло брзо постала звезда, њен приватни живот је омиљена тема трач-рубрика у новинама. Тренутно се распредају приче да се забавља са Матом Госом.

– Ми смо само добри пријатељи. Не узнемирава ме оно што се пише по новинама. Само се насмејем јер то заиста никога не би требало да се тиче. Само ја знам шта је истина. Мислим да је штампа у Енглеској много гора него у Америци. Стварно је смешно на који начин измишљају све те приче.

Иако има само 20 година, Мартика је одличан саговорник и вешто избегава сваку провокацију. Из текста песме „Toy Soldier” види се да говори у име своје генерације. Песма говори против наркоманије, али су је људи тумачили на различите начине. Један амерички филмски сценариста је, инспирисан овим текстом, написао сценарио, али је погрешно протумачио текст, као и многи други.

– А ја сам, док сам писала песму – наставља Мартика – све време мислила да је реч о љубавном тексту. Изгледа да сам испала глупа. У сваком случају, то доказује да нисам луткица којој неко други, иза сцене, повлачи konce и одређује како ће се понашати.

Бас-гитариста „Ролингстоунса” Бил Вајмен најзад је предао издавачу рукопис биографије о „највећој рок групи свих времена”. Књига ће имати два тома а појавиће се крајем године у издању чувене куће „Пингвин”.

Сећање на Бадија Холија, једну од првих рок звезда, ових дана је обновљено аукцијом на којој су продаване његове ствари. Поред осталог, понуђени су рукописи 29 необјављених песама, два пара наочара за сунце, пар црних антилоп ципела и смокинг који је Холи носио на концерту у лондонском Паладијуму 1958. године.

У добротворне сврхе продају се и два чувена аутомобила. Први је „крајзлер империјал краун”, дречаве розе боје чији је власник Роберт Планта. Ауто је постао славан у исто време када је његов газда Планта био певач групе „Led Zep-
pelin” па се не зна кога су више сликали – ауто, возача или сапутнице. Други ауто је „форд галакси конвертибил” из 1964. године и припада Мику Џегеру који је у њему својевремено често виђан са Маријаном Фејтфул.

РАСПРОДАЈА
ПРОШЛОСТИ

ИЗЈАВА
НЕДЕЉЕ:

„Људи на све гледају с неким необјашњивим нестрпљењем. Хитове желе одмах! Новац желе одмах! Група 'Fall' је за ових 12 година, колико постоји, увек чинила оно што је желела, без обзира на захтеве великог бизниса. Не осећам никакву фрку, јер сутра могу да се запослим у некој канцеларији ако је новац једино што ме занима. Људи нас због тога поштују, воле то што смо ван свега.”

Марк и Смит („The Fall”)

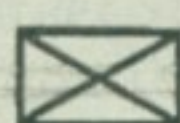

Здраво,
У Немачкој сам пре извесног времена чула касету Џонија Логана на којој је песма „Hold Me Now”. Нисам успела да је преснимим, а желела бих да је имам, па ме занима да ли се она појавила код нас?

Оља, Нови Сад

На жалост, плоче Џонија Логана код нас нису објављиване. У иностранству могу да се нађу само у највећим продавницама јер Логан у Европи није баш велика звезда иако је чак два пута победио на фестивалу Евровизије: први пут 1980. године песмом „What's Another Year” донео је победу својој Ирској а други пут, 1987. године, победио је баш песмом која се теби свиђа. Ове године био је специјални гост у Задру на избору наше песме за евровизијско такмичење.

МУЗИЧКА ПОШТА

Ћао Забавниче,
Желео бих да ми кажеш нешто о мом омиљеном певачу Ђорђу Балашевићу. Занимају ме његове плоче, датум рођења и слично.

Иван из Београда

Ђорђе Балашевић је рођен 11. маја 1953. године. Почео је у групи „Жетва”, затим је краће време са Бором Ђорђевићем наступао у саставу „Рани Мраз” да би се потом, врло успешно, посветио самосталној каријери. До сада је објавио девет албума, најновији је „Три послератна друга” који је изашао крајем прошле године. Ових дана очекује се његова прва књига која ће се звати као и последњи албум.

су му супруге сенатора које врше притисак на дискографске куће да на плоче лепе етикете којима ће означити да ли су подобне за младу публику. Поред тога, залажу се за цензурисање текстова песама и омота, Запа је у кампању против таквих ставова већ уложио 100.000 долара и то на путовања, телефонске разговоре, штампање плаката, а дао је и преко 400 интервјуа на ту тему.

Његова активност доживела је ових дана и признање прилично необично за рок-музичара. Запа је постао званични амерички представник за културну сарадњу са Чехословачком. Шта та титула заправо значи, још се не зна, али он управо покушава да то сазна. У исто време чланови његове дугогодишње групе „Mothers Of Invention” подигли су тужбу против Френка тврдећи да је узео новац зарађен продајом њихових албума. Запа је за тужбу рекао да је то „производ хемијом начетих мозгова”.

Драги Забавниче,
Да ли је код нас изашла нека плоча Бруса Вилиса, у којим филмовима је играо и... кажи ми још нешто о њему.

Драгана из Ниша

Брус Вилис је првенствено глумац, али воли, као што сама знаш, и да пева. До сада је објавио две плоче (нису код нас објављене): „Return of Bruno” и „If It Don't Kill You, It Just Makes You Stronger” (Ако те то не убије, онда ће те учинити јачим) на којој се налази и обрада песме „Save The Last Dance For Me”. Вилис, иначе, одлично свира усну хармонику, што може да се чује на његовим плочама. Ради заједно са провереним музичарима из састава „Jimmy And The Termites” и, што је необично за глумце који певају, аутор је већине песама које изводи. У глумачком свету прославио се серијом „Moonlightning”, која је код нас преведена као „Случајни партнери”. „Ударни” филм му је „Die Hard” („Умри мушки”).

ТРАЖИЛИ

СТЕ

ПЕСМУ:

ХАЈДЕ ДА ЛУДУЈЕМО

Не мораш бити богат и
лијеп
само буди добар
и поклони ми цвијет
Не мораш бити снажан и
груб
да будеш сав мој свијет
Ти си мозак за побједу
двје праве ријечи
бит ће довољне
плава звијезда на небу сја
ти си онај који тајну зна
Хајде да лудујемо ове ноћи
Хајде заљуби се у моје очи
Твоје су усне као чоколада
То ми се допада
Хајде да лудујемо
То ми се допада

Музика: Зринко Тутић
Текст: Зринко Тутић и Алка
Вујица
Пева: Гајчи

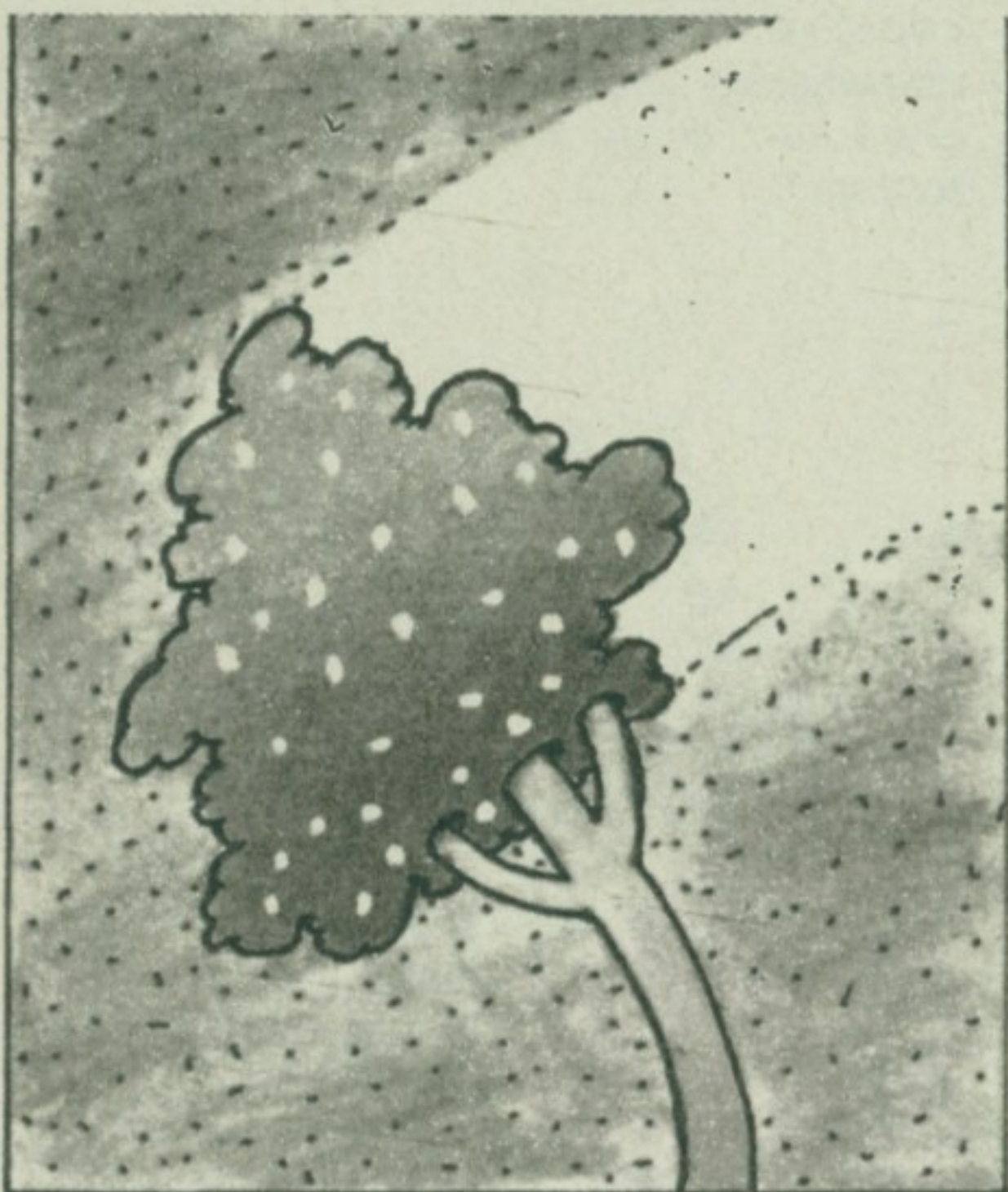
РАДОСТ ТРЕЋЕГ ДОБА

Френк Запа се последњих година више бави друштвеним радом него музиком. Један је од најгласнијих бораца против музичке цензуре у Америци. Директни противници

Занимљива метеорологија

● Познато је да зеленило чисти ваздух. Израчунато је да један хектар шуме или баште за годину дана очисти од угљен-диоксида и прашине 18 милиона кубних метара ваздуха (то је запремина коцке, испуњене ваздухом, са ивицом 2,62 километра).

● Ако би се сва влага из атмосфере из-

лучила на земљу, ниво океана подигао би се за 1,5 метар.

● Гас радон (у Менделеевској табlici под редним бројем 86), који се широко примењује у научним истраживањима и медицини, најређи је на Земљи. Његов садржај у атмосфери износи свега $6 \cdot 10^{-18}$ процената, то јест милионбилионитог дела процента. Природна радиоактивност доњих слојева атмосфере веома је мала и није штетна.

● Лед и снежни покривач имају изузетну способност да одбијају од 45 до 90 одсто сунчевих зрака. Ако би сва земља била покривена ледом, њена средња температура не би прешла - 90°C.

● Енергија електричног пражњења из олујног облака довољна је да једну тону воде загреје за 10 - 15°.

● Ако би атмосфера имала исту густину по висини као у близини површине земље, њена дебљина не би прелазила осам километара.

● Изнад шума има више падавина него изнад степа и поља. Шума испарава у атмосферу огромну количину влаге. Влажност ваздуха у шумском гају или над шумом никад није тако ниска као што је на отвореном пољу, а температура ваздуха је готово увек нижа.

ЗАШТО ЉУБИЧИЦЕ НОЋУ МИРИШУ ЈАЧЕ НЕГО ДАЊУ?

Дању, када је температура ваздуха прилично висока, листови љубичице, да не би губили влагу, „поступају“ веома разумно и затварају се. Познато је да релативна влажност у ствари представља степен zasiћености ваздуха воденом паром и да се у току дана мења углавном супротно од дневног тока температуре. Она је преко дана мања, а ноћу већа. И зато само ноћу, када се температура снижава, а, према томе, и релативна влажност ваздуха постаје већа, листови се отварају и почињу да испаравају у ваздух ароматичне материје. Постоје још неки цветови који се понашају као љубичице.

КАКО ДА СЕ САЧУВАТЕ ОД УДАРА ГРОМА

Атмосферска пражњења врло су опасна. Јачина струје у каналу муње достиже десетине хиљада ампера. За време грмљавине избегавајте да прилазите громобранима или високим усамљеним предметима (стубовима, дрвећу) ближе од 8 до 10 метара. Глава увек треба да вам се налази ниже од околних предмета.

Ако вас је невреме затекло далеко од зграда не заустављајте се на узвишеном или отвореном месту. Боље је да се сакријете у удубљењима на нагибима брда. Никако се не скривајте под дрвећем. Запажено је да гром најчешће погађа старије храстове и витке јабланове, затим крушке, брестове, јасене и багрове. Ударајући на земљу електрично пражњење муње разграђује се и делимично разилази по површини земље. Ако је у близини много дрвећа, па не можете брзо да се удаљите са тог подручја, изаберите место на средини између два дрвета која расту на растојању 15-20 метара. У том случају не лежите на земљу, већ чучните. Тада ће вам глава бити довољно ниско а површина додира са земљом биће најмања.

Човека који је доживео удар грома

(муње) не треба закопавати у земљу до врата или га засипати земљом да би се „извукла струја“. Оваква прва помоћ чиста је предрасуда и може да одмогне унесрећеном. Овакав поступак ће, у ствари, дотући повређеног јер ионако слабо дисање и рад срца отежавају се због притиска земље на његовом телу. Поред тога, организам се непотребно расхлађује,

што је у сваком случају штетно јер би повређеног требало утоплити. А што је најгоре, одлаже се неопходна помоћ од које зависи живот настрадалог.

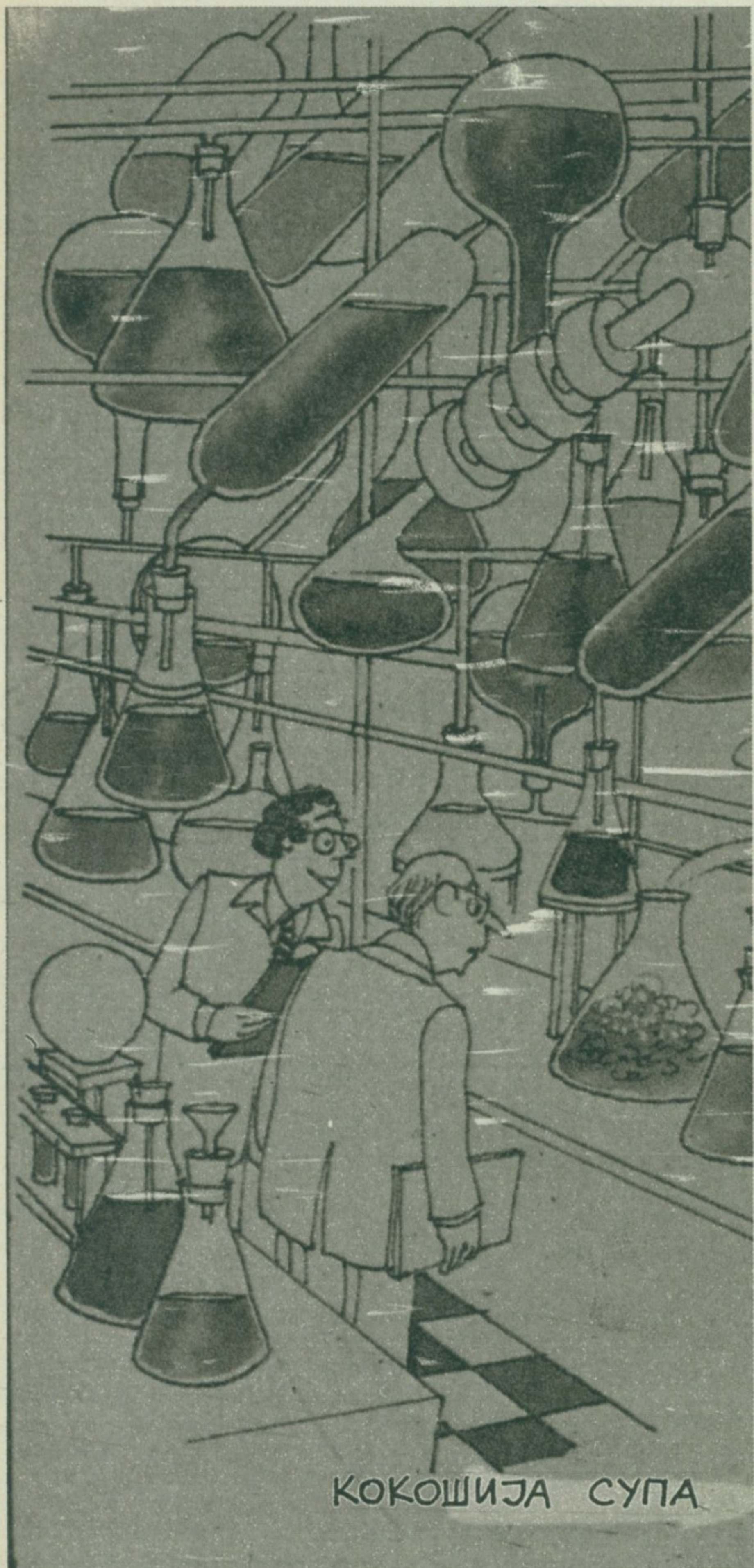
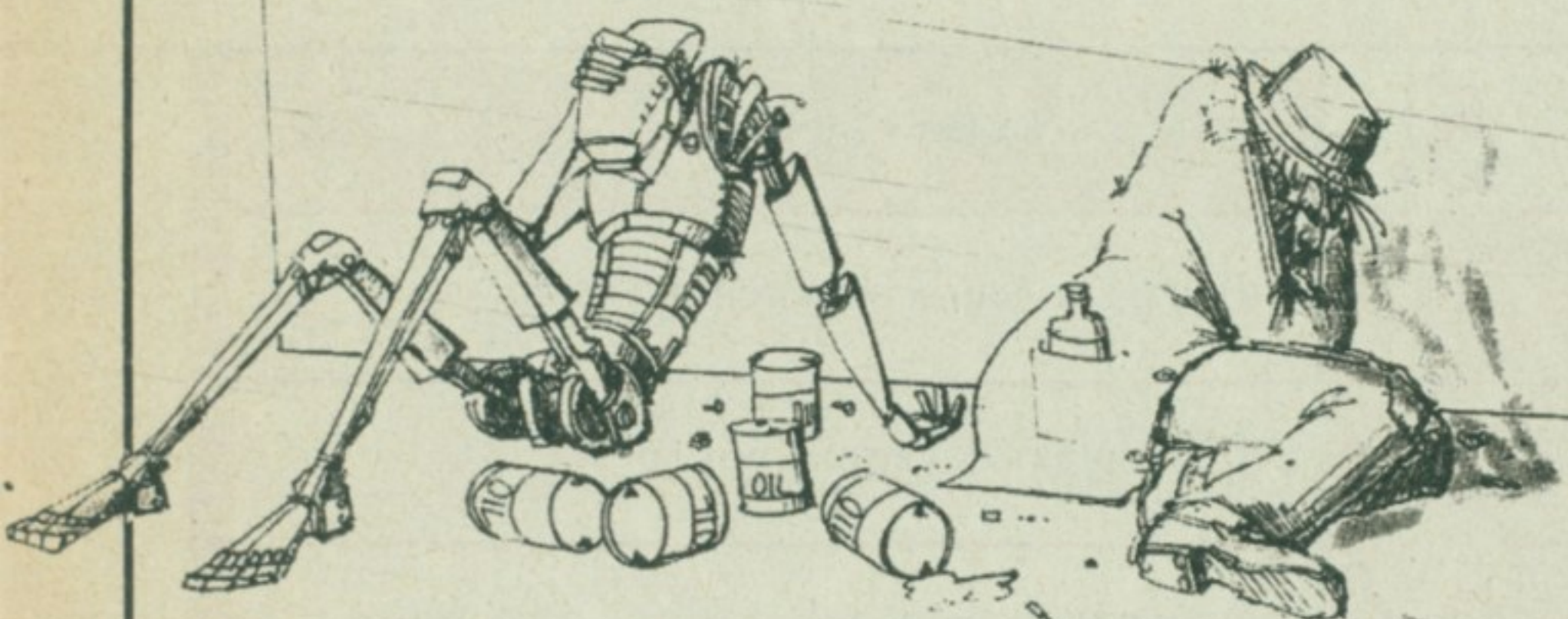
До доласка лекара човеку који се налази у бесвесном стању треба дати вештачко дисање а истовремено је неопходна и спољна масажа срца. Приликом оживљавања спасилац мора да буде упоран јер из привидне смрти повређени могу да се извуку и 2-3 сата после указивања прве помоћи. Касније лечење састоји се од различитих начина трљања повређених места и лечења опекотина.

Да бисте се заштитили од лоптасте муње, затварајте прозоре, врата, чункове, вентилационе отворе. Нарочито је важно да се спречи промаја. Да би се лоптаста муња зауставила да не уђе у кућу, могу да се користе металне мреже са површином отвора не већом од четири квадратна центиметра и дебљином жице 2-2,5 милиметра. Оне се постављају на излазним отворима цеви, вентилационим водовима...

Само у нашој земљи, према непотпуним подацима, годишње од грома погине око 400 људи. У градовима људи страдају ређе јер практично сви објекти имају громобране и могу да служе као сигурна склоништа од удара грома.

За време грмљавине не треба употребљавати телефон, а радио и телевизор најбоље је искључити и одвојити од антене.

УЖОР
Овз пичи

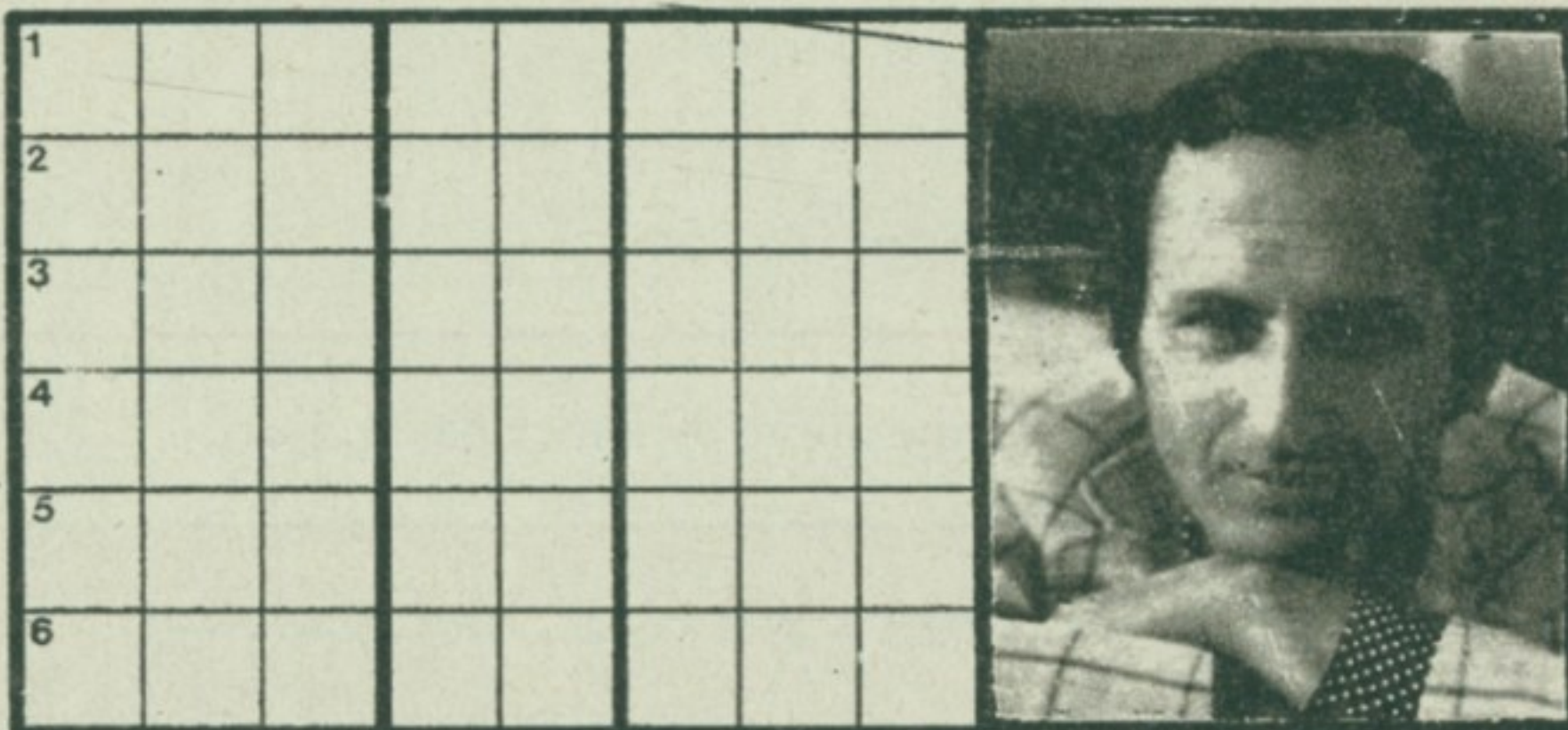

КОКОШИЈА СУПА

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

КОМБИНОВАНА ИСПУЊАЉКА

ДО ПРВЕ ДЕБЉЕ ЛИНИЈЕ

ВОДОРАВНО: 1. Пролећни месец,

2. Стожер,

3. Поонвршински рудник,

4. Раније,

5. Марљивост, вредноћа,

6. Део куће, спрат.

ОД ДРУГЕ ДЕБЉЕ ЛИНИЈЕ

ТРЕБА ДА УВРСТИТЕ СЛЕДЕЋА ИМЕНА: АДИ – АНА-АЊА – ИКА – ИНА – НИК.

КРОЗ ЦЕО ЛИК

ВОДОРАВНО: 1. Глинени производи са глазуром, фајанс, 2. Квашење, заливање (мн.),

3. Пољски астроном, оснивач хелиоцентричног система, Никола,

4. Сувише млади,

5. Популарно име стадиона „Црвене звезде”,

6. Наша глумица и певачица, Оливера.

Уколико сте добро решили испуњаљку, у пољима омеђеним дебљим линијама, добићете име и презиме популарног водитеља ТВ-Загреб са слике.

ПРОНАЂИТЕ РАЗЛИКЕ

На изглед се ова два цртежа не разликују. Међутим, ситне разлике ипак постоје. Покушајте да их пронађете. Има их осам.

РЕШЕЊА ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

ЗАБАВНИКОВ ТЕСТ

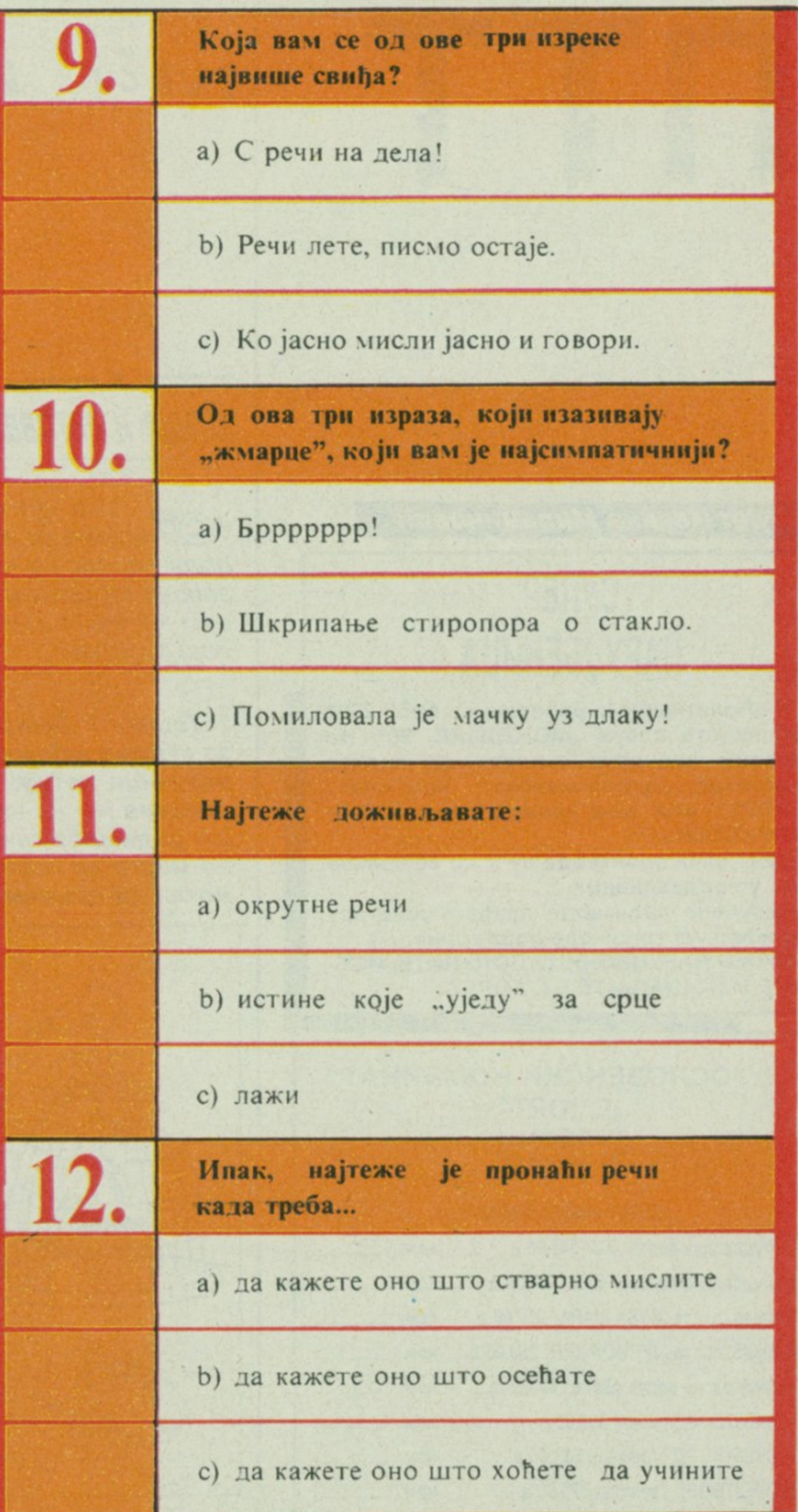
КАКВЕ Р

1.	Када сте уморни, обично кажете:	5.	За вас је играње речима:
	a) Падам с ногу!		a) измишљање необичних речи
	b) Пун ми је кофер!		b) решавање укрштених речи
	c) Испразниле су ми се батерије.		c) играње „вешала“
2.	Када чујете реч сунце, помислите на:	6.	Када се на вратима зачује „куц-куц“, какав бисте смешан одговор ви смислили?
	a) јутро, буђење, мед...		a) киц-киц!
	b) звезду која се види самодању		b) ра-та-та-та...
	c) распуст, врућину...		c) пссст, пссст!
3.	Када чујете реч месец, помислите на:	7.	Боље слушате када вам неко говори...
	a) шиљату „кифлу-профил“ која се смеши		a) шапућући
	b) фотографију Месечевих кратера снимљену са сателита		b) озбиљним тоном
	c) Месец који плови међу облацима		c) распеваним гласом
4.	Који израз од доња три употребљавате да бисте рекли „никад“:	8.	Када се надурите, прижељкујете да ваше ћутање буде:
	a) кад на врби роди грожђе		a) црно као ноћ
	b) мало сутра		b) као тамна шума
	c) нема шанси		c) као пустињски песак

Решење:

У овој табели заокружите за сваки ваш одговор оно слово које сте заокружили и у тесту. Свако слово доноси један бод, а подвучена два. Одговор на питање „Какве речи утичу на вас?“ добићете у оном реду у којем будете имали највише бодова. На крају прочитајте тумачење!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	НА ВАС НАЈВИШЕ УТИЧУ
c	c	b	c	c	c	b	c	c	c	c	a	РЕЧИ КОЈЕ СУ ВАМ НОВЕ
a	b	c	a	b	a	a	b	b	b	b	b	РЕЧИ ЖИВОПИСНЕ КАО СЛИКЕ
b	a	a	b	a	b	c	a	a	a	a	c	РЕЧИ КОЈЕ ОДЗВАЊАЈУ

Чим чујете реч за коју до тада нисте знали, ви начулисте уш! Радознали сте и одмах завирујете у речнике или енциклопедије. У шуми речи вама су најдраже оне ретке, „тешке” или стране: ви просто уживате у томе да проникнете у њихово значење и сврставате их у сопствени речник. Пошто је ваш трезор речи богат, догађа вам се да досађујете друштву и делујете као да се правите важни, али у дубини душе вама баш то прија!

Вас привлаче речи које су сликовите и изражајне. Оне вам распахују машту и носе вас у свет сањарења, али вам и помажу да докучите дубину ствари о којима је реч. Вероватно се у вама крију сликарска или песничка надахнућа. Када говорите (или пишете) речи бирате с пажњом, изражавате се лепо и сами уживајући у томе.

Ви сте „заробљеник“ звучних речи! Нарочиту slabost гајите према онима чији је призвак необичан, па и стран. Волите да мењате смисао, да изврћете речи, да измишљате нове облике. За вас је најпривлачнија мелодика речи и расположења, па и стања духа које она изазива. У мозак вам се нарочито урезују оне речи које у вашој глави звоне или „певају“.

М. К.

Уређује: **Иванка Миладиновић**

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦА

У „Политикином Забавнику“ број 2001 добили сте албум „МОНДИЈАЛ '90“. На његовим корицама можете да видите производе Југословенског комбината „СПОРТ“, које вам нудимо овом СУПЕР НАРУЏБЕНИЦОМ.

Цене свих производа су и до 60% ниже него у продавницама.

Наручене производе плаћате поштару поузећем, уз трошкове поштарине.

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦУ ПОПУНИТЕ, ИСЕЦИТЕ И ПОШАЉИТЕ НА АДРЕСУ:

**ЈУГОСЛОВЕНСКИ КОМБИНАТ
„СПОРТ“**
11060 Београд
Вишњица 84

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦА:

1. Фудбалска лопта „АС“ 349,00 д.	ком.
2. Фудбалска лопта „ЛИГА“ 349,00 д.	ком.
3. Фудб. лопта „БУБА МАРА“ 250,00 д.	ком.
4. Фудб. лопта „ЈУНИОР КУП“ 250,00 д.	ком.
5. Фудбалска лопта „BALL“ 200,00 д.	ком.
6. СКЕЈТБОРД (мали) 336,00 д.	ком.
7. СКЕЈТБОРД (средњи) 521,00 д.	ком.
8. СКЕЈТБОРД (велики) 775,00 д.	ком.
9. „JOOLA“ (пинг-понг рекет) 99,00 д.	ком.
10. РАНАЦ (пругасти) 89,00 д.	ком.
11. Дечији дрес (заокружите величину):
6, 8, 10, 70,00 д.	ком.
12. Дечији шорц (заокружите величину):
6, 8, 10, 50,00 д.	ком.
13. Спортска торба (мала) 210,00 д.	ком.
14. Спортска торба (средња) 266,00 д.	ком.
15. Спортска торба (велика) 318,00 д.	ком.

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: _____

Адреса: _____

Телефон: _____

Лична карта: _____

DRAGI ZABAVNIČE,

MOJIM TE DA MI KAŽEŠ ŠTA

ZNAČI REČ „LOGIČAN“?

**VIOLETA
STEROJEVAČ**

Зависи! Логичан значи: природан, нормалан, који правилно расуђује, разуман, разборит, који се не поводи за осећањима, хладан...

„Логичан“ – све супротно од напред набројаног! Капираш? Ради се о знацима навода који потпуно мењају смисао. Зато, опрезно с њима.

Логично, зар не?

Птице и летовање

Код куће имам две птичице са којима не знам шта ћу кад пођем с родитељима, на море. Бојим се да се у авиону не шлогирају, а саме да их оставим – угинуће... Молим те, хитно ми реши овај проблем!

МАЈА из БЕОГРАДА

Тешко! У Београду не постоји сервис за чување кућних љубимаца док њихови власници летују, у авион не можеш са птицама јер их не примају, а што се наше редакције тиче, једва да има довољно места за новинаре, никако не бисмо могли да примимо твоје птичице!

Распитај се мало, па не иду баш све твоје другарице у исто време на летовање? Вероватно ће нека пристати да ти помогне.

Соло певање

Хитно ми треба ваша помоћ! Пре месец дана у ваш петак изузетак напунила сам дванаест година. Желим да се посветим музици, у ствари, да поставим соло певачица. Где, и када, да се пријавим.

**МАЈА НЕШИЋ
Нови Београд**

Мораћеш да се стрпиш, Мајо, још најмање две године. Ако се са озбиљним вежбама почне раније, пре четрнаесте

године, глас може да „пукне“! Кажу, то је за глас погубно колико и стругање ножем по виолини.

За ове две године док ти глас не сазри, како се то каже, можеш да се упишеш у неку од шест нижих музичких школа колико их има у Београду и одабереш клавир или други инструмент који те привлачи. Услов је, наравно, да на пријемном испиту покажеш да имаш дара за музицирање.

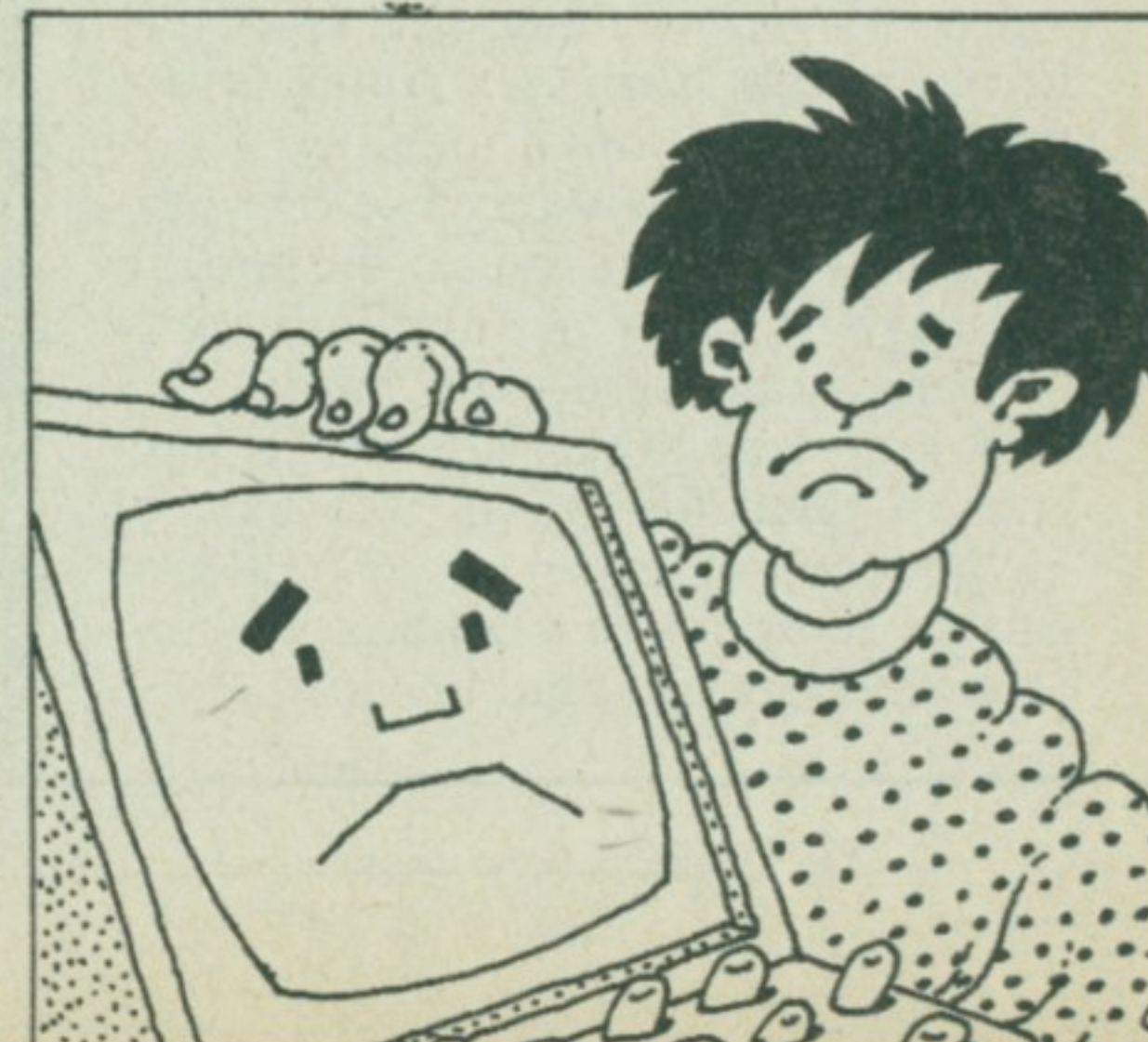
Касније можеш да бираш, јер соло певање се учи у нижим као и у средњим музичким школама.

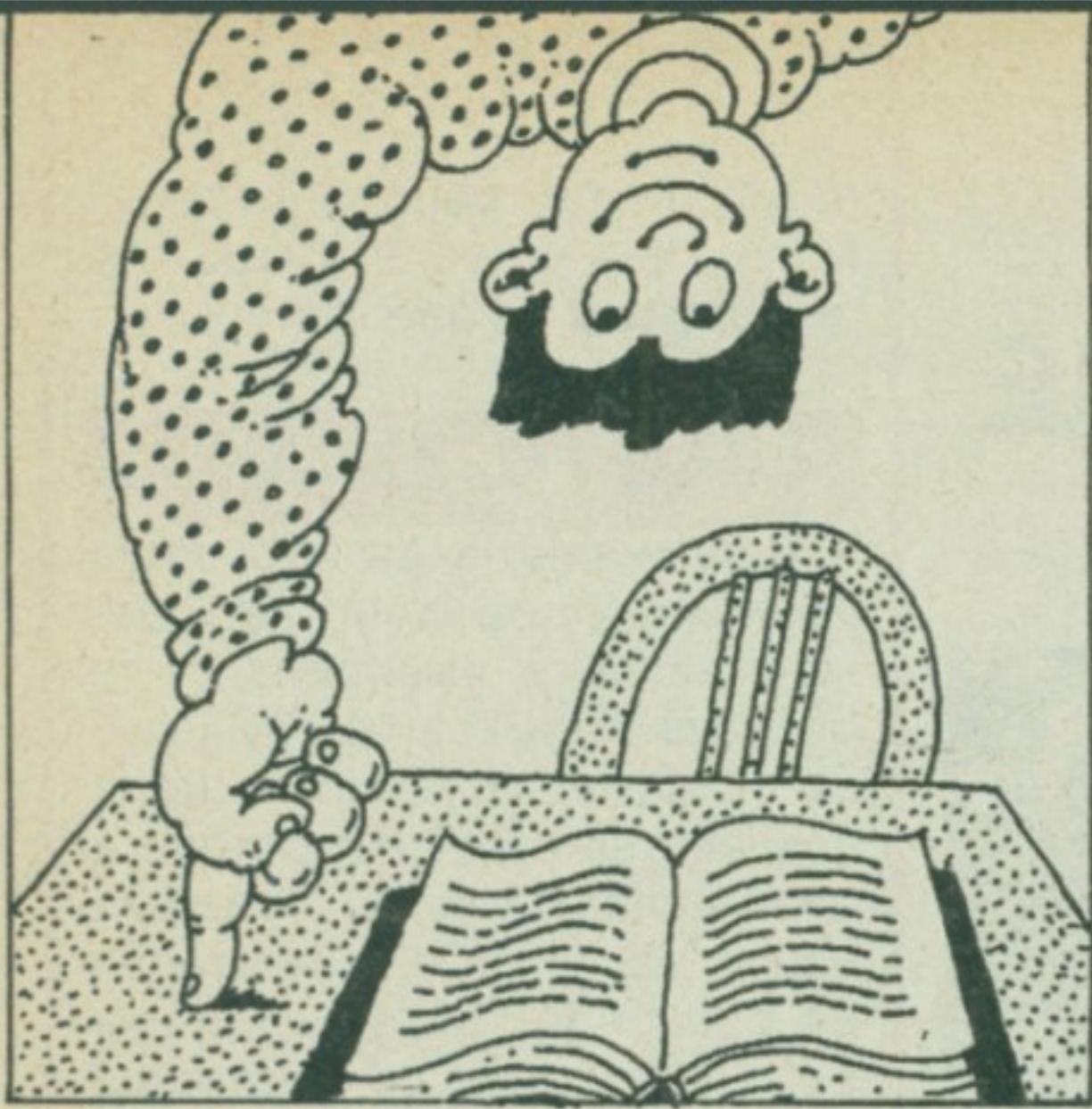
Застарела марка

Занима ме где могу да нађем дискетну јединицу за свој кућни рачунар марке ATARI 130 XE? Молим те, јави ми.

**ИВАН МАРЕВИЋ
В. Назора 33
58340 Кардељево**

Не можемо да ти помогнемо јер се овај рачунар више не производи – застарео је. Али, можда је негде остала нека дискета, па ако неко од забавниковаца „налети“ на њу нека јави. Ми нисмо успели да је нађемо.

Гинисова књига рекорда

Пишемо ти стоти пут, стварно би већ могао да нам одговориш! Нигде не можемо да нађемо Гинисову књигу рекорда. Помози нам!

**ЛУКИЋ НЕНАД и
МИОДРАГ ДРАГИЋ**
Нови Сад

Прво издање је распродато, а друго је управо у штампи. Ако се мало стрпите, ускоро ћете моћи да је нађете у књижарама.

Уколико не успете, јавите се и сто први пут. Тражићемо заједно!

Заштитимо природу!

Молим те да имаш разумевања за нашу акцију, да нам даш подршку јер живимо у једном од најзагађенијих градова Југославије. Ми смо основали пионирску еколошку организацију ЛИСКА и већ смо организовали неколико корисних акција: пошумљавање околних брда, сакупљање стакла... Планирамо да сакупљамо потписе за петицију ради заштите реке Босне.

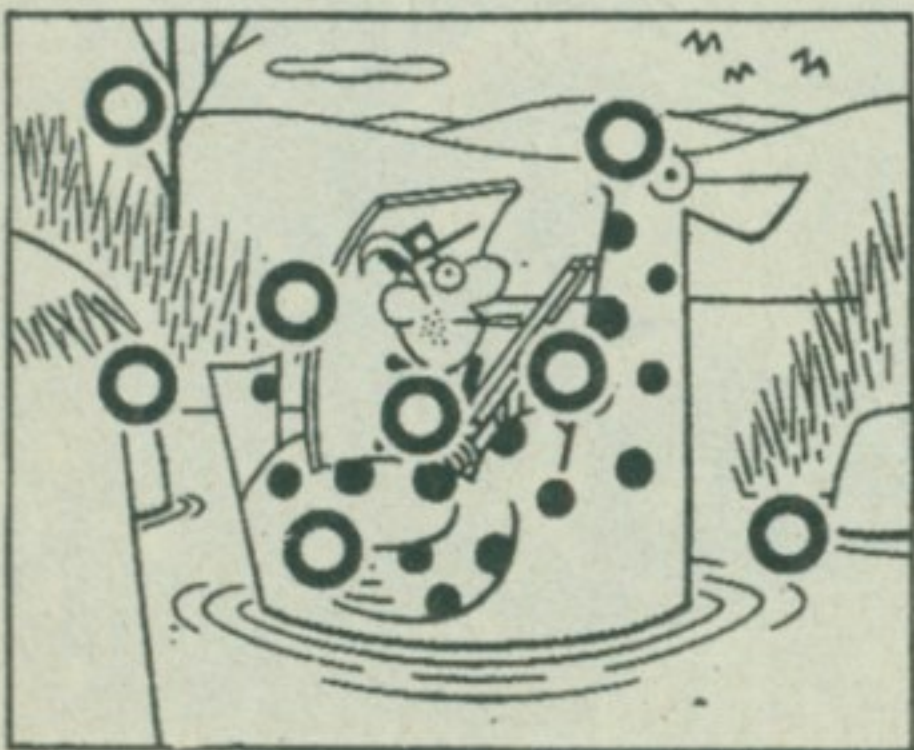
Позивамо све који то желе да нам се прикључе, да нам пишу и помогну неким предлогом... Хвала ако објавите наше писмо.

АНА ТРОГРЛИЋ
Б. Кидрича 36
72000 Зеница

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

**КОМБИНОВАНА ИСПУЊАЉКА – ВО-
ДОРАВНО:** мајолика, поливања, Копер-
ник, премлади, Маракана, Катарина.

ПРОНАЂИТЕ РАЗЛИКЕ: ВИДИТЕ
ЦРТЕЖ!

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

**Дијана Ратков, Стевана Мок-
рањца 6/а, 24000 Суботица – 13**
година, воли музику, сакупља
марке, салвете и све о Алфу.

**Eric Owaye, P.O. Box 1463 Mam-
probi, Accra, Ghana, W. Africa –**
16 година, воли фудбал, језик
дописивања енглески.

**Жељана Полић, Руђера Бош-
ковића 10, 58000 Сплит – 13 го-**
дина, сакупља постере.

**Душица Јешић, Радоша Бојо-
вића 7, 31230 Ариље – 13 годи-**
на, воли музику, спорт и дописи-
вање, сакупља постере, салвете
и разгледнице.

**Катарина Вуловић, Рашкова
бара 66, 31230 Ариље – 13 го-**
дина, воли музику и спорт, са-
купља постере и разгледнице.

**Наташа Бубало, Крајишка 15,
23208 Елемир – 10 година, воли**
музику, сакупља салвете и по-
стере.

**Тијана Ђорђевић, Боре Вукми-
ровића 55, 38250 Ѓњилане – 14**
година, жели да се дописује са
младима из целе земље.

**Данијела Петровић, Боре Вук-
мировића 55, 38250 Ѓњилане –**
14 година, жели да се дописује
са младима из целе земље.

**Саша Ћинђур, Бјелиши 125,
85000 Бар – 16 година, воли**
панк музику, бави се спортом,
навија за Црвену звезду, сакуп-
ља марке и налепнице.

**Неџад Хусеимагић, Котањска
25, 31300 Пријепоље – 14 годи-**
на, сакупља постере, воли музи-
ку, филм и кошарку, навија за
Југопластику.

**Марија Ивановска, Братства и
јединства 51, 92400 Струмица –**
14 година, жели да се дописује
са младима из целе земље.

Само на поклон

Да ли ће албум и сличице фудба-
лера које смо добили у „Забавни-
ку“ моћи да се купе на киосцима, у кеси-
цама? Пожури са одговором, кладио сам
се, ја тврдим да ће сличице моћи да се
купе!

ДРАГОР СТЕВЧИЋ
Ниш

Неће моћи! Значи изгубићеш опкладу
јер ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК НЕ ПРОДА-
ЈЕ – САМО ПОКЛАЊА!

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 2008

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је
28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Минових

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђо-
ковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић,
Милан Илијин, Милован Њајић, Нада Михаи-
ловић, Душан Петровић (председник), Драго-
љуб Петровић, Радован Поповић, Зора Прода-
новић, Радомир Ристић (заменик), Верица
Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Са-
вета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Ја-
шовић, Мирјана Маринковић и Петар Милато-
вић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукади-
новић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светла-
на Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (ли-
ковно-графички уредник), Славољуб Кеџић
(помоћник гл. уредника), Мирјана Крстуловић,
Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник
стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милато-
вић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Не-
вајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић,
Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје
Савић, Весна Софреновић, Војислав Стамено-
вић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић,
Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранис-
лава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић
и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редак-
ција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска
29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Теле-
фони: секретаријат 324-471, редакција
324-483, техничка редакција 326-620, центра-
ла 324-191 и 325-761, претплата: 328-776. Ру-
кописи, фотографије и цртежи се не враћа-
ју. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел.
322-711. На основу мишљења Републичког
секретаријата за културу СР Србије, број
413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се
порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 36,80 динара, тромесечна 110,40
динара, полугодишња 220,80 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 73,60 динара, тромесечна 220,80
динара, полугодишња 441,60 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број
60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП
„Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИ-
ТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	38.–
СР НЕМАЧКА	DEM	63.–
ШВЕДСКА	SEK	229.–
ФРАНЦУСКА	FRF	211.–
ШВАЈЦАРСКА	CHF	56.–

Уплате из иностранства слати на девизни ра-
чун НИП „Политика“ код БЕОГРАДСКЕ БАН-
КЕ, Деоничарско друштво, Главна филијала
„ИНВЕСТБАНКА“ – Београд, на рачун број:
60811-623-63-257310-999-00054 уз обавезну на-
знаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ
НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

Пише: Елизабета Лукић-Зељуг

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

ОД 22. ДО 28. ЈУНА

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Добри односи у породици, олакшаће ти испуњење жеља. Успећеш да са родитељима направиш сјајан договор како да проведеш лето. Неће ти бити тешко да симпатији кажеш шта мислиш о њеном понашању и шта би требало да промени. Тактичност није твоја врлина, али би ти у овом случају помогла. Изузетан дан: 22. јун.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Теби су звезде баш наклонене. Имаш среће у свему, посебно у љубави. Одлично ћеш се осећати у друштву симпатије, пријаће ти њена спремност да испуњава твоје жеље. Чим нешто пожелиш, она ће бити спремна да ти то испуни и приреди ти изненађење. За 24. јун можеш да планираш нешто посебно, осећаћеш се супер.

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

Највећу невољу тренутно ти представља покушај да дођеш до новца и купиш оно што желиш. Звезде ће ти 22. јуна прискочити у помоћ па покушај да то искористиш, видећеш – имаћеш среће. Поново ћеш моћи да се дружиш са пријатељима, да приређујеш журке и седељке јер то је за тебе прави живот. Постоји могућност да 26. упознаш особу која ће озбиљно заголицати твоју машту.

РАК (22. 6 – 22. 7)

Сунце је управо ушло у твоје сазвежђе. Шаље ти изузетно повољне вибрације. Све што почнеш ове недеље доносиће ти право задовољство целог лета. Немој да оклеваш, искористи срећу која ти се нуди! На љубавном пла-

ну и даље ће све бити О.К. Немој много да причаш пријатељима о својим личним стварима, може ти се десити нека непријатност. Твоје тајне треба то и да остану.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Нећеш бити у форми. Потребан ти је одмор, зато би било најбоље да се бавиш својим хобијем или нечим

што те одмара. У кући ће бити напето, нећеш моћи да се повинујеш ауторитету родитеља. Покушај да разговараш са њима, не треба да им агресивношћу и бесом показујеш своју жељу да самостално одлучујеш о томе шта ћеш радити. Лош дан биће 25. јун.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Симпатија ће те испровоцирати својим понашањем. Сачувај хладнокрвност јер ћеш изазвати општу фрку ако одлучиш да истерујеш правду. Лош дан је 23, покушај да контролишеш своја осећања. Неће ти одговарати да се виђаш са пријатељима, зато гледај да време искористиш тако да ти не буде досадно. Можеш да разговараш са оцем 22. јуна о својим плановима за лето.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

Љубомора често стоји на путу твојој срећи. Не би требало да малтретираш симпатију својим примедбама на рачун њене љубави и пажње према теби. Открићеш неку нову занимацију која би могла да ти испуни ово лето. У кући све сјајно, можда ћеш успети да се договориш са родитељима око нових повластица које ће ти донети више слободе. Чувај се друга у знаку Јарца, није баш пријатељски расположен.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

На помолу је сјајна забава. Имаћеш више прилика да покажеш своје шармерске способности. Међутим, на крају ћеш схватити да је то само добра игра која не може да ти пружи праву срећу. Са симпатијом ћеш провести сјајан дан 25. јуна. Вероватно не можеш да се одлучиш како и с ким да проведеш лето. Сачекај са доношењем одлуке, касније ће ти се указати сјајна шанса.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Готово да ниси у стању да се препустиш забави после свих узбуђења која су те избацила из равнотеже. Чекају те пријатне промене на романтичном плану, изузетан дан биће 23. јуни. Вероватно ћеш пожелети да освежиш свој љубавни живот неком авантурицом. Ако имаш сим-

патију, не би требало да ризикујеш, нећеш успети лако да се извучеш из ове гужве.

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

Најважније је да што више времена проводиш на свежем ваздуху, изморице су те обавезе. Пријаће ти дружење са пријатељима као и нова познанства која ћеш склопити ових дана. Изузетно повољан дан је 26. јун. Са симпатијом ће све бити О.К., још једном ћеш покушати да тестираш њена осећања. Ако не можеш без тога, онда то уради мудро!

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Лето је идеално за твоје необичне идеје. Моћи ћеш да се забављаш до бесвести, а 24. улазиш у идеалан љубавни период (најбољи у овој години) па ће сигурно доћи до занимљивих промена које ће те лудо забављати. Немој да заборавиш на обећање дато пријатељу у знаку Стрелца, не би било фер да будеш себи-чан(на).

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Пријаће ти промена атмосфере у кући. Коначно ћеш моћи на миру да се бавиш оним што волиш, нико те неће спречавати, у томе. На љубавном плану чека те нешто непредвиђено, јавиће ти се стара симпатија која ти је некада много значила. Добро размисли пре но што се видиш с њом, није повољно време за овакве сусрете. Одличан дан имаћеш 28. јуна, спремни се за забаву.

Илустровала: Драгана Јовчић

BATMAN

WITH
ROBIN

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

ПОСЛЕДЊИ СПРАТ, МОЛИМ!

ДА, СЕР!

ПОЖУРИ! НЕ ЖЕЛИМ ДА КОРЛИС СТИГНЕ ПРЕ НАС!

УФ! ЗАШТО НИСМО ИШЛИ БЕТАВИОНОМ!

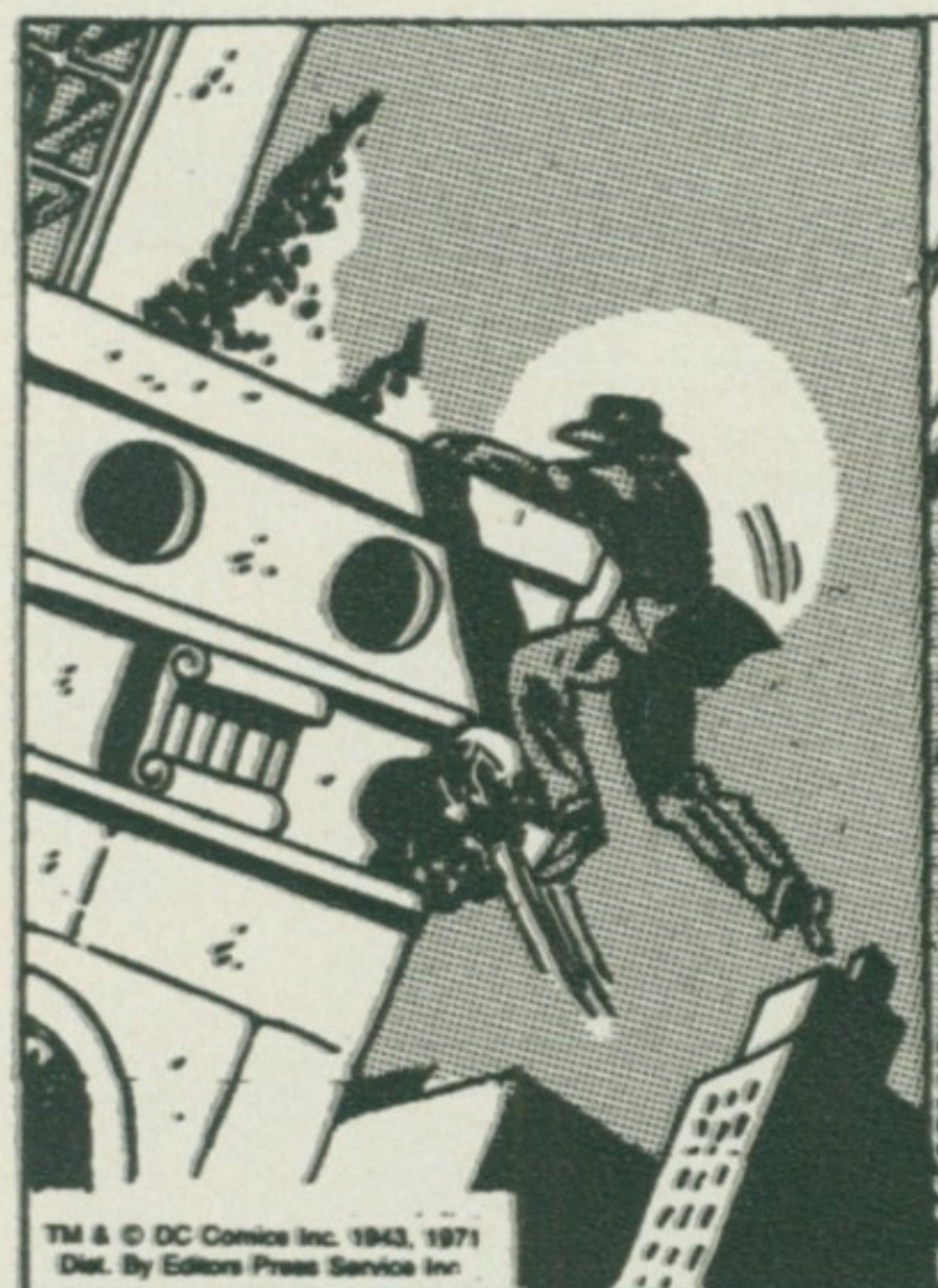

МОЖДА ЗАТО ШТО ПРОЗОР НЕМА ЗВОНО!

ИЗАБРАО ЈЕ НЕОБИЧАЈАН НАЧИН ЗА ПОСЕТУ!

PENTHOUSE

PENTHOUSE - ПОСЕБАН СТАН НА КРОВУ ВИСОКЕ КУКЕ

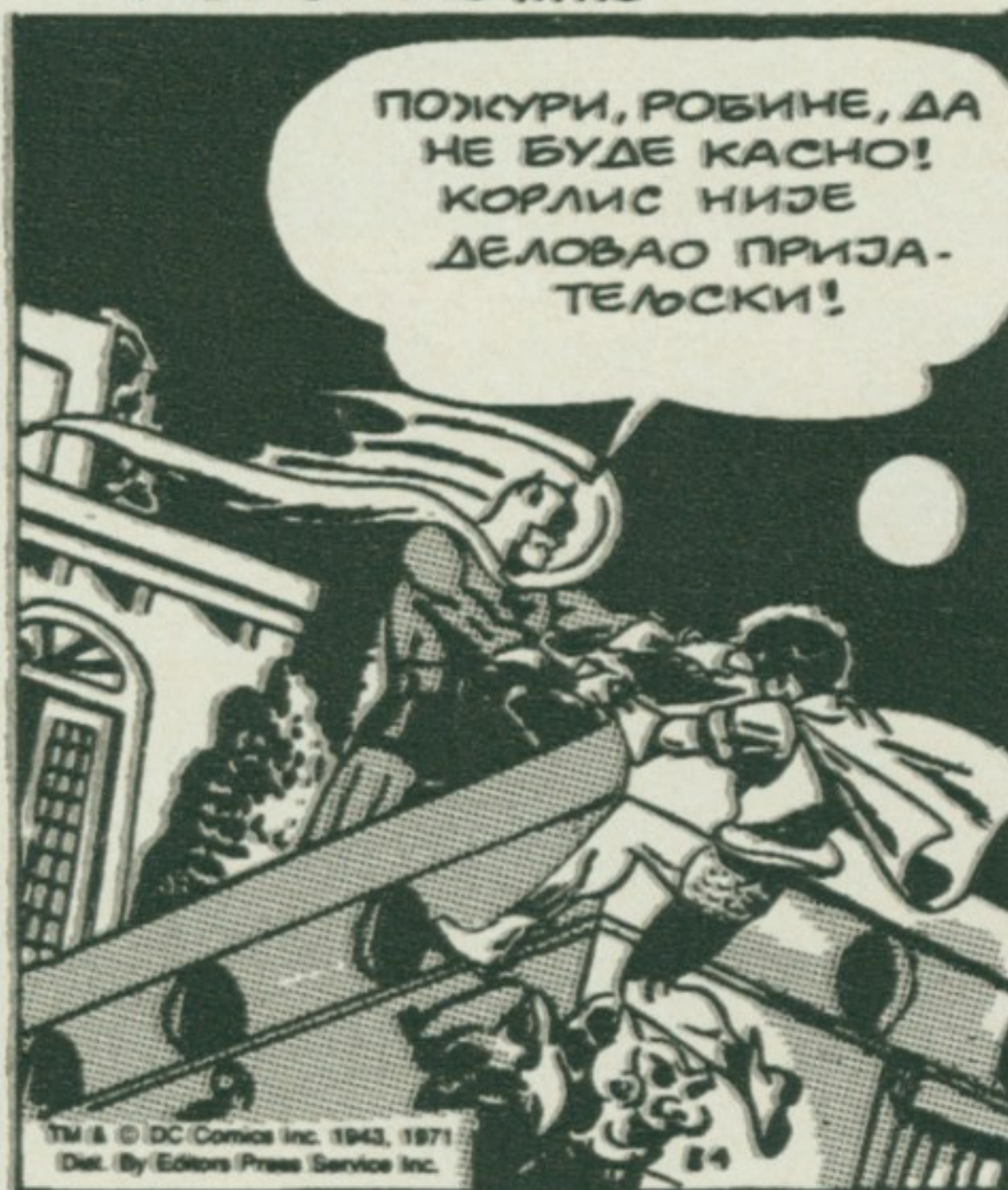

TM & © DC Comics Inc. 1943, 1971
Dist. By Editors Press Service Inc.

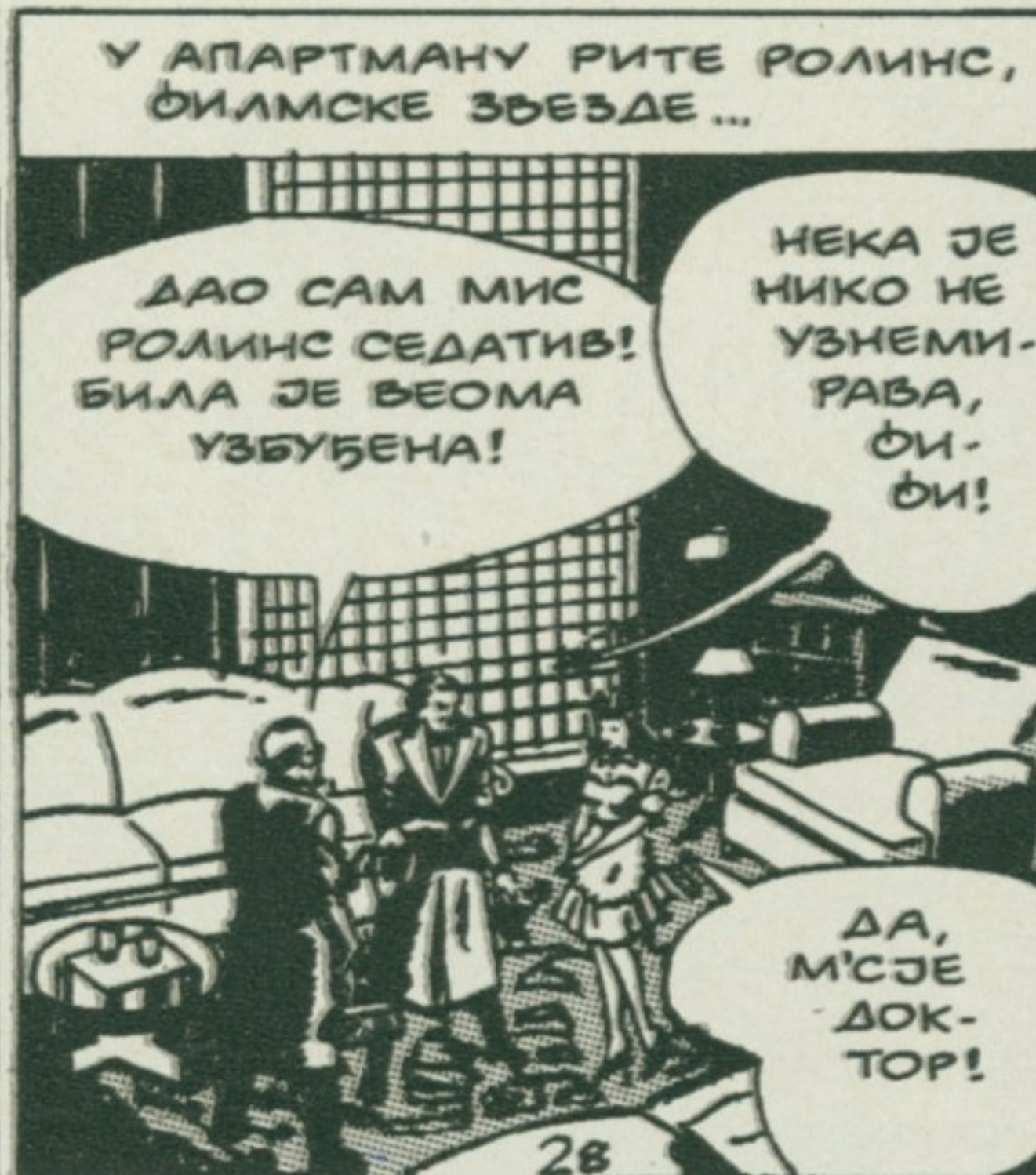
ОКЕЈ, РОБИНЕ! ИДЕМО!

НАДАМ СЕ ДА ЂЕМО СТИКИ НА ВРЕМЕ!

ПОЖУРИ, РОБИНЕ, ДА НЕ БУДЕ КАСНО! КОРЛИС НИЈЕ ДЕЛОВАО ПРИЈАТЕЉСКИ!

TM & © DC Comics Inc. 1943, 1971
Dist. By Editors Press Service Inc.

У АПАРТМАНУ РИТЕ РОЛИНС, ФИЛМСКЕ ЗВЕЗДЕ...

ДАО САМ МИС РОЛИНС СЕДАТИВ! БИЛА ЈЕ ВЕОМА УЗБУЂЕНА!

НЕКА ЈЕ НИКО НЕ УЗНЕМИРАВА, ОИ-ОИ!

ДА, М'СЈЕ ДОКТОР!

